

คู่มือการค้าและการลงทุน

สหพันธรัฐมาเลเซีย

FEDERATION OF MALAYSIA

คู่มือ การค้าและการลงทุน สหพันธรัฐมาเลเซีย

Department of International Trade Promotion
Ministry of Commerce, Royal Thai Government

จัดทำโดย

กรมส่งเสริมการค้าส่งออก กระทรวงพาณิชย์

หนังสือชื่อ : คู่มือ การค้าและการลงทุน สหพันธรัฐมาเลเซีย
ชื่อผู้แต่ง : กรมส่งเสริมการค้าส่งออก กระทรวงพาณิชย์
ปีที่แต่ง : มกราคม 2555
จำนวนที่พิมพ์ : 2,000 เล่ม
จำนวนหน้า : 128 หน้า
ISBN : 978-616-265-028-4
พิมพ์ที่ : สำนักข่าวพาณิชย์ กรมส่งเสริมการค้าส่งออก
22/77 ถนนรัชดาภิเษก แขวงจันทรเกษม
เขตจตุจักร กรุงเทพฯ 10900
โทร. (662) 511 5066 - 77 ต่อ 382, 384
โทรสาร (662) 513 6413

คู่มือ การค้าและการลงทุน สหพันธรัฐมาเลเซีย

กรมส่งเสริมการค้าส่งออก กระทรวงพาณิชย์
44/100 ถนนนวมบุรี 1 ตำบลบางกระสอ อำเภอเมือง จังหวัดนวมบุรี 11000
โทร. (662) 507 7999 โทรสาร (662) 507 7722, (662) 547 5657 - 8
เว็บไซต์ : <http://www.ditp.go.th>

คำนำ

ข้อมูลที่ถูกต้องทันสมัยเป็นหนึ่งในปัจจัยสำคัญของการดำเนินธุรกิจ กรมส่งเสริมการค้าระหว่างประเทศจึงได้มอบหมายให้สำนักพัฒนาการตลาดระหว่างประเทศจัดทำหนังสือคู่มือการค้าและการลงทุนรายประเทศขึ้น เพื่อให้นักธุรกิจ ผู้ส่งออก และนักลงทุนไทยรวมถึงผู้สนใจทั่วไปได้มีโอกาสใช้ประโยชน์จากหนังสือเล่มนี้ อย่างเต็มที่

“คู่มือ การค้าและการลงทุน สหพันธรัฐมาเลเซีย” ประกอบด้วยสาระน่ารู้เกี่ยวกับทิศทางการค้าและการลงทุนในสหพันธรัฐมาเลเซีย ตลอดจนเกร็ดน่ารู้เกี่ยวกับธรรมเนียมปฏิบัติในการติดต่อธุรกิจซึ่งรวบรวมจากสำนักส่งเสริมการค้าในต่างประเทศ เพิ่มเติมด้วยข้อมูลจากแหล่งอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องโดยตรงเพื่อให้ได้เนื้อหาที่ครบถ้วนสมบูรณ์ นำไปใช้ประกอบการตัดสินใจในการดำเนินธุรกิจในต่างประเทศ และกำหนดกลยุทธ์ในการดำเนินธุรกิจได้อย่างรู้เท่าทัน ส่งเสริมให้นักธุรกิจไทยสามารถใช้ประโยชน์จากกฎระเบียบและข้อตกลงทางการค้าต่างๆ ได้อย่างคุ้มค่า ทั้งยังเป็นการเตรียมพร้อมเพื่อรองรับกระแสการเปลี่ยนแปลงของเศรษฐกิจโลก โดยเฉพาะการก้าวสู่การเป็นประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (ASEAN Economic Community - AEC) ในปี 2558

ท้ายที่สุด ขอขอบคุณทุกฝ่ายที่มีส่วนเกี่ยวข้องและสนับสนุนให้การจัดทำหนังสือ “คู่มือ การค้าและการลงทุน สหพันธรัฐมาเลเซีย” สำเร็จลุล่วงด้วยดี

สำนักพัฒนาการตลาดระหว่างประเทศ
กรมส่งเสริมการค้าระหว่างประเทศ

สารบัญ

เรื่อง	หน้า
1. ข้อมูลพื้นฐาน	1
1.1 สภาพภูมิประเทศ	1
1.2 สภาพภูมิอากาศ	1
1.3 เมืองหลวง/เมืองสำคัญ/เมืองท่า	2
1.4 การแบ่งเขตการปกครอง	4
1.5 ระบบการปกครอง	5
1.6 ประชากร/สังคม/วัฒนธรรม	6
1.7 ภาษาราชการ	7
1.8 สกุลเงิน	7
1.9 เวลา	7
1.10 วันหยุดนักขัตฤกษ์	7
1.11 เส้นทางคมนาคม	8
1.12 ระบบการเงินการธนาคาร	14
 2. เศรษฐกิจการค้า	 15
2.1 ภาวะเศรษฐกิจ	15
2.2 เครื่องชี้วัดเศรษฐกิจสำคัญ	16
2.3 นโยบายด้านเศรษฐกิจการค้า	17
2.4 การค้าระหว่างประเทศ	20
2.5 การค้ากับประเทศไทย	21
2.6 กฎระเบียบการนำเข้าสินค้า	25
2.7 โอกาสทางการค้าและปัญหาอุปสรรค	27
2.8 ระบบโลจิสติกส์ การขนส่งสินค้าระหว่างไทย-มาเลเซีย	29
2.9 ความตกลงความร่วมมือไทยกับมาเลเซีย	32

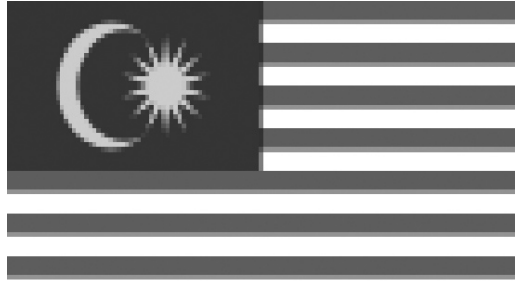
เรื่อง	หน้า
3. รายงานตลาด รายสินค้า	34
3.1 ธุรกิจสปา	34
3.2 สินค้าประเภทฮาลาล	37
3.3 สินค้าประเภทยานยนต์	45
3.4 สินค้าประเภทอิเล็กทรอนิกส์	55
3.5 สินค้าประเภทสิ่งทอและเครื่องนุ่งห่ม	59
3.6 สินค้าเครื่องหนังรองเท้า	64
4. การลงทุน	68
4.1 การลงทุนจากต่างประเทศ	68
4.2 สิ่งอำนวยความสะดวกพื้นฐาน	70
4.3 กฎระเบียบการลงทุน/นโยบายส่งเสริมการลงทุน	72
4.4 ต้นทุนการจัดตั้งธุรกิจ	75
4.5 ภาษี	93
4.6 หลักเกณฑ์การนำเงินกลับประเทศ	96
4.7 กฎหมายที่ควรรู้	97
5. ข้อมูลอื่นๆที่จำเป็นในการลงทุน	107
5.1 การจัดตั้งสำนักงานตัวแทน	107
5.2 ข้อเสนอแนะอื่นๆ โดยทั่วไป	109
6. คำถามที่พบบ่อยเกี่ยวกับการค้าและการลงทุน (FAQ)	113
7. หน่วยงานติดต่อสำคัญ	115
7.1 หน่วยงานราชการไทย	115
7.2 รายชื่ออื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง/ร้านอาหารไทยในมาเลเซีย	116
8. บรรณานุกรม	118

สาธารณรัฐมาเลเซีย (Federation of Malaysia)

1. ข้อมูลพื้นฐาน

1.1 สภาพภูมิประเทศ

เป็นประเทศในภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ แบ่งเป็น 2 ส่วนโดยมีทะเลจีนใต้กั้นส่วนแรกคือคาบสมุทรมาลายู มีพรมแดนทิศเหนือติดประเทศไทย และทิศใต้ติดกับสิงคโปร์ ส่วนที่สองคือ ทางเหนือของเกาะบอร์เนียว มีพรมแดนทิศใต้ติดอินโดนีเซีย และมีพรมแดนล้อมรอบประเทศบรูไน

ภูมิประเทศบนแหลมมาลายู เป็น หนองบึงตามชายฝั่งและพื้นดินจะสูงขึ้น เป็นลำดับ จนกลายเป็นแนวเขาด้านในของประเทศ โดยมีพื้นที่ราบอยู่ระหว่างแม่น้ำสายต่างๆ พื้นดินไม่ค่อยอุดมสมบูรณ์นัก แต่เหมาะสำหรับปลูกยางพาราและต้นปาล์ม ด้านในของประเทศจะมีพืชพันธุ์ไม้نانา ชนิดขึ้นตามบริเวณป่าดงดิบ โดยเฉพาะในแถบภูเขาซึ่งมีความสูงระหว่าง 150-2,207 เมตรเหนือระดับน้ำทะเล มีความยาวของชายฝั่งจากเหนือ (ติดชายแดนไทย) ถึง ปลายแหลมประมาณ 804 กิโลเมตร ทาง

ชายฝั่งตะวันตกมีช่องแคบมะละกา แยกออกจากเกาะสุมาตราของอินโดนีเซีย ความกว้างของแหลมส่วนที่กว้างที่สุดประมาณ 330 กิโลเมตร

ภูมิประเทศบนเกาะบอร์เนียว เป็นพื้นที่ราบตามชายฝั่งและมีภูเขาเรียงรายอยู่ด้านใน โดยมีความสูงตั้งแต่ 300-2,440 เมตรเหนือระดับน้ำทะเล ทางตอนเหนือของเกาะเป็นแหล่งน้ำมันและก๊าซธรรมชาติสำคัญ ความกว้างจากชายฝั่งทะเลถึงอาณาเขตที่ติดกับกะลิมันตันของอินโดนีเซียประมาณ 270 กิโลเมตร และชายฝั่งยาว 1,120 กิโลเมตร ส่วนอาณาเขตที่ติดต่อกับกะลิมันตันมีความยาว 1,450 กิโลเมตร

1.2 สภาพภูมิอากาศ

มาเลเซียอยู่ในเขตร้อนชื้น มีอุณหภูมิระหว่าง 21-35°C ฝนตกชุกตลอดปีปริมาณน้ำฝนในซาบาห์กับซาราวักจะมากกว่าบนแหลมมาลายูลมมรสุม

ตะวันตกเฉียงใต้ผ่านตั้งแต่เดือน เมษายน-ตุลาคม และลมมรสุมตะวันออกเฉียงเหนือเดือน ตุลาคม-กุมภาพันธ์

1.3 เมืองหลวง/เมืองสำคัญ/เมืองท่า

เมืองหลวง

กรุงกัวลาลัมเปอร์ (Kuala Lumpur) เป็นเมืองหลวงและศูนย์กลางเศรษฐกิจของประเทศ เป็นเขตปกครองพิเศษอยู่ในรัฐสลังงอ (Selangor) พื้นที่ประมาณ 0.2 พันตร.กม. ประชากร 1.5 ล้านคน

เมืองราชการ

เมืองปุตราจายา (Putrajaya)

เมืองสำคัญ/เมืองท่า

- สลังงอร์ (Selangor) เมืองหลวงของรัฐสลังงอร์ คือ ชะฮอลัม (Shah Alam) มีพื้นที่ประมาณ 8.10 ตร.กม. มีประชากรประมาณ 5.5 ล้านคน ถือเป็นรัฐที่มีความมั่งคั่งมากที่สุด มีอาณาเขตติดกับกัวลาลัมเปอร์และปุตราจายา ซึ่งเป็นเขตปกครองพิเศษที่เคยอยู่ภายใต้การบริการของรัฐสลังงอร์อุตสาหกรรมหลักของรัฐสลังงอร์ คือ อุตสาหกรรมการผลิต อาทิ รถยนต์ เครื่องใช้ไฟฟ้า เคมีภัณฑ์และอุตสาหกรรมบริการ สินค้าเกษตรหลักของรัฐ คือ มะเฟือง มะละกอ กล้วย และ

ปาล์มน้ำมัน รัฐสลังงอร์เป็นศูนย์กลางของการคมนาคม เป็นที่ตั้งของสนามบิน KLIA และ LCCT (Air Asia Terminal) รวมถึงสนามแข่งรถ F1 ด้วย มีท่าเรือหลัก คือ ท่าเรือกลัง (Port Klang)

- ยะโฮร์ (Johor) มีพื้นที่ประมาณ 19.21 พัน ตร.กม. ตั้งอยู่ทางตอนใต้ของมาเลเซีย ติดพรมแดนประเทศสิงคโปร์ เมืองหลวงคือ ยะโฮร์บารู มีประชากรประมาณ 3.3 ล้านคน อุตสาหกรรมสำคัญ ได้แก่ อุตสาหกรรมการท่องเที่ยวและอสังหาริมทรัพย์ มีท่าเรือสำคัญ คือ ท่าเรือ Pasir Gudang ท่าเรือ Tanjung Pelepas และท่าเรือ Tanjung Langsat Port รัฐบาลมาเลเซีย กำหนดให้ยะโฮร์เป็นรัฐในเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษทางตอนใต้ เรียกว่า Iskandar Malaysia

- ปีนัง (Penang) มีพื้นที่ประมาณ 1.1 พันตร.กม. ประชากร 1.2 ล้านคน เป็นดินแดนที่รู้จักกันในชื่อว่า “ไข่มุกตะวันออก” เนื่องจากมีหาดทราย

สวยงาม รีสอร์ทระดับมาตรฐานมากมาย ปีนังเป็นนครที่รวมเอาความพิเศษของซีกโลกตะวันออกและตะวันตกเข้าด้วยกันอย่างกลมกลืน เห็นได้จากอาคารตึกรามบ้านช่องที่ได้รับอิทธิพลการก่อสร้างสมัยอาณานิคมปะปนกับอาคารสมัยใหม่ มี George Town เป็นเมืองหลวงของรัฐอุตสาหกรรมการสำคัญ ได้แก่ เครื่องใช้ไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์ เซมิคอนดักเตอร์ และคอมพิวเตอร์ เป็นต้น

- **เคดาห์ (Kedah)** พื้นที่ประมาณ 9.4 พันตร.กม. เป็นแหล่งเพาะปลูกที่สำคัญของประเทศ จนได้รับการขนานนามว่าเป็น “อู่ข้าวอู่น้ำ” ของมาเลเซีย อีกทั้งยังมีทิวทัศน์สวยงาม มีประชากร 1.6 ล้านคน รัฐเคดาห์ เป็นหนึ่งในบรรดารัฐเก่าแก่ที่สุดของประเทศ มีการขุดพบโบราณวัตถุตามสถานที่ต่างๆ เช่น Bujang Valley, Gunung Jerai Foothill และภูเขา Alor Setar ที่แสดงถึงอิทธิพลของฮินดูในคริสต์ศตวรรษที่ 4 Alor Setar เป็นเมืองหลวงของรัฐที่เต็มไปด้วยอาคารเก่าแก่ ซึ่งยังคงสภาพเดิมแข็งแรง พร้อมโบราณวัตถุต่างๆ อีกทั้งยังเป็นสถานที่เกิดของ ดร. มหาเธร์ โมฮัมหมัด อดีตนายกรัฐมนตรีของมาเลเซีย ผลผลิตสำคัญของรัฐนี้ ได้แก่ สินค้าเกษตร เครื่องใช้ไฟฟ้า และอิเล็กทรอนิกส์ เคมีภัณฑ์ เครื่องจักร ผลิตภัณฑ์ปิโตรเลียม เป็นต้น

- **เปอร์ลิส (Perlis)** มีพื้นที่ประมาณ 0.8 พันตร.กม. ประชากร 2 แสนคน อยู่ทางเหนือสุดของมาเลเซีย มีอาณาเขตติดกับชายแดนไทยด้านจังหวัดสงขลาและสตูล รัฐเปอร์ลิส มี Kangar เป็นเมืองหลวง ส่วนเมือง Arau เป็นที่ประทับของเชื้อพระวงศ์และองค์ประมุขของรัฐ Kuala Perlis เป็นเมืองทางเข้าออกสู่เกาะลังกาวิ (Langkawi Island) ซึ่งเป็นแหล่งท่องเที่ยวและประมงที่น่าสนใจ ปะดังเบซาร์ (Padang Besar) เป็นเมืองชายแดนติดกับประเทศไทย เป็นแหล่งจำหน่ายสินค้าที่มีชื่อเสียงและได้รับความนิยมมากที่สุด ผลผลิตสำคัญของรัฐ ได้แก่ ข้าว ผลไม้ ผลิตภัณฑ์จากสัตว์น้ำ และผลิตภัณฑ์จากไม้ เป็นต้น

- **กลันตัน (Kelantan)** พื้นที่ประมาณ 14.9 พันตร.กม. อยู่ทางภาคตะวันออก เฉียงเหนือของคาบสมุทรมลายู มีพรมแดนติดกับไทยด้านทิศเหนือ มีประชากร 1.4 ล้านคน ลักษณะทั่วไปของรัฐนี้เป็นหมู่บ้านชาวประมงที่เรียบง่าย มีชายหาดสวยงาม ไร่นาเขียวชอุ่ม และยามว่างผู้คนมักนิยมเล่นว้าวและลูกข่าง จนกลายเป็นประเพณีนิยม ดังนั้นนักท่องเที่ยวจะได้พบการแสดงการเล่น วัวยักซ์และลูกข่างยักซ์ เสียงกลอง “Rebana Ubi” รวมถึงการแสดงหนังตะลุง “Wayang Kulit” ได้ทุกแห่ง กลันตันจึงได้รับการ

ขนานนามว่า “แหล่งวัฒนธรรมมาเลย์” มี Kota Bharu เป็นเมืองหลวงของรัฐ อุตสาหกรรมสำคัญได้แก่ เครื่องใช้ไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์ สิ่งทอ เคมีภัณฑ์ และไม้สัก เป็นต้น

- **เปรัก (Perak)** มีพื้นที่ประมาณ 21 พันตร.กม. ประชากร 2 ล้านคน Ipoh คือ เมืองหลวงของรัฐและมี Taiping เป็นเมืองใหญ่ อุตสาหกรรมสำคัญคือ เครื่องใช้ไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์ สิ่งทอ เคมีภัณฑ์ เครื่องจักร ยาง และผลิตภัณฑ์จากไม้ เป็นต้น

- **ซาราวัก (Sarawak)** ตั้งอยู่บนเกาะบอร์เนียว ฝั่งตะวันออกของมาเลเซีย มีพื้นที่ประมาณ 124.45 พัน ตร.กม. มีประชากรประมาณ 2.42 ล้านคน เป็นรัฐที่มีพื้นที่มากที่สุด เมืองหลวงของรัฐซาบะฮ์ คือ กูชิง (Kuching) มีเขตเศรษฐกิจพิเศษ SCORE (Sarawak Corridor of Renewable Energy) ส่งเสริมการพัฒนาในอุตสาหกรรมต่างๆ อาทิ การท่องเที่ยว น้ำมัน อลูมิเนียม เหล็ก แก้ว ประมง ปาล์มน้ำมัน สินค้าไม้ ปศุสัตว์และการต่อเรือ มีท่าเรือหลักคือ ท่าเรือ Kuching และท่าเรือ Sibul

- **ซาบะฮ์ (Sabah)** ตั้งอยู่บนเกาะบอร์เนียวฝั่งตะวันออกของมาเลเซีย มีพื้นที่ประมาณ 73.63 พัน ตร.กม. มีประชากรประมาณ 3.15 ล้านคน เป็นรัฐที่มีพื้นที่มากที่สุดเป็นอันดับสอง เมืองหลวงของรัฐซาบะฮ์ คือ โกตากินาบาลู อุตสาหกรรมหลัก คือ สินค้าไม้ ผลิตภัณฑ์จากไม้ อาหารทะเล ปาล์มน้ำมัน และโกโก้ มีท่าเรือ 7 แห่ง คือ ท่าเรือ Kota Kinabalu ท่าเรือ Sepanggar Bay Container ท่าเรือ Sandakan ท่าเรือ Tawau ท่าเรือ Kudat ท่าเรือ Kunak และท่าเรือ Lahad Datu

1.4 การแบ่งเขตการปกครอง

มาเลเซียแบ่งเขตการปกครองออกเป็น 13 รัฐ และ 3 ดินแดนสหพันธ์ เป็นดินแดนที่รัฐบาลกลางปกครอง เขตการปกครองต่าง ๆ และชื่อเมืองหลวงได้แก่

ดินแดนสหพันธ์

มาเลเซียตะวันตก ได้แก่ กัวลาลัมเปอร์ (กัวลาลัมเปอร์)ปุตراجายา (ปุตراجายา)

มาเลเซียตะวันออก ได้แก่ ลาบวน (วิกตอเรีย)

รัฐ

- มาเลเซียตะวันตก (คาบสมุทรมลายู) ได้แก่ กลันตัน (โกตาบารู) เกดะห์ (ไทรบุรี) (อลอร์สตาร์) ตรังกานุ (กัวลาตรังกานุ) เนกรีเซมบีลัน (สเรมบัน) ปะหัง (กวนตัน) ปะลิส (กาบัง) ปีนัง (จอร์จทาวน์) เปร๊ะ (อีโปห์) มะละกา (มะละกา) ยะโฮร์ (ยะโฮร์บาห์รู) สลังงอร์ (ชาห์อาลัม)

- มาเลเซียตะวันออก (เกาะบอร์เนียวตอนเหนือ) ได้แก่ ซาบาห์ (โกตากินะบะลู) ซาราวัก (กูชิง)

1.5 ระบบการปกครอง

ระบบรัฐบาลของมาเลเซียมีทั้งรัฐบาลกลางหรือสหพันธ์ (Federal Government) และรัฐบาลแห่งรัฐ (State Government) แต่ละรัฐมี สุลต่านปกครอง และสุลต่านร่วมกันเลือกสมเด็จพระราชาธิบดี หรือ ยังดี เปอร์ตวน อากง (Yang di-pertuan Agong) เป็นกษัตริย์ปกครองประเทศ โดย มีการผลัดเปลี่ยนหมุนเวียนกันระหว่างสุลต่านทั้ง 9 รัฐ เพื่อเป็นประมุขของคณะ 5 ปี (รัฐที่มีสุลต่านเป็นประมุข จำนวน 9 รัฐ ได้แก่ เปรัก ปาหัง สลังงอร์ เปอร์ลิส เคดาห์ เนกรีเซมบิลัน ยะโฮร์ กลันตัน และตรังกานู รัฐที่มีผู้ว่าการรัฐเป็นประมุข จำนวน 4 รัฐ ได้แก่ ปีนัง มะละกา ซาราวัก และซาบাহ์) ปัจจุบันสมเด็จพระราชาธิบดีแห่งมาเลเซียคือ Sultan Mizan Zainal Abidin ibni Al-Marhum จากรัฐตรังกานู (ดำรงตำแหน่งตั้งแต่ 13 ธันวาคม 2549)

การปกครองเป็นแบบรัฐสภา (Parliament System) ประกอบด้วย สภาผู้แทนราษฎร (House of Representative) ที่สมาชิกมาจากการเลือกตั้ง และวุฒิสภา (Senate) ที่สมาชิกมาจากการแต่งตั้ง อำนาจทางการเมืองขึ้นอยู่กับสภาผู้แทนราษฎรโครงสร้างการปกครองของมาเลเซียแบ่งเป็น 3 ฝ่าย ได้แก่

1. ฝ่ายนิติบัญญัติ

ประกอบด้วย 2 สภาคือ วุฒิสภา หรือสภาสูง (Senate หรือ Dewan Negara) จำนวน 70 ที่นั่ง มาจาก 2 ส่วนคือ ส่วนแรก มาจากการแต่งตั้ง โดยนายกรัฐมนตรี จำนวน 44 ที่นั่ง และส่วนที่สอง อีก 26 ที่นั่ง มาจากการเลือกโดยสภานิติบัญญัติของทั้ง 13 รัฐ (State Legislatures) จำนวน รัฐละ 2 คน มีวาระ 6 ปี สำหรับสภาผู้แทนราษฎร (House of Representative หรือ Dewan Rakyat) มาจากการเลือกตั้งเขตละ 1 คน รวม 219 คน มีหน้าที่พิจารณาร่างกฎหมายที่รัฐบาลหรือวุฒิสภาเป็นผู้เสนอ ระยะเวลาการดำรงตำแหน่ง 5 ปี สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรในปัจจุบันแบ่งออกได้ ดังนี้

- **พรรคร่วมรัฐบาล (Barisan Nasional : BN)** ประกอบด้วย สมาชิก สภาผู้แทนราษฎรจำนวน 199 คน (ร้อยละ 91 ของจำนวนสมาชิก สภาผู้แทนราษฎร) ประกอบด้วยสมาชิกจากพรรคการเมืองต่างๆ ทั้งสิ้น 14 พรรค รวมตัวกันเป็นรัฐบาล พรรคการเมืองใหญ่ที่สำคัญ เช่น United Malays National Organization (UMNO) จำนวน 110 คน, Malaysian Chinese Association (MCA) จำนวน 31 คน, Parti Pesaka Bumiputera Bersatu (PBB) จำนวน 11 คน, Gerakan Rakyat Malaysia Party (PGRM) จำนวน 10 คน และ Malaysian India Congress (MIC) จำนวน 9 คน และพรรคอื่นๆ อีก 28 คน เป็นต้น

- **พรรคฝ่ายค้าน** ประกอบด้วยสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจำนวน 20 คน จากพรรคการเมือง 4 พรรค คือ Democratic Action Party (DAP) จำนวน 12 คน, Parti Islam Se-Malaysia (PAS) จำนวน 6 คน, Keadilan จำนวน 1 คน และ Bebas จำนวน 1 คน

2. ฝ่ายบริหาร

ประกอบด้วย 2 ส่วนคือ นายกรัฐมนตรีและคณะรัฐมนตรี

- นายกรัฐมนตรี (Prime Minister) เป็นผู้นำสูงสุดของฝ่ายบริหารตามระบบรัฐสภา นายกรัฐมนตรีเป็นหัวหน้าพรรคการเมือง ที่สมาชิกได้รับเลือกเข้ามาในสภามากสุด หรืออาจเป็นหัวหน้าพรรคที่เป็นแกนนำ ในสภาผู้แทนราษฎร โดยประมุขของประเทศจะเป็นผู้แต่งตั้ง นายกรัฐมนตรีคนปัจจุบันคือ Y.A.B. DATO'SRI HJ. MOHD. NAJIB BIN TUN HAJI ABDUL RAZAK ดำรงตำแหน่งในวันที่ 3 เมษายน 2552

- คณะรัฐมนตรี (Cabinet) เป็นกลุ่มผู้กำหนดนโยบายอันมีนายกรัฐมนตรีเป็นหัวหน้า นายกรัฐมนตรีจะเลือกสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรเข้ามาดำรงตำแหน่งในกระทรวงต่างๆ

3. ฝ่ายตุลาการ

อำนาจตุลาการใช้ระบบกฎหมายของอังกฤษคือ Common Law ยกเว้นศาสนาอิสลามอยู่ภายใต้ระบบสหพันธ์ ทำให้อำนาจตุลาการมีความอิสระมาก เพราะไม่ถูกควบคุมโดยฝ่ายบริหารและนิติบัญญัติ

1.6 ประชากร/สังคม/วัฒนธรรม

ประชากร

มาเลเซียมีประชากรประมาณ 28.326 ล้านคน (31 ธ.ค. 2553) แบ่งเป็น ชาวมลายู 14.072 ล้านคน (49.68 %) จีน 6.465 ล้านคน (22.82 %) ภูมิบุตรที่ไม่ใช่ชาวมลายู 3.038 ล้านคน (10.73 %) อินเดีย 1.929 ล้านคน (6.81 %) อื่นๆ 0.361 ล้านคน (1.27 %) ผู้ที่ไม่ถือสัญชาติมาเลย์ 2.461 ล้านคน (8.69 %)

ประชากรของมาเลเซีย ผู้ชายมีอายุเฉลี่ย 71.9 ปี ขณะที่ผู้หญิงมีอายุเฉลี่ย 76.4 ปี อัตราเพิ่มเฉลี่ยของประชากร ร้อยละ 1.9 ประชากรที่มีอายุไม่เกิน 15 ปี มีสัดส่วนร้อยละ 32.2 อายุ 15-64 ปี ร้อยละ 63.4 และตั้งแต่ 65 ปีขึ้นไป ร้อยละ 4.4 เป็นประชากรในวัยแรงงานประมาณ 11 ล้านคน หรือร้อยละ 40 ของจำนวนประชากรทั้งหมด อยู่ในภาคเกษตรกรรม ร้อยละ 15.1 ภาคอุตสาหกรรม ร้อยละ 40.2 และภาคบริการ ร้อยละ 44.7 รายได้ต่อหัว 6,822 เหรียญสหรัฐฯ (ปี 2553)

สังคมและวัฒนธรรม

มาเลเซียประกอบด้วยชนจากหลายเผ่าพันธุ์ (พหุสังคม) รวมกันอยู่บนแหลมมลายูมากกว่า 1,000 ปี ประกอบด้วยเชื้อชาติใหญ่ๆ 3 กลุ่ม คือ ชาวมลายู ชาวจีน และชาวอินเดีย อาศัยอยู่บนแหลมมลายู ส่วนชนพื้นเมืองอื่นๆ เช่น อิบัน (Ibans) ส่วนใหญ่อาศัยอยู่ในรัฐซาราวัก และคาดาซัน (Kadazans)

อาศัยอยู่ในรัฐซาบาห์ ประชาชนมาเลเซียมีการนับถือศาสนาแตกต่างกัน โดยประมาณร้อยละ 60.4 นับถือศาสนาอิสลาม รองลงมาได้แก่ ศาสนาพุทธ ร้อยละ 19.2 ศาสนาคริสต์ ร้อยละ 9.1 ศาสนาฮินดู ร้อยละ 6.3 และศาสนาอื่นๆ เช่นศาสนาซิกข์ ลัทธิเต๋า ฯลฯ ร้อยละ 5

1.7 ภาษาราชการ

ภาษาราชการได้แก่ภาษามลายู (Bahasa Malayn) สำหรับภาษาอื่นที่ใช้กันอย่างแพร่หลาย คือ ภาษาอังกฤษ โดยเฉพาะในแวดวงธุรกิจ และภาษาจีน

1.8 สกุลเงิน

หน่วยเงินตรา ริงกิตมาเลเซีย อัตราแลกเปลี่ยนที่ 3.2 ริงกิต เท่ากับ 1 ดอลลาร์สหรัฐฯ และ 0.1014 ริงกิต เท่ากับ 1 บาท (แหล่งที่มา : Bank Negara Malaysia อัตราเมื่อปี 2553)

1.9 เวลา

เวลา เร็วกว่าประเทศไทย 1 ชั่วโมง

1.10 วันหยุดนักษัตฤกษ์

วันหยุดสำคัญของมาเลเซีย

แบ่งเป็น วันหยุดประจำชาติ (National Holiday) กำหนดให้หยุดเหมือนกันทั่วประเทศ และวันหยุดประจำรัฐ (State Holiday) ซึ่งแต่ละรัฐกำหนดวันสำคัญไว้แตกต่างกัน นอกจากนี้ หากวันหยุดใดตรงกับวันอาทิตย์ กำหนดให้หยุดชดเชยในวันถัดไป สำหรับวันหยุดประจำชาติ ได้แก่

1 มกราคม	วันขึ้นปีใหม่
10 มกราคม	Awal Muharram (Maal Hijrah)
1 กุมภาพันธ์	Federal Territory Day
7 กุมภาพันธ์	วันตรุษจีน
20 มีนาคม	วันประสูติท่านศาสดาโมฮัมหมัด
1 พฤษภาคม	วันแรงงานแห่งชาติ
19 พฤษภาคม	Vesak Day
7 มิถุนายน	วันเฉลิมพระชนมพรรษาสมเด็จพระราชาธิบดี
31 สิงหาคม	วันชาติ
1-2 ตุลาคม	Hari Raya Puasa
27 ตุลาคม	Deepali
8 ธันวาคม	Hari Raya Qurban
25 ธันวาคม	วันคริสต์มาส
29 ธันวาคม	Awal Muharram (Maal Hijrah)

สำหรับวันเกิดของประมุขในแต่ละรัฐนับเป็นวันหยุดประจำรัฐนั้น

1.11 เส้นทางคมนาคม

มาเลเซียนับเป็นประเทศหนึ่งที่มีระบบสาธารณูปโภคดีที่สุดในเอเชีย และมีผลอย่างสำคัญต่อความสำเร็จของการพัฒนาเศรษฐกิจในช่วงที่ผ่านมา โครงสร้างพื้นฐานสำคัญของมาเลเซีย สรุปได้ดังนี้

1. การคมนาคมทางถนน

มาเลเซียเป็นประเทศที่มีระบบโครงข่ายถนนที่สมบูรณ์และก้าวหน้าที่สุดในเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ ในปี 2552 มาเลเซียมีถนนลาดยาง มีความยาว 50,214.6 กิโลเมตร (รวมทางด่วน 1,471.6 กิโลเมตร) ถนนไม่ลาดยาง มีความยาว 15,942 กิโลเมตร รวมระยะทางทั้งสิ้น 66,156.6 กิโลเมตร มีทางหลวงจากเหนือจรดใต้ จากชายแดนไทย ถึงสิงคโปร์เป็นระยะทาง 850 กิโลเมตร ถนนในมาเลเซียตะวันตกจะครบสมบูรณ์กว่า มาเลเซียตะวันออก

ถนนในมาเลเซียตะวันตก

1. ทางด่วน แบ่งเป็นสองเส้นทางหลัก คือ

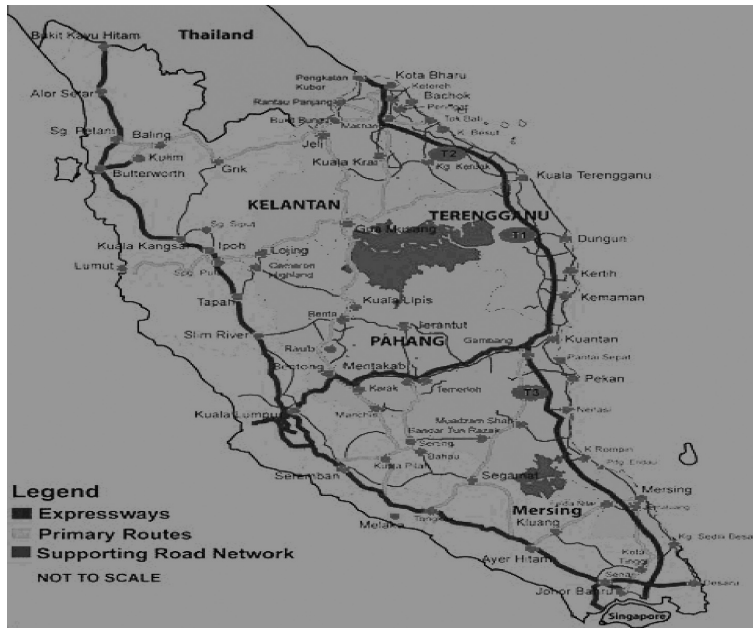
(1.) เส้นทางสายเหนือ – ใต้ มีระยะทางประมาณ 880 กิโลเมตร เริ่มจากบูkitกายูอิตัม ผ่านจีรากรุน บัตเตอร์เวอร์ธ จักกัตเยอร์อิโปห์ ตัมบูมาลิน กัวลาลัมเปอร์ เซเรมปัน อาเยอร์อิตัม เซอโน ยะโฮร์บารู

(2.) เส้นทางสายตะวันออก - ตะวันตก มีระยะทางประมาณ 135 กิโลเมตร เริ่มจากเมืองกริก รัฐเปรักไปรัฐกลันตัน

2. ทางหลวงแผ่นดิน (Malaysian Federal Roads System)

3. ทางหลวงของรัฐต่างๆ (Malaysian National Roads System)

ถนนในมาเลเซียตะวันออก (Sabah และ Sarawak)
 เริ่มจาก Tawau, Merotai, Kalabakan, Sepulut, Nabawan,
 Keningau Tenom และ Sipitang

แผนภาพแสดงถนนในมาเลเซียตะวันตก

แผนภาพแสดงถนนในมาเลเซียตะวันออก

2. การคมนาคมทางเรือ

รัฐบาลมาเลเซียมีการพัฒนาท่าเรือเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการขนส่งสินค้าทางเรือ โครงการพัฒนาท่าเรือของมาเลเซียส่วนใหญ่แล้วเสร็จตั้งแต่ปี 2543 ซึ่งช่วยยกระดับประสิทธิภาพการให้บริการขนส่งทางทะเลได้มากขึ้น ทำให้ท่าเรือของมาเลเซียสามารถรองรับการขนส่งสินค้าทางเรือได้มากถึง 280 ล้านตัน เมื่อเทียบกับช่วงปี 2538 ซึ่งขนส่งได้เพียง 174 ล้านตัน และยังมีโครงการขยายท่าเรืออีกในอนาคต ปัจจุบันมาเลเซียมีท่าเรือนานาชาติทั้งสิ้น 7 แห่งได้แก่

1. Port Klang
2. Port of Tanjung Pelepas
3. Kuantan Port
4. Penang Port
5. Johor Port
6. Kemaman Port
7. Bintulu Port

‘Port Klang และ Port of Tanjung Pelepas ได้รับการยอมรับว่าเป็น 1 ใน 10 ของท่าเรือที่ดีที่สุดในเอเชีย สำหรับรายละเอียดของท่าเรือที่สำคัญมีดังนี้’

ท่าเรือ 6 แห่งแรกอยู่ที่แหลมมลายู มีเพียง Bintulu Port เท่านั้นที่อยู่บนเกาะบอร์เนียว ทั้งนี้ Port Klang และ Port of Tanjung Pelepas ได้รับการยอมรับว่าเป็น 1 ใน 10 ของท่าเรือที่ดีที่สุดในเอเชีย สำหรับรายละเอียดของท่าเรือที่สำคัญมีดังนี้

- **Port Klang** เป็นท่าเรือสำคัญของภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ ตั้งอยู่กึ่งกลางชายฝั่งทางตะวันตกของคาบสมุทรมลายู ปริมาณสินค้าที่ขนส่งผ่านท่าเรือแห่งนี้ประมาณ 4.5 ล้านตัน (TEUs) ต่อปี สูงเป็นอันดับ 11 ของโลก มีท่าเรือน้ำลึกที่สามารถรองรับเรือขนส่งสินค้า ขนาดใหญ่ได้ และเป็นจุดยุทธศาสตร์ในการขนส่งทางทะเล เนื่องจากเป็นท่าเรือที่อยู่ระหว่างช่องแคบมะละกา (Malacca Straits) นอกจากนี้ ยังมี Free Commercial Zone (FCZ) ซึ่งเป็นเขตพิเศษสำหรับการลดหย่อนภาษีและค่าธรรมเนียมต่างๆ ในการขนถ่ายสินค้า ด้วยปัจจัยด้านภูมิศาสตร์เพราะเป็นท่าเรือที่เป็นทางผ่านสำหรับ

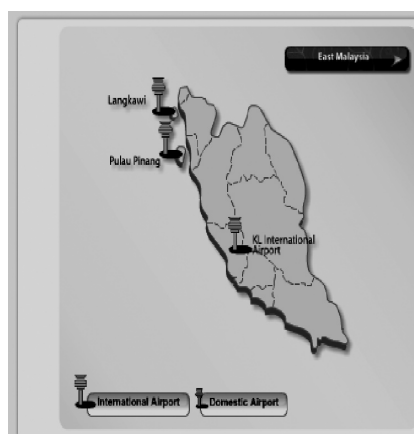
การเดินทางข้ามจากมหาสมุทรอินเดียไปยังมหาสมุทรแอตแลนติก รัฐบาลจึงพยายามผลักดันให้ Port Klang เป็นศูนย์กลางขนถ่ายสินค้าของประเทศและของภูมิภาค (Hub Port) และคาดว่าในปี 2553 ท่าเรือจะสามารถรองรับปริมาณสินค้าได้ถึง 8.4 ล้าน TEUs โดยมีความยาวของท่าเทียบเรือ (Berth Length) รวม 16 กิโลเมตร และมีเครือข่ายเชื่อมโยงกับท่าเรือปีนัง (Penang Port) สำหรับสินค้าจากภาคใต้ของไทยใช้บริการท่าเรือแห่งนี้ปีละมากกว่า 3 แสน TEUs

- **Port of Tanjung Pelepas (PTP)** อยู่ทางตอนใต้ของประเทศ ติดกับสิงคโปร์ ห่างจากกรุงกัวลาลัมเปอร์เพียง 40 กิโลเมตร เริ่มก่อสร้างเมื่อปี 2542 ปัจจุบันมีท่าเทียบเรือทั้งหมด 12 ท่า สามารถรองรับการขนส่งสินค้าได้ 2.5 ล้าน TEUs ต่อปี เป็นท่าเรือขนาดใหญ่อันดับที่ 16 ของโลก รัฐบาลมีเป้าหมายส่งเสริมให้เป็นศูนย์กลางการขนส่งทางทะเลในระดับภูมิภาคและระดับโลก โดยมีสายการบินเรือ เช่น Mearsk Sealand และ Evergreen Marine Corporation เข้ามาเป็นหุ้นส่วนและย้ายฐานจากท่าเรือสิงคโปร์มาใช้บริการของท่าเรือแห่งนี้ Port of Tanjung Pelepas มีจุดเด่นเพราะตั้งอยู่ในชุมชนของเส้นทางการเดินเรือหลักที่สำคัญ และจัดสรรพื้นที่เป็นเขตอุตสาหกรรมและกระจายสินค้า โดยมีระบบการเชื่อมต่อกับถนน ทางรถไฟ ท่าอากาศยาน และการขนส่งทางน้ำที่มีประสิทธิภาพ

- **Kuantan Port** มีอีกชื่อหนึ่งว่า Kertih-Gebeng Corridor เป็นท่าเรือด้านชายฝั่งตะวันออกของแหลมมลายูใช้สำหรับการขนส่งในอุตสาหกรรมปิโตรเคมี

- **Bintulu Port** เป็นท่าเรือนานาชาติแห่งเดียวบนเกาะบอร์เนียว และเป็นท่าเรือสำหรับขนส่งก๊าซธรรมชาติเหลวแห่งแรกของประเทศ

3. การคมนาคมทางอากาศ

แผนภาพแสดงท่าอากาศยานนานาชาติในมาเลเซียตะวันตก

แผนภาพแสดงท่าอากาศยานนานาชาติในมาเลเซียตะวันออก

มาเลเซียมีท่าอากาศยานนานาชาติทั้งหมด 5 แห่ง ได้แก่

- 1) Kuala Lumpur International Airport อยู่ในรัฐสลังงอ
บนแหลมมลายู
- 2) Penang International Airport อยู่บนเกาะปีนัง
- 3) Langkawi International Airport อยู่บนเกาะลังกาวิ
- 4) Kota Kinabalu International Airport อยู่ในรัฐซาบาห์
บนเกาะบอร์เนียว
- 5) Kuching International Airport อยู่ในรัฐซาราวัก
บนเกาะบอร์เนียว

สำหรับท่าอากาศยาน Kuala Lumpur International Airport (KLIA) มีพื้นที่ 25,000 เอเคอร์ (6.25 หมื่นไร่) เป็นท่าอากาศยานแห่งชาติที่ใหญ่ที่สุดของมาเลเซีย อยู่บริเวณเซปิงในรัฐสลังงอ ห่างจากกัวลาลัมเปอร์ไปทางใต้ประมาณ 55 กิโลเมตร สามารถเดินทางด้วยรถยนต์บนทางหลวงพิเศษใช้เวลาไม่เกิน 1 ชั่วโมง นอกจากนี้ยังเป็นศูนย์กลางการบินในประเทศ มีสายการบินในประเทศรองรับ เช่น Air Asia, Pelangi Air, Berjaya Air, Mofaz Air เริ่มเปิดดำเนินการเมื่อปี 2541 รัฐบาลมีแผนให้ท่าอากาศยานแห่งนี้สามารถขนส่งผู้โดยสารได้ปีละ 60 ล้านคน และขนส่งสินค้าได้ 3 ล้านตัน ภายในปี 2563 และมีแผนจะขยายการขนส่งผู้โดยสารให้ได้ปีละ 100 ล้านคน และขนส่งสินค้าได้ 6 ล้านตันในอนาคต นอกจากท่าอากาศยานนานาชาติแล้วยังมีท่าอากาศยานภายในประเทศอีก 16 แห่ง และสนามบินทางวิ่งสั้น (STOL Ports) อีก 18 แห่ง

4. การคมนาคมทางรถไฟ

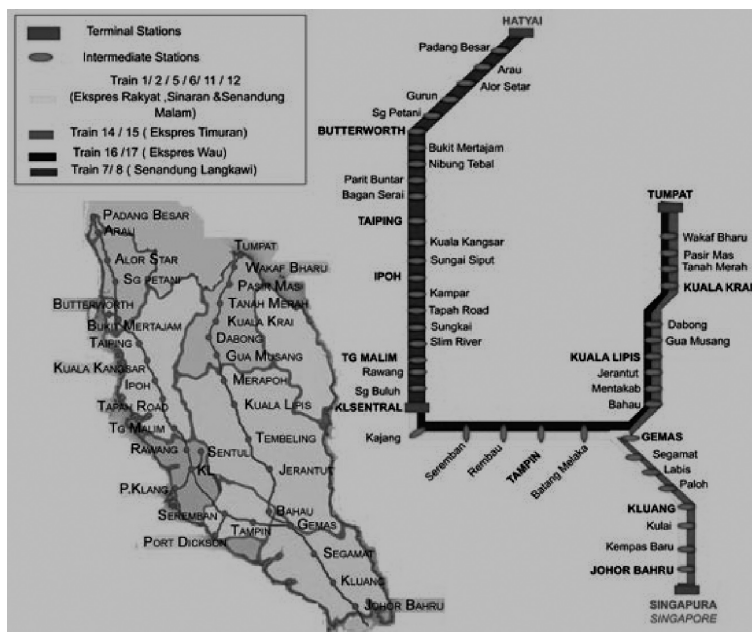
รถไฟในมาเลเซียตะวันตก มีสายหลัก 2 สาย คือ

1. สายชายฝั่งทะเลตะวันตก Singapore และ Padang Besar, Perlis (ชายแดนไทย)

2. สายชายฝั่งทะเลตะวันออก Gemas ใน Negeri Sembilan และ Tumpat in Kelantan

รถไฟนี้ยังมีสายย่อย ๆ อีกหลายสาย เช่น สายระหว่าง Kuala Lumpur และ Port Klang, Batu Junction และ Batu Caves, Bukit Mertajam และ Butterworth, Tapah Road และ Teluk Intan, Kempas และ Tanjung Pelepas, Kempas และ Pasir Gudang, และ Pasir Mas และ Rantau Panjang.

โครงข่ายรถไฟจะครอบคลุมทุกรัฐในส่วนของมาเลเซียตะวันตกด้วยระยะทาง 1,699 กิโลเมตร ในส่วนของมาเลเซียตะวันออกมีเฉพาะในรัฐซาบาห์ โดยรัฐซาบาห์มีทางรถไฟยาว 134 กิโลเมตร เชื่อมระหว่างเมือง Tanjung Aru เมือง Kinabalu และ เมือง Tenom เป็นทางรถไฟสายเดียวบนเกาะบอร์เนียว

แผนภาพแสดงโครงข่ายรถไฟระหว่างเมือง และสายการเดินทางรถไฟ 2 สายหลักของมาเลเซีย

1.12 ระบบการเงินการธนาคาร

สถาบันการเงิน

สถาบันการเงินในมาเลเซียอยู่ภายใต้การกำกับดูแลของ “Bank Negara Malaysia” ซึ่งเป็นธนาคารชาติ ทำหน้าที่กำหนดนโยบายการเงิน นโยบายอัตราแลกเปลี่ยน รักษาเสถียรภาพและส่งเสริมโครงสร้างทางการเงินให้เข้มแข็ง รวมทั้งเป็นนายธนาคารให้กับรัฐบาลด้วย สถาบันการเงินในมาเลเซียมีความหลากหลายและจัดกลุ่มไม่เหมือนประเทศไทย โดยอาจแบ่งออกได้ ดังนี้

- Commercial Banks - Development Banks - Islamic Banks
- Merchant Banks - Discount Houses - Finance Companies
- Money Brokers - Insurance Companies

สำหรับธนาคารพาณิชย์ (Commercial Banks) มีทั้งสิ้น 34 แห่ง เป็นธนาคารพาณิชย์ท้องถิ่นจำนวน 10 แห่ง คือ

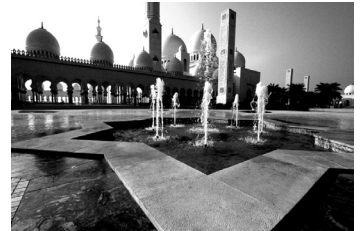
- 1) Affin Bank Bhd. 2) Alliance Bank Malaysia Bhd.
- 3) Am Bank (M) Bhd. 4) CIMB Bank Bhd.
- 5) EON Bank Bhd. 6) Hong Leong Bank Bhd.
- 7) Malayan Banking Bhd. 8) Public Bank Bhd.
- 9) RHB Bank Bhd. 10) Southern Bank Bhd.

ส่วนธนาคารพาณิชย์ต่างชาติที่เข้ามาดำเนินกิจการในมาเลเซียแล้ว มีจำนวน 13 แห่ง โดยมีธนาคารจากประเทศไทยเพียงแห่งเดียวคือ Bangkok Bank Bhd. รายชื่อธนาคารต่างชาติในมาเลเซีย มีดังนี้

- 1) Bangkok Bank Bhd.
- 2) Bank of America (M) Bhd.
- 3) Bank of China (M) Bhd.
- 4) Bank of Tokyo-Mitsubishi UFJ (M) Bhd.
- 5) ABN Amro Bank Bhd.
- 6) Citibank Bhd.
- 7) Deutsche Bank (M) Bhd.
- 8) HSBC Bank (M) Bhd.
- 9) JP Morgan Chase Bank Bhd.
- 10) Bank of Nova Scotia Bhd.
- 11) OCBC Bank (M) Bhd.
- 12) Standard Chartered Bank (M) Bhd.
- 13) United Overseas Bank (M) Bhd.

นอกจากนี้ ยังมีธนาคารเพื่อการลงทุน (Investment Banking) ที่มีลักษณะคล้ายบริษัทหลักทรัพย์ของไทยที่สำคัญคือ

1. Affin Investment Bank Bhd.
2. Alliance Investment Bank Bhd.
3. Am Investment Bank Bhd.
4. Aseanbankers Investment Bank Bhd.
5. CIMB Investment Bank Bhd.
6. HwangDBS Investment Bank Bhd.
7. KAF Investment Bank Bhd.
8. Kenanga Investment Bank Bhd.
9. MIDF Amanah Investment Bank Bhd.
10. MIMB Investment Bank Bhd.
11. OSK Investment Bank Bhd.
12. Public Investment Bank Bhd.
13. RHB Investment Bank Bhd.
14. Southern Investment Bank Bhd.

สถาบันการเงินที่สำคัญของมาเลเซียอีกประเภทหนึ่งคือ ธนาคารอิสลาม (Islamic Banks) ซึ่งเริ่มดำเนินการในมาเลเซียเมื่อเกือบ 50 ปีที่ผ่านมา และมีการแยกประเภทออกจากธนาคารพาณิชย์ทั่วไป โดยอยู่ภายใต้กฎหมาย Islamic Banking Act (IBA) ซึ่งมีผลบังคับใช้เมื่อปี 2526 สำหรับธนาคารอิสลามที่สำคัญของมาเลเซียคือ

- 1) Affin Islamic Bank Bhd.
- 2) Am Islamic Bank Bhd.
- 3) Bank Islamic Malaysia Bhd. (เป็นธนาคารอิสลามแห่งแรกของมาเลเซีย)
- 4) Bank Muamalat Malaysia Bhd.
- 5) CIMB Islamic Bank Bhd.
- 6) EONCAP Islamic Bank Bhd.
- 7) Hong Leong Islamic Bank Bhd.
- 8) RHB Islamic Bank Bhd.

2. เศรษฐกิจการค้า

2.1 ภาวะเศรษฐกิจ

เศรษฐกิจประเทศมาเลเซียในปี 2553 อัตราการเจริญเติบโตของเศรษฐกิจมาเลเซีย วัดโดยผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศ (GDP) ของปี 2553

อยู่ที่ 238.0 และคาดการณ์ว่าในปี 2554 GDP จะขยายตัวร้อยละ 4.12 ขึ้นไปเป็น 247.8 โดยมีปัจจัยสนับสนุนจากภาคการบริการ และภาคอุตสาหกรรม การผลิตที่ขยายตัวดี ขณะที่ทางฝั่งด้านอุปสงค์มีการบริโภคและการลงทุนของภาคเอกชนเป็นตัวขับเคลื่อนเศรษฐกิจที่สำคัญ

อัตราเงินเฟ้อ ดัชนีราคาสินค้าผู้บริโภคปี 2553 ขยายตัวร้อยละ 1.7 จากปี 2552 และคาดการณ์ว่าในปี 2554 ดัชนีราคาสินค้าผู้บริโภคจะขยายตัวอีก 2.8 ทั้งนี้ มีสาเหตุหลักจากราคาสินค้าอาหารและเครื่องดื่มที่ปรับตัวสูงขึ้น และค่าใช้จ่ายจากการขนส่งที่เพิ่มสูงขึ้นจากการที่รัฐบาลเริ่มลดการ subsidy ราคาน้ำมันเมื่อกลางเดือนกันยายน 2553 และจากการที่เศรษฐกิจมาเลเซีย ได้ฟื้นตัวขึ้น นอกจากนี้ มาเลเซียเริ่มมีความเสี่ยงจากอัตราเงินเฟ้อ ทำให้ธนาคารแห่งชาติมาเลเซีย (Bank Negara Malaysia – BNM) ได้ปรับอัตราดอกเบี้ยหลักเป็น ร้อยละ 2.25 → ร้อยละ 2.5 → ร้อยละ 2.75 ในเดือนมีนาคม เดือนพฤษภาคม และเดือนกรกฎาคม 2553 ตามลำดับ

ด้านการค้าระหว่างประเทศ ในปี 2553 (มกราคม – ธันวาคม) การค้าระหว่างประเทศของมาเลเซียกับทั่วโลก มีมูลค่ารวม 3.64 แสนล้านเหรียญสหรัฐฯ เป็นการส่งออก มูลค่า 1.99 แสนล้านเหรียญสหรัฐฯ และเป็นการนำเข้า มูลค่า 1.65 แสนล้านเหรียญสหรัฐฯ มาเลเซียได้ดุลการค้า 34 หมื่นล้านเหรียญสหรัฐฯ โดยสินค้าส่งออกสำคัญของมาเลเซีย ได้แก่ เครื่องจักรไฟฟ้า น้ำมันดิบ เครื่องจักรกล น้ำมันพืช ยาง พลาสติก เป็นต้น

ตลาดส่งออกสำคัญ 5 อันดับแรกของมาเลเซีย (สัดส่วน) คือ จีน (12.95%) สิงคโปร์ (12.67%) ญี่ปุ่น (11.2) สหรัฐฯ (8.2%) ไทยเป็นตลาดส่งออกอันดับที่ 5 ของมาเลเซีย (5.23%) สำหรับสินค้านำเข้าสำคัญของมาเลเซีย ได้แก่ เครื่องจักรไฟฟ้า น้ำมันดิบ เครื่องจักรกล เหล็ก พลาสติก รถยนต์ เป็นต้น แหล่งนำเข้าสำคัญ 5 อันดับแรก (สัดส่วน) คือ ญี่ปุ่น (12.58%) จีน (12.55%) สิงคโปร์ (11.41%) สหรัฐฯ (10.64%) ไทยเป็นแหล่งนำเข้าอันดับที่ 5 ของมาเลเซีย (6.23%)

(ข้อมูลเพิ่มเติมที่มาจาก www.statistics.gov.my, www.bnm.gov.my, www.bi.go.id, apecthai.org, www.ceicdata.com, www.gtis.com/gta, World Trade Atlas)

2.2 เครื่องชี้วัดเศรษฐกิจสำคัญ

<i>Recent economic indicators:</i>	2006	2007	2008	2009	2010(a)	2011(b)
GDP (US\$bn) (current prices):	157.1	187.0	222.3	193.0	238.0	247.8
GDP PPP (US\$bn) (c):	329.3	361.0	386.2	383.1	414.4	442.0
GDP per capita (US\$):	5,853	6,879	8,071	6,917	8,423	8,624
GDP per capita PPP (US\$) (c):	12,274	13,278	14,024	13,733	14,670	15,385
Real GDP growth (% change yoy):	5.8	8.5	4.7	-1.7	7.2	5.5
Current account balance (US\$m):	25,816	29,764	38,854	31,835	28,119	28,231
Current account balance (% GDP):	16.4	15.9	17.5	16.5	11.8	11.4
Goods & services exports (% GDP):	116.3	110.0	103.5	96.6	97.2	97.7
Inflation (% change yoy):	3.6	2.0	5.4	0.6	1.7	2.8

ที่มา : www.dfat.gov.au

2.3 นโยบายด้านเศรษฐกิจการค้า

นโยบายหลักในการปฏิรูปและพัฒนามาเลเซีย

นายกรัฐมนตรีนาจิบได้ริเริ่มนโยบายการปฏิรูปและพัฒนาให้มาเลเซีย ก้าวไปสู่ประเทศที่พัฒนาแล้ว (ให้มีรายได้มวลรวมประชาชาติ (Gross National Income-GNI) 15,000 ดอลลาร์สหรัฐต่อคนต่อปี) ตาม Vision 2020 โดยมีแนวคิดและนโยบายเป็น 4 เสาหลัก (pillars) ดังนี้

1) One Malaysia, People First, Performance Now เป็นแนวคิด (concept) เพื่อส่งเสริมความเป็นเอกภาพของประเทศชาติ (national unity) การยอมรับชาวมาเลเซียต่างเชื้อสาย (ethnic tolerance) และรัฐบาลที่มีประสิทธิภาพ (efficient government) โดยจะส่งเสริมคุณค่า (value) 8 ประการในสังคมมาเลเซีย ได้แก่ (1) ความมานะบากบั่น (perseverance) (2) การยอมรับ (acceptance) (3) การศึกษา (education) (4) ความซื่อตรง (integrity) (5) ระบบสังคมที่เชื่อในการทำสำเร็จด้วยตนเอง (meritocracy) (6) ความอ่อนน้อมถ่อมตน (humility) (7) ความจงรักภักดี (loyalty) (8) ค่านิยมในด้านความเป็นเลิศ (culture of excellence)

2) Government Transformation Program (GTP) เป็นนโยบายปรับปรุงและปฏิรูปการทำงานและการให้บริการของภาครัฐบาลให้ทันสมัย มีประสิทธิภาพ และตอบสนองความต้องการของประชาชน โดยกำหนดประสิทธิผลสำคัญระดับชาติ (National Key Result Areas – NKRA) 6 ประการคือ (1) ลดอาชญากรรม (2) ลดการคอร์รัปชัน (3) ปรับปรุงผลการศึกษาของนักเรียน (4) ยกระดับความเป็นอยู่ของประชากรที่มี รายได้ต่ำ (5) ปรับปรุงโครงสร้างพื้นฐานในพื้นที่ชนบท (6) ปรับปรุงระบบขนส่งมวลชนในเมืองใหญ่ โดยในแต่ละเป้าหมาย หน่วยงานที่เกี่ยวข้องจะจัดทำตัวชี้วัด (Key Performance Indicators – KPIs) และดำเนินโครงการต่างๆ เพื่อบรรลุเป้าหมาย ทั้งนี้ รัฐบาล มาเลเซีย ได้จัดตั้ง Performance Management and Delivery Unit (PERMANDU) สังกัดสำนักนายกรัฐมนตรี มาเลเซีย ให้เป็นหน่วยงานหลักในการติดตามการดำเนินการของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องต่างๆ ตามนโยบาย GTP

3) New Economic Model (NEM) และ Economic Transformation Program (ETP) การปฏิรูปด้านเศรษฐกิจประกอบไปด้วยแนวคิดต้นแบบเศรษฐกิจใหม่ (New Economic Model – NEM) ซึ่งเป็นพื้นฐานสำหรับนโยบาย Economic Transformation Program (ETP) NEM เป็นแนวคิดการพัฒนาทางเศรษฐกิจซึ่ง นรม. นาจิบ ได้มอบหมายให้ National Economic Advisory Council (NEAC) เป็นผู้ศึกษาและเสนอต่อรัฐบาล โดย NEM มีจุดประสงค์หลัก 3 ประการคือ การเพิ่มรายได้ (high income) การกระจายรายได้และผลประโยชน์ให้ครอบคลุมทุกภาคส่วน (inclusiveness) และการพัฒนาอย่างยั่งยืน (sustainability) และกำหนดยุทธศาสตร์การปฏิรูป (Strategic Reform

Initiatives – SRIs) 8 ประการเพื่อให้ เศรษฐกิจ มาเลเซีย บรรลุเป้าหมายตาม NEM ได้แก่ (1) การผลักดันให้ภาคเอกชนเป็นผู้ขับเคลื่อนการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจ (Re-energising the private sector to lead growth) (2) การเพิ่มคุณภาพของแรงงานชาว มาเลเซีย และลดการพึ่งพาแรงงานต่างชาติ (Developing a quality workforce and reducing dependency on foreign labour) (3) ส่งเสริมการแข่งขันภายใน มาเลเซีย (Creating a competitive domestic economy) (4) สร้างความแข็งแกร่งให้ระบบราชการ (Strengthening the public sector) (5) การให้สิทธิพิเศษสำหรับผู้ด้อยโอกาสที่โปร่งใส และเป็นมิตรกับระบบตลาด (Transparent and market-friendly affirmative action) (6) การสร้างคลังความรู้และพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน (Building the knowledge base and infrastructure) (7) ส่งเสริมปัจจัยที่ก่อให้เกิดความเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจ (Enhance the sources of growth) และ (8) ส่งเสริมการเจริญเติบโตแบบยั่งยืน (Ensure sustainability of growth)

ETP เป็นนโยบายการปฏิรูปทางเศรษฐกิจที่มีแนวคิด NEM เป็นรากฐาน โดยจะใช้ ยุทธศาสตร์การปฏิรูป (SRIs) 8 ประการของ NEM เป็นตัวช่วยขับเคลื่อน (Enablers) และกำหนดภาคส่วน ทางเศรษฐกิจที่สำคัญระดับชาติ (National Key Economic Areas – NKEA) ซึ่งจะเป็นตัวขับเคลื่อนหลัก (Drivers) ในการพัฒนาและปฏิรูป เศรษฐกิจ มาเลเซีย โดยภายหลังการประกาศแนวคิด NEM เมื่อ 30 มี.ค. 2553 PERMANDU ได้จัด workshop กับภาคส่วนต่างๆ ทั้งภาครัฐ ภาคเอกชน และภาคประชาชนเพื่อกำหนด NKEA และต่อมาได้จัดการสัมมนาเชิงปฏิบัติการ (NKEA Labs) เพื่อกำหนดรายละเอียดเบื้องต้นเกี่ยวกับโครงการพัฒนาต่างๆ ในแต่ละ NKEA ซึ่งได้แก่ (1) อุตสาหกรรมปาล์มน้ำมัน (2) อุตสาหกรรมน้ำมันและก๊าซธรรมชาติ (3) อุตสาหกรรมไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์ (4) เกษตรกรรม (5) การท่องเที่ยว (6) การศึกษา (7) การบริการทางการแพทย์และสาธารณสุข (8) การบริการธุรกิจ (business services) (9) การเงินและการธนาคารอิสลาม (10) การสื่อสาร (communication content infrastructure) (11) การค้าปลีกและค้าส่ง และ (12) การพัฒนาพื้นที่ Greater Kuala Lumpur

รมต. ประจำสำนักนายกรัฐมนตรีและ CEO ของ PERMSNDU ได้ประกาศว่า ผลการทำ NKEA Labs ได้ระบุ 131 โครงการเริ่มต้น (Entry Point Projects) 60 โอกาสทางธุรกิจ (Business Opportunities) สำหรับช่วงปี 2553-2563 มูลค่าการลงทุนรวมประมาณ 444 พันล้านดอลลาร์สหรัฐ โดยจะเป็นการลงทุนจากภาคเอกชนร้อยละ 92 (410 พันล้านดอลลาร์สหรัฐ) และเป็นการลงทุนจากภาครัฐบาลร้อยละ 8 (34 พันล้านดอลลาร์สหรัฐ) ทั้งนี้ร้อยละ 73 ของการลงทุนจะเป็นการลงทุนภายในประเทศ และคาดว่าจะมีการจ้างงานเพิ่มขึ้น 3.3 ล้านตำแหน่ง ตัวอย่างโครงการสำคัญภายใต้ ETP

เช่น การพัฒนาระบบ Mass Rapid Transit (MRT) สำหรับ Greater Kuala Lumpur และโครงการรถไฟความเร็วสูงระหว่างสิงคโปร์-กัวลาลัมเปอร์

4) 10th Malaysia Plan (10MP) เป็นแผนพัฒนาประเทศระยะเวลา 5 ปี ระหว่างปี ค.ศ. 2011-2015 (พ.ศ. 2554-2558) โดยมีเป้าหมายหลักคือการพัฒนาให้ มาเลเซีย ก้าวไปสู่ high income country งบประมาณ 230 พันล้านริงกิต โดยเป็น งบประมาณ Physical Development 60% และเป็น งบประมาณ Non-Physical Development 40% และสามารถแบ่งสัดส่วนตามภาคส่วนต่างๆ ได้ดังนี้ งบประมาณ ด้านเศรษฐกิจ 55% งบประมาณ ด้านสังคม 30% งบประมาณ ด้านความมั่นคง 10% และ งบประมาณ บริหารจัดการทั่วไป (general administration) 5%

เป้าหมายทางเศรษฐกิจ GDP ขยายตัวเฉลี่ยปีละ 6% GNI เพิ่มขึ้นเป็น 12,139 ดอลลาร์สหรัฐ (38,845 ริงกิต) ต่อคนต่อปีในปี 2558 การลงทุนภาคเอกชน (Private Investment) ขยายตัวปีละ 12.8% การบริโภคภาคเอกชน (Private Consumption) ขยายตัวปีละ 7.7% การลงทุนภาครัฐ (Public Investment) ขยายตัวปีละ 5% การบริโภคภาครัฐ (Public Consumption) ขยายตัวปีละ 4.8% การขาดดุลงบประมาณ (Budget Deficit) ลดลงเหลือ 2.8% ของ GDP ในปี 2558 การส่งออก ขยายตัวปีละ 7.2% การนำเข้า ขยายตัวปีละ 8.6%

ยุทธศาสตร์หลัก (Strategic Thrust)

(1) เปลี่ยนแปลงการให้บริการของภาครัฐเพื่อเปลี่ยนแปลงมาเลเซีย (Transforming Government to transform Malaysia) – การปฏิรูประบบราชการโดยเน้นหลักการสำคัญ 4 ประการคือ วัฒนธรรมส่งเสริมความคิดสร้างสรรค์และนวัตกรรม ความรวดเร็วของระบบการตัดสินใจและการปฏิบัติงาน ความคุ้มค่า (value-for-money) และความซื่อสัตย์

(2) สร้างบรรยากาศที่ส่งเสริมการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจ (Creating the environment for unleashing economic growth) – โดยจะเน้น การสนับสนุนให้ภาคเอกชนเป็นผู้ผลักดันหลักของเศรษฐกิจ มาเลเซีย สนับสนุน การเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจด้วยนวัตกรรม ปฏิรูปบทบาทของภาครัฐต่อภาคเอกชน พัฒนารัฐกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SMEs) ส่งเสริมการแข่งขันของ มาเลเซีย ในตลาดโลก พัฒนาระบบโครงสร้างพื้นฐาน และเน้นการพัฒนาพื้นที่ และภาคส่วนที่จะเป็น engine of growth (ได้แก่ economic corridor ทั้ง 5 และ NKEA ทั้ง 12 สาขา)

(3) ก้าวไปสู่การพัฒนาทางเศรษฐกิจและสังคมแบบมีส่วนร่วม (Moving towards inclusive socio-economic development) – โดยจะเน้น การยกระดับฐานะและความเป็นอยู่ของประชากรร้อยละ 40 ที่มีรายได้ต่ำ (bottom 40% households) ยกระดับการมีส่วนร่วมทางเศรษฐกิจของชาวภูมิบุตร

‘เน้นการสนับสนุนให้ภาคเอกชนเป็นพลังขับเคลื่อนหลักของเศรษฐกิจ มาเลเซีย สนับสนุนการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจด้วยนวัตกรรม ปฏิรูปบทบาทของภาครัฐต่อภาคเอกชน พัฒนารัฐกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SMEs) ส่งเสริมการแข่งขันของ มาเลเซียในตลาดโลก พัฒนาระบบโครงสร้างพื้นฐาน’

โดยยังคงเป้าหมายให้ชาวภูมิบุตรถือครองหุ้นส่วนกิจการไม่ต่ำกว่า 30% ในระดับมหภาค (30% Bumiputera corporate equity ownership at macro level) เร่งพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานที่ประชาชนทุกคนเข้าถึงได้ และส่งเสริมสังคมที่ก้าวหน้าและมีส่วนร่วม (progressive and more inclusive) ตามแนวคิด 1Malaysia

(4) พัฒนาและรักษาทรัพยากรมนุษย์ที่มีคุณภาพ (Developing and retaining first-World talent base) – โดยจะเน้น การปฏิรูประบบการศึกษาเพื่อปรับปรุงผลการเรียน การยกระดับฝีมือแรงงานชาว มาเลเซีย เพื่อเพิ่มโอกาสการได้รับการจ้างงาน และการปฏิรูปตลาดแรงงานเพื่อให้ มาเลเซีย เป็นประเทศที่มีรายได้สูง

(5) พัฒนาสภาพแวดล้อมซึ่งช่วยส่งเสริมคุณภาพชีวิต (Building an environment that enhances quality of life) – โดยจะเน้น การพัฒนาพื้นที่อยู่อาศัยสำหรับประชาชนให้น่าอยู่ การพัฒนาระบบขนส่งมวลชนโดยยึดความต้องการของประชาชนเป็นหลัก ปฏิรูประบบสาธารณสุขเพื่อยกระดับคุณภาพและให้ประชาชนทุกคนเข้าถึงได้ โครงการเคหะสงเคราะห์เพื่อให้ประชาชนสามารถเข้าถึงบ้านที่มีคุณภาพและสามารถเป็นเจ้าของได้ การให้บริการระบบสาธารณสุขปโภคที่มีประสิทธิภาพ ลดอาชญากรรมเพื่อให้ชุมชนปลอดภัยขึ้น และให้ความสำคัญกับพื้นฐานสิ่งแวดล้อม (environmental endowments) ของ มาเลเซีย

2.4 การค้าระหว่างประเทศ

ในปี 2010 (มกราคม – ธันวาคม) การค้าระหว่างประเทศของมาเลเซีย กับทั่วโลก มีมูลค่ารวม 3.64 แสนล้านเหรียญสหรัฐฯ เป็นการส่งออก มูลค่า 1.99 แสนล้านเหรียญสหรัฐฯ และเป็นการนำเข้า มูลค่า 1.65 แสนล้านเหรียญสหรัฐฯ มาเลเซียได้ดุลการค้า 34 หมื่นล้านเหรียญสหรัฐฯ

สินค้าส่งออกที่สำคัญ เครื่องใช้ไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์ ปาล์มน้ำมัน ก๊าซธรรมชาติ เคมีภัณฑ์ น้ำมันเชื้อเพลิง น้ำมันดิบ เครื่องจักร ผลิตภัณฑ์ที่ทำจากโลหะ

สินค้านำเข้าที่สำคัญ ได้แก่ เครื่องใช้ไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์ เคมีภัณฑ์ เครื่องจักรและอุปกรณ์ ผลิตภัณฑ์ที่ทำจากโลหะ น้ำมันเชื้อเพลิง เหล็กและเหล็กกล้า น้ำมันดิบ รถยนต์

ตลาดส่งออกที่สำคัญ ได้แก่ สิงคโปร์ ญี่ปุ่น จีน สหรัฐฯ และไทย เป็นอันดับ 5

ตลาดนำเข้าที่สำคัญ ได้แก่ จีน สิงคโปร์ ญี่ปุ่น สหรัฐฯ อินโดนีเซีย และไทยเป็นอันดับ 6

2.5 การค้ากับประเทศไทย

มูลค่าการค้ารวม ในปี 2553 การค้ารวมระหว่างไทยกับมาเลเซียมีมูลค่า 21,275.34 ล้านดอลลาร์สหรัฐ ซึ่งไทยขาดดุลการค้ามาเลเซียมูลค่า 142.17 ล้านดอลลาร์สหรัฐ เพิ่มขึ้นร้อยละ 84.41 เมื่อเทียบกับปีที่ผ่านมา สำหรับปี 2554 การค้าระหว่างไทยกับมาเลเซีย 7 เดือนแรก (ม.ค.-ก.ค.) มีมูลค่า 14,531.86 ล้านดอลลาร์สหรัฐ ไทยได้เปรียบดุลการค้ามาเลเซีย 78.2 ล้านดอลลาร์สหรัฐ

หน่วย : ล้านดอลลาร์สหรัฐ

การค้า	ล้านเหรียญสหรัฐ				การขยายตัว(%)			
	2552	2553	2553 (ม.ค.-ก.ค.)	2554 (ม.ค.-ก.ค.)	2552	2553	2553 (ม.ค.-ก.ค.)	2554 (ม.ค.-ก.ค.)
การค้ารวม	16,237.63	21,275.34	12,305.47	14,531.86	-17.31	31.02	47.08	18.09
การส่งออก	7,662.90	10,566.59	6,040.85	7,305.03	-22.68	37.89	55.13	20.93
การนำเข้า	8,574.73	10,708.76	6,264.62	7,226.83	-11.84	24.89	40.06	15.36
ดุลการค้า	-911.82	-142.17	-223.77	78.20	-594.32	84.41	61.33	594.32

ที่มา : ศูนย์เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร สำนักงานปลัดกระทรวงพาณิชย์

การส่งออก ในปี 2553 ไทยส่งออกไปมาเลเซียมูลค่า 10,566.59 ล้านดอลลาร์สหรัฐ เพิ่มขึ้นร้อยละ 37.89 เมื่อเทียบกับปีก่อนหน้า สำหรับปี 2554 ไทยส่งออกไปยังมาเลเซีย 7 เดือนแรก (ม.ค.-ก.ค.) มีมูลค่า 7,305.03 ล้านดอลลาร์สหรัฐ ไทยได้เปรียบดุลการค้าสิงคโปร์ 78.20 ล้านดอลลาร์สหรัฐ

สินค้าที่ไทยส่งออกไปยังมาเลเซีย 10 รายการแรก มูลค่า อัตราเพิ่มขึ้น/ลดลง และส่วนแบ่งตลาด ดังนี้

สินค้า	มูลค่า ล้านดอลลาร์สหรัฐ			เพิ่มขึ้น/ลดลง %		
	2553	2553 (ม.ค.-ก.ค.)	2554 (ม.ค.-ก.ค.)	2553	2553 (ม.ค.-ก.ค.)	2554 (ม.ค.-ก.ค.)
1. ยางพารา	1,280.7	704.8	934.6	64.53	78.01	32.60
2. เครื่องคอมพิวเตอร์ อุปกรณ์และส่วนประกอบ	1,267.6	714.4	796.9	48.56	90.91	11.54
3. รถยนต์ อุปกรณ์และส่วนประกอบ	1,228.6	704.3	698.4	47.13	67.57	-0.84
4. น้ำมันสำเร็จรูป	935.0	595.0	499.0	47.66	113.17	-16.13
5. แผงวงจรไฟฟ้า	422.5	227.7	294.0	12.17	7.47	29.15
6. เคมีภัณฑ์	336.8	194.4	250.9	25.96	23.87	29.10
7. ผลิตภัณฑ์ยาง	376.9	222.1	229.0	36.08	58.52	3.10
8. เม็ดพลาสติก	257.0	145.2	207.7	41.47	50.59	43.00
9. เครื่องจักรกลและส่วนประกอบ	278.3	161.8	185.4	42.33	54.20	14.59
10. เหล็ก เหล็กกล้าและผลิตภัณฑ์	278.0	160.8	178.5	33.43	43.68	11.01
รวม 10 รายการ	6,661.4	3,830.4	4,274.3	44.61	67.14	11.59
อื่นๆ	3,905.2	2,210.4	3,030.7	27.77	37.95	37.11

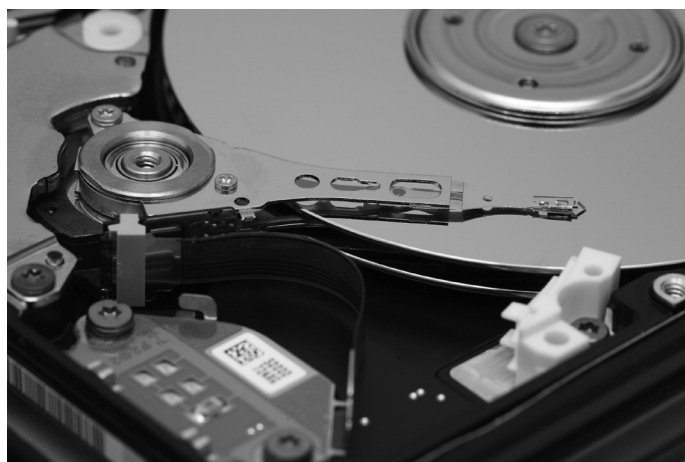
ที่มา : ศูนย์เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร สำนักงานปลัดกระทรวงพาณิชย์

การนำเข้า ในปี 2553 ไทยนำเข้าจากมาเลเซียมูลค่า 10,708.76 ล้านเหรียญสหรัฐฯ เพิ่มขึ้นร้อยละ 24.89 เมื่อเทียบกับปีที่ผ่านมา สำหรับปี 2554 ไทยนำเข้าสินค้าจากมาเลเซีย 7 เดือนแรก (ม.ค.-ก.ค.) มีมูลค่า 7,226.83 ล้านเหรียญสหรัฐฯ ไทยได้เปรียบดุลการค้าสิงคโปร์ 78.20 ล้านเหรียญสหรัฐฯ

สินค้าที่มาเลเซียนำเข้าจากไทย 10 รายการแรก มูลค่า อัตราเพิ่มขึ้น/ลดลง และส่วนแบ่งตลาด ดังนี้

สินค้า	มูลค่า ล้านเหรียญสหรัฐฯ			เพิ่มขึ้น/ลดลง %		
	2553	2553 (ม.ค.-ก.ค.)	2554 (ม.ค.-ก.ค.)	2553	2553 (ม.ค.-ก.ค.)	2554 (ม.ค.-ก.ค.)
1. น้ำมันดิบ	1,574.8	876.7	1,122.2	14.84	21.65	28.00
2. เครื่องคอมพิวเตอร์ อุปกรณ์และส่วนประกอบ	1,471.6	859.3	1,050.9	4.36	17.52	22.30
3. เคมีภัณฑ์	751.8	448.0	593.0	43.47	71.33	32.38
4. สื่อบันทึกข้อมูล	700.7	375.7	520.5	23.14	-0.09	38.52
5. เครื่องจักรไฟฟ้าและอุปกรณ์ไฟฟ้า	965.4	579.3	501.1	13.38	38.45	-13.50
6. แผงวงจรไฟฟ้า	610.2	376.4	322.3	24.71	38.96	-14.38
7. เครื่องจักรกลและส่วนประกอบ	448.7	239.4	282.5	11.49	41.09	18.00
8. เครื่องใช้ไฟฟ้าในบ้าน	397.6	203.4	241.4	102.53	108.28	18.70
9. พืชและผลิตภัณฑ์	176.1	89.1	207.3	72.07	56.58	132.58
10. เครื่องมือเครื่องใช้เกี่ยวกับ วิทยาศาสตร์การแพทย์	345.6	215.6	202.5	66.10	131.48	-6.10
รวม 10 รายการ	7,442.5	4,262.9	5,043.6	21.52	33.38	18.31
อื่นๆ	3,266.3	2,001.7	2,183.2	33.30	56.79	9.07
รวมทั้งสิ้น	10,708.8	6,264.6	7,226.8	24.89	40.06	15.36

ที่มา : ศูนย์เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร สำนักงานปลัดกระทรวงพาณิชย์

การค้าชายแดนไทย มาเลเซีย ในปี 2553 (ม.ค.-ธ.ค.) ไทยส่งออกไป
มาเลเซีย 320,403.84 ล้านบาท ไทยนำเข้าจากมาเลเซีย 177,186.15 ล้านบาท
โดยไทยได้เปรียบดุลการค้า 143,217.70 ล้านบาท สำหรับปี 2554 (ม.ค.-
ก.ค.) ไทยส่งออกไปมาเลเซีย 225,023.42 ล้านบาท ไทยนำเข้าจากมาเลเซีย
111,859.13 ล้านบาท โดยไทยได้เปรียบดุลการค้า 113,164.29 ล้านบาท

สถิติการค้าชายแดนไทยกับ มาเลเซีย ปี 2554

หน่วย : ล้านบาท

ปี	เดือน	รวมมูลค่า	ส่งออก	นำเข้า	ดุลการค้า
2554	มกราคม	45,796.13	30,267.89	15,528.23	14,739.66
2554	กุมภาพันธ์	45,280.37	31,994.47	13,285.90	18,708.57
2554	มีนาคม	55,460.54	38,725.24	16,736.62	21,988.62
2554	เมษายน	43,690.35	29,346.05	14,344.30	15,001.75
2554	พฤษภาคม	47,289.15	30,332.83	16,956.32	13,376.52
2554	มิถุนายน	48,434.42	30,678.78	17,755.63	12,923.15
2554	กรกฎาคม	50,930.29	33,678.16	17,252.13	16,426.02

สถิติการค้าชายแดนไทยกับ มาเลเซีย ปี 2553

หน่วย : ล้านบาท

ปี	เดือน	รวมมูลค่า	ส่งออก	นำเข้า	ดุลการค้า
2553	มกราคม	40,579.99	25,091.25	15,488.73	9,602.52
2553	กุมภาพันธ์	38,852.77	24,965.94	13,886.84	11,079.10
2553	มีนาคม	44,345.58	28,719.02	15,626.56	13,092.46
2553	เมษายน	34,479.44	18,548.84	15,930.60	2,618.25
2553	พฤษภาคม	43,932.12	27,378.88	16,553.24	10,825.63
2553	มิถุนายน	45,165.04	31,036.10	14,128.95	16,907.15
2553	กรกฎาคม	43,072.50	28,375.50	14,697.00	13,678.50
2553	สิงหาคม	44,353.31	29,641.80	14,711.50	14,930.30
2553	กันยายน	41,256.02	27,667.75	13,588.27	14,079.48
2553	ตุลาคม	41,605.15	26,192.96	15,412.18	10,780.78
2553	พฤศจิกายน	38,715.14	25,176.41	13,538.73	11,637.68
2553	ธันวาคม	41,240.29	27,614.74	13,625.55	13,989.19
ผลรวมทั้งปี		497,589.99	320,403.84	177,186.15	143,217.70

สถิติการค้าชายแดนไทยกับ มาเลเซีย ปี 2552

หน่วย : ล้านบาท

ปี	เดือน	รวมมูลค่า	ส่งออก	นำเข้า	ดุลการค้า
2552	มกราคม	25,269.93	14,342.35	10,927.58	3,414.77
2552	กุมภาพันธ์	28,436.34	16,748.19	11,688.15	5,060.04
2552	มีนาคม	30,804.91	16,803.57	14,001.34	2,802.23
2552	เมษายน	27,383.85	15,098.02	12,285.84	2,812.18
2552	พฤษภาคม	28,828.61	16,009.80	12,818.81	3,190.99
2552	มิถุนายน	30,732.90	17,242.14	13,490.76	3,751.39
2552	กรกฎาคม	32,948.45	19,030.66	13,917.78	5,112.88
2552	สิงหาคม	33,916.01	19,700.33	14,215.67	5,484.66
2552	กันยายน	34,469.62	20,871.63	13,597.99	7,273.63
2552	ตุลาคม	37,163.65	22,436.99	14,726.66	7,710.33
2552	พฤศจิกายน	36,817.91	23,078.33	13,739.58	9,338.75
2552	ธันวาคม	40,524.82	25,530.49	14,994.33	10,536.15
ผลรวมทั้งปี		387,296.99	226,892.49	160,404.50	66,487.99

ที่มา : กระทรวงพาณิชย์

ภาพสะพานมิตรภาพไทย-มาเลเซีย

สถิติมูลค่าการออกหนังสือรับรองแหล่งกำเนิดสินค้าแบบ D

มูลค่า : ล้านบาทสหรัฐฯ

ประเทศ	2548	2549	2550	2551	2552	2553	2553 (ม.ก.-ก.พ.)	2554 (ม.ก.-ก.พ.)
อินโดนีเซีย	1,816.99	1,686.97	2,594.24	3,848.25	2,703.59	4,502.01	294.23	475.48
มาเลเซีย	1,269.60	1,362.71	1,849.79	2,464.64	2,198.34	3,026.40	223.74	229.85
เวียดนาม	975.28	1,234.19	1,843.37	2,314.46	2,667.95	3,106.56	217.43	210.30
ฟิลิปปินส์	854.33	981.95	1,273.52	1,625.20	1,695.45	2,729.18	161.85	209.37
สิงคโปร์	203.52	209.47	255.59	391.49	277.90	443.11	23.52	34.82
ลาว	21.68	23.20	29.39	45.57	64.86	91.03	7.45	8.47
พม่า	1.41	3.06	9.35	23.00	20.02	19.89	0.76	2.06
กัมพูชา	0.20	0.42	0.36	10.07	34.25	86.44	3.85	9.43
บรูไน	2.64	6.81	9.10	11.93	8.02	10.79	0.34	0.96
รวมทั้งหมด	5,145.65	5,508.78	7,864.71	10,734.61	9,670.38	14,015.41	933.17	1,180.74

ที่มา : สำนักสถิติประโยชน์ทางการค้า กรมการค้าต่างประเทศ

2.6 กฎระเบียบการนำเข้าสินค้า (กฎระเบียบต่างๆ เป็นกฎระเบียบที่ออกโดยรัฐบาลกลาง จึงถือปฏิบัติเหมือนกันทั่วทั้งประเทศ)

1) มาตรการสุขอนามัย

- สินค้าประเภท ผลิตภัณฑ์ยา เวชภัณฑ์ อาหารเสริม ผลิตภัณฑ์พื้นบ้าน เป็นผลิตภัณฑ์ที่ต้องมีเครื่องหมาย Meditag TM ยกเว้นผลิตภัณฑ์ดูแลภายนอก (OTC : external personal care products) ที่ไม่ต้องมีเครื่องหมาย Meditag TM

- กรณีของผลไม้ เช่น มะม่วง ทุเรียน ลำไย ต้องได้รับ Import Licenses จาก Food Safety and Quality Control Division, Ministry of Health โดยจะมีการตรวจสอบพืชตามที่ประกาศใน Malaysian Food Regulation 1985 ซึ่งจะอิงมาตรฐาน Codex

2) โควตาภาษี (Tariff Quota : TRQs)

- มาเลเซียกำหนดโควตาภาษีสำหรับสินค้า 22 ชนิด แต่ละชนิดกำหนดโควตาแตกต่างกันไปแล้วแต่ทางการมาเลเซียจะทำความตกลงไว้กับประเทศใด เช่น ไทยและมาเลเซียได้มีข้อตกลง AFTA ระหว่างกัน ดังนั้นจึงไม่มีการเก็บภาษี แต่ในกรณีปากีสถาน มาเลเซียได้ออกประกาศกำหนดโควตาสินค้าไว้ 17 ชนิด ทั้งนี้ หน่วยงานที่รับผิดชอบคือ กระทรวงการค้าและอุตสาหกรรมมาเลเซีย (MITI) หรืออาจตรวจสอบได้จากเว็บไซต์ www.miti.gov.my

3) Halal Certification

- หน่วยงานที่รับผิดชอบคือ

JABATAN KEMAJUAN ISLAM MALAYSIA (JAKIM)

Aras 4-9 Blok D7, Kompleks D,

Pusat Pentadbiran Kerajaan Persekutuan,

62519, W.P PUTRAJAYA, MALAYSIA

Telephone : 03-8886 4000 Fax : 03-8889 2039

Email : webmaster@islam.gov.my

Website : <http://www.islam.gov.my>

4) ระเบียบการขออนุญาตนำเข้า (Import Licenses)

a. สินค้าที่ต้องมี Import Licenses ประกอบด้วยสินค้าประเภทต่างๆ ได้แก่ Food Products, Heavy Machineries and Spare-parts, Photocopy Machines, Compact Disc , Magnetic Tapes, Toner, Iron Steel, Chemical, Sodium sulphate, Safety Helmets and Cables มีขั้นตอนการขออนุญาต ทั้งนี้ ตรวจสอบรายละเอียดได้โดยตรงได้ที่

Ministry of International Trade & Industry (MITI)

Trade Services Department

Ground Floor, (Service Counter), Block 10

‘ผลิตภัณฑ์ยา เวชภัณฑ์ อาหารเสริม ผลิตภัณฑ์พื้นบ้าน เป็นผลิตภัณฑ์ที่ต้องมีเครื่องหมาย Meditag TM ยกเว้นผลิตภัณฑ์ดูแลภายนอก (OTC : external personal care products) ที่ไม่ต้องมีเครื่องหมาย Meditag TM’

Government Offices Complex, Jalan Duta
50622 Kuala Lumpur
Tel : 03-6203 3022 Fax : 03-6201 3012
Website : <http://www.miti.gov.my>

- หน่วยงานที่รับผิดชอบในการออกใบอนุญาตสำหรับส่วนแพร่พันธุ์ของยางพารา/American Tropics/โกโก้ ปาล์มน้ำมัน มะพร้าว จากประเทศที่มีแมลงศัตรูพืชอันตราย มันสำปะหลัง / ถั่วลิสง / ชา/ อ้อย / กาแฟ / ข้าวเปลือก / เมล็ดพันธุ์ไม้ป่า และอื่นๆ คือ Ministry of Agriculture and Agro-based Industry โดยจะต้องเป็นไปตามข้อกำหนดที่ปรากฏใน Plant Quarantine Act 1976 และ Plant Quarantine Regulation 1981

b. ในการขอใบอนุญาตนำเข้ารถยนต์(Import Licenses) ทางกรมมาเลเซียมิได้กำหนดว่าผู้นำเข้าจะต้องมีประวัติการส่งออกหรือไม่ แต่ได้กำหนดให้ผู้ยื่นขอ Import License จะต้องเป็นนิติบุคคล 4 ประเภท ดังนี้

1. บริษัทที่มี APs (Approved Permit) สำหรับรถยนต์สำเร็จรูป (Completed Built Up : CBU)

2. บริษัทที่เป็น Franchisee ของรถยนต์สำหรับรูป (CBU) ที่จะนำเข้า

3. บริษัทผู้ประกอบการรถยนต์ท้องถิ่นซึ่งนำเข้าชิ้นส่วน (Complete Knocked Down) เข้าประกอบในประเทศมาเลเซีย

4. บริษัทที่นำเข้ารถยนต์ประเภทอื่นๆ ได้แก่ รถโบราณอายุมากกว่า 25 ปีรถยนต์ที่นำเข้ามาเป็นการชั่วคราวเพื่อการวิจัยและพัฒนาการจัดการจัดการแข่งขันกรีฑา การบริจาคเพื่อการกุศล และรถยนต์ของคณะรัฐมนตรีหน่วยงานภาครัฐ รวมตลอดถึงหน่วยงาน NGOs

5) การกำหนดสัดส่วนการถือหุ้นในธุรกิจบริการ

a. มีการกำหนดสัดส่วนการถือหุ้นของต่างชาติในธุรกิจบริการโดยมีการกำหนดสัดส่วนแตกต่างกัน แล้วแต่ประเภทของธุรกิจบริการ ดังนี้

1. Basic Telecommunication ได้แก่ บริการโทรศัพท์สาธารณะ กำหนดให้ผู้ถือหุ้นต่างชาติถือหุ้นได้ไม่เกินร้อยละ 30 ทำให้ไม่แน่ใจให้ธุรกิจบริการของต่างชาติเข้าแข่งขันกับบริการโทรศัพท์ของรัฐ คือ Telekom Malaysia

2. Distribution Services, including Direct Selling กำหนดให้ธุรกิจที่ถือหุ้นโดยธุรกิจต่างชาติต้องมีเงินลงทุนไม่ต่ำกว่า 5 ล้านริงกิตและต้องถือหุ้นร้อยละ 30 ให้แก่ผู้ถือหุ้นภูมิบุตร ขณะที่บริษัทท้องถิ่นสามารถลงทุนโดยมีเงินลงทุนขั้นต่ำ 1.5 ล้านริงกิต นอกจากนี้ ยังกำหนด Local Content ของสินค้าที่อยู่บน Shelf ของห้างสรรพสินค้า(กรณีเป็น Distributive Trade Services) ว่าต้องมีสินค้าท้องถิ่นไม่ต่ำกว่าร้อยละ 30

3. Legal Services ทนายความ (License Lawyers) จะต้องเป็น ชาวมาเลเซียหรือเป็นผู้มีถิ่นฐานถาวรในมาเลเซียและมีความเชี่ยวชาญภาษา มาเลเซีย และสำเร็จการศึกษาทางด้านนิติศาสตร์ในมาเลเซียหรือได้รับเนติบัณฑิตจาก อังกฤษ การให้คำปรึกษาทางคดี หรือการร่างสัญญาโดยไม่ได้เป็น License Lawyers ถือเป็นการผิดทางอาญา

4. Architecture Services บริษัทต่างชาติสามารถร่วมทุน (Joint Venture) กับชาวมาเลเซียในกิจการออกแบบทางสถาปัตย์ได้แต่ต้องได้รับความเห็นชอบจาก Board of Architects แต่สถาปนิกต่างชาติไม่สามารถออกแบบโครงการใดๆ ได้ แต่อาจสถานะเป็นผู้จัดการ หรือพนักงานของบริษัทฯ ได้

5. Engineering Services วิศวกรต่างชาติอาจได้รับใบอนุญาต (License Board of Engineer) เป็นการชั่วคราวจาก Board of Engineer ได้ กรณีที่บริษัทร่วมลงทุนชาวมาเลเซียแจ้งกับ Board of Engineer ไม่สามารถหา วิศวกรมาเลเซียที่เหมาะสมกับงานได้ อย่างไรก็ตามการยื่นแบบเสนอโครงการ จะต้องเสนอโดยวิศวกรมาเลเซียเท่านั้น

6. Accounting and Taxation Services ธุรกิจให้บริการทางบัญชี และภาษีอากรต่างชาติอาจดำเนินการได้ภายใต้บริษัทตัวแทน (Affiliates) โดย นักบัญชีที่ได้ขึ้นทะเบียนกับ Malaysia institute of Accountant : MIA) และได้รับใบอนุญาต (License) จากกระทรวงการคลัง นักบัญชีที่มีคุณสมบัติ สามารถขึ้นทะเบียนกับ MIA ได้จะต้องเป็นชาวมาเลเซียหรือผู้มีถิ่นฐานถาวรใน มาเลเซีย สำเร็จการศึกษาทางด้านบัญชีที่ได้รับการรับรองจากประเทศในเครือจักรภพอังกฤษ (Commonwealth)

‘มาเลเซียเริ่มขาดแคลน แรงงานและวัตถุดิบ รวมถึงความ สามารถด้านการตลาดในหลาย สาขาธุรกิจ ขณะที่ด้านเทคโนโลยี ทั้งมาเลเซียและไทยมีความ ชำนาญต่างกันจึงเป็นโอกาส ที่น่าสนใจสำหรับนักลงทุนสอง ฝ่ายจะร่วมมือกันได้’

2.7 โอกาสทางการค้าและปัญหาอุปสรรค

จากภาวะเศรษฐกิจของมาเลเซียที่หลายฝ่ายคาดการณ์ตรงกันว่า จะ ยังคงขยายตัวสูงอย่างต่อเนื่อง ขณะที่สถานการณ์ทางการเมืองก็มีเสถียรภาพ มั่นคง แต่ด้วยเหตุที่มาเลเซียเริ่มขาดแคลนแรงงานและวัตถุดิบ รวมถึงความ สามารถด้านการตลาดในหลายสาขาธุรกิจ ขณะที่ด้านเทคโนโลยีทั้งมาเลเซีย และไทยมีความชำนาญต่างกันจึงเป็นโอกาสที่น่าสนใจสำหรับนักลงทุนสอง ฝ่ายจะร่วมมือกันได้อุตสาหกรรมที่มาเลเซียมีศักยภาพสูงในการเข้ามาลงทุน ในประเทศไทย ได้แก่ สาขาอิเล็กทรอนิกส์และเทคโนโลยีสารสนเทศ (ICT) ขึ้นส่วนยานยนต์ การแปรรูปยางพารา และปาล์มน้ำมัน ซึ่งอาจกล่าวได้ว่า มาเลเซียมีเทคโนโลยีสูงกว่าไทย แต่ไทยมีข้อได้เปรียบด้านวัตถุดิบ แรงงาน และทำเลที่ตั้งที่อยู่ใกล้ตลาดใหญ่คือ จีน อย่างไรก็ตาม จากการสำรวจความ คิดเห็นของนักลงทุนมาเลเซียส่วนหนึ่ง พบว่าปัญหาของมาเลเซียในการลงทุน ในประเทศไทยคือ ด้านภาษา เนื่องจากแรงงานไทยส่วนใหญ่ไม่รู้ภาษาอังกฤษ นอกจากนี้ นักลงทุนยังมีความรู้เกี่ยวกับประเทศไทยน้อยมาก นักลงทุนไม่ทราบ

ข้อมูลเกี่ยวกับเป้าหมายหรือทิศทางที่ชัดเจนของอุตสาหกรรมนั้นๆ ของไทย การหาผู้ลงทุนที่มีศักยภาพ รวมถึงขั้นตอนในการลงทุนและการขอส่งเสริมการลงทุน

ส่วนอุตสาหกรรมที่ไทยมีศักยภาพเข้าไปลงทุนในมาเลเซียได้แก่

- การแปรรูปสินค้าเกษตรและอาหาร โดยเฉพาะสินค้าฮาลาล เพื่อส่งออกไปจำหน่ายยังต่างประเทศ นับว่ามีเส้นทางที่ดี เนื่องจากไทยเป็นแหล่งผลิตอาหารที่สำคัญของโลก ขณะที่ประชากรมุสลิมทั่วโลกมีประมาณ 1,800 ล้านคน หรือร้อยละ 25 ของประชากรโลก ซึ่งมีการบริโภคอาหารฮาลาลเป็นมูลค่ากว่า 2 แสนล้านดอลลาร์สหรัฐฯ ต่อปี

- ภัตตาคารและร้านอาหารไทย เป็นอีกธุรกิจหนึ่งที่ตลาดยังเปิดกว้างสำหรับนักลงทุนไทย เนื่องจากชาวมาเลเซียกว่า 20 ล้านคน ค้นเคยและชื่นชอบอาหารไทย รวมถึงร้านอาหารไทยก็ยังมีไม่มาก อย่างไรก็ตาม ในอนาคตรัฐบาลมาเลเซียมีนโยบายให้ร้านอาหารที่ชาวต่างชาติเป็นเจ้าของกิจการต้องร่วมทุนกับชาวมาเลเซีย รวมถึงต้องมีเงินทุนขั้นต่ำ 2.6 แสนดอลลาร์สหรัฐฯ แม้มีนโยบายใหม่ยังไม่ผลบังคับใช้ แต่ผู้ประกอบการที่ต้องการลงทุนในธุรกิจนี้จำเป็นต้องติดตามอย่างใกล้ชิด

- ธุรกิจท่องเที่ยว เนื่องจากไทยและมาเลเซียมีพรมแดนติดกัน และชาวมาเลเซียนิยมเดินทางเข้ามาท่องเที่ยวในประเทศไทยโดยเฉพาะจังหวัดทางภาคใต้ จนทำให้ชาวมาเลเซียเป็นนักท่องเที่ยวต่างชาติที่เดินทางเข้ามาในประเทศไทยสูงสุด โดยมีสัดส่วนกว่าร้อยละ 10 ของจำนวนนักท่องเที่ยวต่างชาติทั้งหมด แสดงถึงโอกาสทางธุรกิจของไทยทั้งในด้านบริการท่องเที่ยว และกิจการเกี่ยวเนื่อง สำหรับปี 2553 ชาวมาเลเซียเดินทางเข้ามาในประเทศไทยรวม 2,058,956 ล้านคน เพิ่มขึ้นจากช่วงเดียวกันของปีก่อนร้อยละ 12.92

ตาราง : จำนวนนักท่องเที่ยวมาเลเซียที่เดินทางมาประเทศไทย ปี 2548-53

	2548	2549	2550	2551	2552	2553
จำนวน (คน)	1,373,946	1,591,328	1,540,080	1,805,332	1,757,813	2,058,956
+, - %	-2.2	19.8	-2.43	12.38	-2.63	12.92
สัดส่วนต่อนักท่องเที่ยวต่างชาติทั้งหมด (%)	11.9	11.5	10.56	17.22	12.63	17.13

ที่มา : การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย

- การก่อสร้าง แผนพัฒนาเศรษฐกิจของมาเลเซียฉบับที่ 9 (พ.ศ. 2549-53) มีโครงการสร้างสาธารณูปโภคมากมาย เพื่อรองรับการขยายตัวของเศรษฐกิจในอนาคต จึงเป็นโอกาสให้ผู้รับเหมา ก่อสร้างของไทยที่จะขยายการลงทุนในมาเลเซียไม่ว่าจะเป็นการประมูลโครงการโดยตรง หรือการรับช่วงต่อ (Sub-Contract)

- อุตสาหกรรมการผลิตต่างๆ เพื่อป้องกันให้ผู้ผลิตสินค้าในมาเลเซีย ทั้งในรูปของการรับจ้างผลิตหรือจัดหาวัตถุดิบให้ อันจะนำไปสู่การดำเนินธุรกิจร่วมกันในอนาคต

สำหรับปัญหาสำคัญของนักลงทุนไทยในมาเลเซีย จากการสำรวจพบว่าแรงงานไร้ฝีมือในมาเลเซียค่อนข้างหายาก ส่วนใหญ่เป็นแรงงานจากประเทศเพื่อนบ้าน เช่น พม่า หรือบังกลาเทศ ด้วยเหตุที่มาเลเซียประกอบด้วยชนหลายเผ่า ที่มีวัฒนธรรมแตกต่างกัน มีฝีมือและความตั้งใจในการเรียนรู้งานแตกต่างกันมาก ขณะที่กฎหมายของมาเลเซียค่อนข้างเอื้อประโยชน์ให้แรงงาน การบริหารงานบุคคล จึงเป็นสิ่งท้าทายและต้องเข้าใจกฎหมายแรงงานอย่างดี การศึกษากฎหมาย การคัดเลือกผู้ร่วมทุนที่ดี และการเดินทางไปสำรวจดูงานการลงทุนด้วยตนเอง เป็นเงื่อนไขจำเป็นสำหรับการลงทุนในต่างประเทศทั้งหมด รวมถึงในมาเลเซียด้วย

2.8 ระบบโลจิสติกส์ การขนส่งสินค้าระหว่างไทย – มาเลเซีย ช่องทางการกระจายสินค้าไทยในมาเลเซีย

การจัดจำหน่ายและการกระจายตัวของสินค้าไทย ในมาเลเซียตามด่านศุลกากรในจังหวัดต่างๆ เช่น ยางพารา, สัตว์น้ำ, อาหารทะเลกระป๋องแปรรูป, ผักสด, ผลไม้, ปลาป่น, สินค้าเบ็ดเตล็ด, ขนสัตว์, รถยนต์, เครื่องอิเล็กทรอนิกส์, เสื้อผ้าสำเร็จรูป, สายเคเบิล, อิฐ และไม้แปรรูป ฯลฯ มีการส่งออกทางรถยนต์และรถไฟ

ด้านการค้าและเส้นทาง

ประเทศไทยมีแนวชายแดนติดต่อกับมาเลเซีย เป็นระยะทางยาวประมาณ 647 กิโลเมตร มีอาณาเขตติดต่อกับชายฝั่งประเทศมาเลเซีย รวม 5 จังหวัด ได้แก่ จังหวัดสงขลา จังหวัดนราธิวาส จังหวัดยะลา จังหวัดสตูล และจังหวัดปัตตานี (ไม่มีชายแดนติดต่อกับต่างประเทศ)

ด่านศุลกากรที่ควบคุมดูแลการค้าชายแดนไทย - มาเลเซีย

ปัจจุบันไทยมีด่านศุลกากรที่ควบคุม ดูแลการค้าชายแดนไทย กับประเทศมาเลเซียจำนวน 11 ด่าน ได้แก่

‘ปัญหาสำคัญของนักลงทุนไทยในมาเลเซีย จากการสำรวจพบว่าแรงงานไร้ฝีมือในมาเลเซียค่อนข้างหายาก ส่วนใหญ่เป็นแรงงานจากประเทศเพื่อนบ้าน เช่น พม่า หรือบังกลาเทศ ด้วยเหตุที่มาเลเซียประกอบด้วยชนหลายเผ่า ที่มีวัฒนธรรมแตกต่างกัน มีฝีมือและความตั้งใจในการเรียนรู้งานแตกต่างกันมาก’

1. ด้านศุลกากรสะเดา อำเภอสะเดา จังหวัดสงขลา
 2. ด้านศุลกากรปาดังเบซาร์ อำเภอสะเดา จังหวัดสงขลา
 3. ด้านศุลกากรสงขลา อำเภอสิงหนคร จังหวัดสงขลา
 4. ด้านศุลกากรนราธิวาส อำเภอเมือง จังหวัดนราธิวาส
 5. ด้านศุลกากรตากใบ อำเภอตากใบ จังหวัดนราธิวาส
 6. ด้านศุลกากรสุไหงโก-ลก อำเภอสุไหงโก-ลก จังหวัดนราธิวาส
 7. ด้านศุลกากรเบตง อำเภอเบตง จังหวัดยะลา
 8. ด้านศุลกากรสตูล อำเภอเมืองสตูล จังหวัดสตูล
 9. ด้านศุลกากรปากบารา อำเภอละงู จังหวัดสตูล
 10. ด้านศุลกากรวังประจัน อำเภอควนโดน จังหวัดสตูล
 11. ด้านศุลกากรปัตตานี อำเภอเมือง จังหวัดปัตตานี
- (หมายเหตุ : ไม่รวมด้านศุลกากรท่าอากาศยาน)

ค่าขนส่งสินค้าจากประเทศไทยไปยังมาเลเซีย

ทางรถยนต์ ไทย : ด่านสะเดา จ.สงขลา - มาเลเซีย : ด่านปาดังเบซาร์

ตาราง ระยะทาง ระยะเวลา และประมาณการค่าขนส่งจากไทย (ด่านสะเดา) ไปยังมาเลเซีย (ปาดังเบซาร์)

เส้นทาง	ระยะทาง (กม.)	ระยะ เวลา (ชม.)	ประมาณการค่าขนส่ง ราคา/คอนเทนเนอร์ 20 ฟุต (บาท)	ประมาณการค่าขนส่ง ราคา/คอนเทนเนอร์ 40 ฟุต (บาท)
BANGKOK-KUALA LAMPUR	1,600	72	35,000	40,000
KUALA LAMPUR-BANGKOK	1,600	72	35,000	40,000
BANGKOK-PENANG	1,400	48	32,000	39,000
PENANG-BANGKOK	1,400	48	32,000	39,000

หมายเหตุ

The above rate quoted including the following charges.

- Forwarding in Malaysia and Thailand.
- Handling charges at B.K. Hitam, Malaysia

The above rate quoted excluding the following charges.

- Government Taxes & Duty in Malaysia and Thailand in case import shipment.
- Goods intransit insurance coverage. The insurance service will be charged 0.35% of value in commercial invoice plus 110% (if any)
- Stuffing / Un-stuffing container at factory.

ทางเรือ จากท่าเรือกรุงเทพไปมาเลเซีย

ตาราง ค่าขนส่งจากท่าเรือกรุงเทพ(BKK) ไปยังท่าเรือ Penang (PEN) ท่าเรือ Port Klang (PKG) และท่าเรือ Pasir Gudang (PGU)

เส้นทาง	BKK - PEN	BKK - PKG	BKK - PGU
ตู้ 20' STD	USD. 450	USD. 360	USD. 480
ตู้ 40' STD	USD. 750	USD. 650	USD. 800
LCL	USD. 30 per RT**	USD. 15 per RT**	USD. 30 per RT**
วันเดินทาง	ทุกวันพฤหัสบดี,อาทิตย์	ทุกวันอังคาร	ทุกวันพฤหัสบดี,อาทิตย์
ระยะเวลา	ประมาณ 10 วัน	ประมาณ 4 วัน	ประมาณ 10 วัน

หมายเหตุ – การขนส่งทางเรือ มีสายเรือ มากมาย ราคาที่ระบุเป็นราคาโดยเฉลี่ย รวมทั้งระยะเวลาการขนส่ง

ทางรถไฟ การขนส่งทางรถไฟจากสถานีลาดกระบัง - กรุงเทพฯ ไป มาเลเซีย

ตาราง ค่าขนส่งจากลาดกระบัง (LKR) ไปยังท่าเรือ Penang (PEN) ท่าเรือ Port Klang (PKG) และ ท่าเรือ Kuala Lumpur (KUL)

เส้นทาง	LKR - PEN	LKR - PKG	LKR - KUL
ตู้ 20' STD	USD. 480	USD. 480	USD. 480
ตู้ 40' STD	USD. 780	USD. 780	USD. 780
วันเดินทาง	ทุกวันพุธ	ทุกวันพุธ	ทุกวันพุธ
ระยะเวลา	ประมาณ 5-7 วัน	ประมาณ 5-7 วัน	ประมาณ 5-7 วัน

ทางอากาศ ค่าขนส่งทางอากาศจากกรุงเทพฯ ไปมาเลเซีย

ตาราง ค่าขนส่ง ระยะเวลา จากสนามบินสุวรรณภูมิไปยังสนามบินประเทศมาเลเซีย

ปลายทาง	สนามบินKuala Lumpur (KUL)	สนามบิน Penang (PEN)	สนามบิน Kuching (KCH)
ขั้นต่ำ (Minimum)	THB. 700	THB. 700	THB. 700
- 45 Kgs	THB. 40 /kg	THB. 30 /kg	THB. 102 /kg
+45 Kgs	THB. 28 /kg	THB. 20 /kg	THB. 63 /kg
+100 Kgs	THB. 25 /kg	THB. 20 /kg	THB. 62 /kg
+500 Kgs	THB. 24 /kg	THB. 20 /kg	THB. 61 /kg
+1000 Kgs	THB. 24 /kg	THB. 20 /kg	THB. 60 /kg
สายการบิน	THAI AIRWAY	THAI AIRWAY	MALAYSIA AIRLINE
ความถี่ของเที่ยวบิน (Frequency)	ทุกวัน	ทุกวัน	ทุกวัน
ระยะเวลาขนส่ง (Transit time)	1 วัน	1 วัน	1 วัน

หมายเหตุ – กรณีสินค้าหนักตั้งแต่ 45 กก. เป็นต้นไป สายการบินจะเก็บ ค่าน้ำมัน (Fuel Surcharges : FSC) และ ค่าเสี่ยงภัย (Security Surcharges: SSC) อัตราจะขึ้นอยู่กับประกาศของแต่ละสายการบิน ซึ่งจะออกมาทุกเดือน ณ ปัจจุบัน FSC =THB. 12 /kg และ SSC= THB. 2 /kg.

2.9 ความตกลงและความร่วมมือระหว่างไทยกับมาเลเซีย

เขตเศรษฐกิจอินโดนีเซีย - มาเลเซีย - ไทย (Indonesia-Malaysia - Thailand Growth Triangle : IMT-GT)

เขตเศรษฐกิจอินโดนีเซีย - มาเลเซีย - ไทย เริ่มต้นในปี 2536 หลังจากผู้นำทั้ง 3 ประเทศเห็นชอบให้มีความร่วมมือทางเศรษฐกิจเพื่อพัฒนาเขตเศรษฐกิจ 3 ประเทศ ปัจจุบัน IMT-GT ครอบคลุมพื้นที่ดังนี้ อินโดนีเซีย 10 จังหวัด ได้แก่ อาเจห์ บังกา-เบลิตุง เบงกูลู แจมบี ลัมปุง สุมาตราเหนือ เรียวเรียวไฮสแลนด์ สุมาตราใต้ สุมาตราตะวันตก มาเลเซีย 8 รัฐ ได้แก่ เคาตัท กลันตัน มะละกา เนกรีเซมบิลีน ปีนัง เปรัก เปอร์ลิส และสลังงอ ไทย 14 จังหวัด คือ สงขลา ยะลา ปัตตานี นราธิวาส สตูล ตรัง พัทลุง นครศรีธรรมราช ชุมพร สุราษฎร์ธานี ระนอง ภูเก็ต พังงา และกระบี่

ความร่วมมือดังกล่าวมีวัตถุประสงค์เพื่อสร้างความสัมพันธ์ทางเศรษฐกิจระหว่าง 3 ประเทศ ให้มีการใช้ทรัพยากรร่วมกันอย่างมีประสิทธิภาพ และเกิดประโยชน์สูงสุด โดยเน้นความร่วมมือทางด้านการผลิต การส่งเสริมการลงทุน และการถ่ายทอดเทคโนโลยี เพื่อเสริมสร้างขีดความสามารถในการแข่งขันในพื้นที่ IMT-GT โดยมีแผนยุทธศาสตร์และภารกิจหลัก ดังนี้

แผนยุทธศาสตร์ IMT-GT Roadmap ระยะ 5 ปี (พ.ศ. 2550-54)

ประกอบด้วยยุทธศาสตร์หลัก 5 ประการคือ

1. ยุทธศาสตร์ส่งเสริมการค้าและการลงทุน ทั้งภายในและระหว่างพื้นที่ IMT-GT และระหว่างพื้นที่ IMT-GT กับภายนอก ดังนี้
 - อำนวยความสะดวกด้านการค้าและการลงทุนข้ามแดน
 - ส่งเสริมการค้าและการลงทุนระหว่างกัน
 - รวบรวมและเผยแพร่ข้อมูลด้านเศรษฐกิจและธุรกิจ
2. ยุทธศาสตร์ส่งเสริมภาคเกษตร อุตสาหกรรม และการท่องเที่ยว ได้แก่
 - การเกษตร (รวมทั้งประมง ปศุสัตว์ และป่าไม้) และเกษตรแปรรูป
 - การท่องเที่ยว
3. ยุทธศาสตร์เสริมสร้างความเชื่อมโยงทางด้านโครงสร้างพื้นฐานเพื่อบูรณาการด้านพื้นที่ IMT-GT เข้าด้วยกัน ได้แก่
 - เชื่อมโยงด้านการขนส่ง (ถนน รถไฟ ขนส่งทางทะเล ท่าอากาศยาน)
 - สื่อสารโทรคมนาคม
 - พลังงาน
4. ยุทธศาสตร์ให้ความสำคัญต่อประเด็นความร่วมมือที่เชื่อมโยงในความร่วมมือทุกด้าน ได้แก่

- พัฒนาศักยภาพมนุษย์ และการเคลื่อนย้ายแรงงาน
- จัดการด้านสิ่งแวดล้อม และทรัพยากรธรรมชาติ

5. ยุทธศาสตร์เสริมสร้างการจัดการด้านสถาบันและกลไกความร่วมมือในพื้นที่ IMT-GT ได้แก่

- จัดการด้านสถาบันภายใต้กรอบ IMT-GT Roadmap
- ขยายการเข้าไปมีส่วนร่วมภายในกลุ่ม IMT-GT
- ดำเนินการร่วมกันระหว่างภาครัฐและเอกชน

บทบาทและภารกิจหลักของสถาบันภายใต้กรอบ IMT-GT ในการดำเนินการตาม IMT-GT Roadmap

1. ประชุมสุดยอดผู้นำ IMT-GT (Leaders' Summit)
 - เป็นองค์กรสูงสุดในการตัดสินใจของกรอบ IMT-GT
 - กำหนดเป้าหมายหลัก และทิศทางความร่วมมือตามกรอบ IMT-GT
2. ประชุมระดับรัฐมนตรี (Ministers' Meeting : MM)
 - เป็นหน่วยประสานงานด้านการกำหนดทิศทาง และเป็นองค์ประกอบในการตัดสินใจของกรอบ IMT-GT
 - ทำหน้าที่รายงานความก้าวหน้าการดำเนินการตามกรอบ IMT-GT Roadmap
3. ประชุมระดับเจ้าหน้าที่อาวุโส (Senior Officers' Meeting : SOM)
 - เป็นองค์กรประสานงานของแผนงาน IMT-GT โดยรายงานต่อที่ประชุมระดับรัฐมนตรี
 - จัดเตรียมกรอบความก้าวหน้า IMT-GT Roadmap ต่อที่ประชุมรัฐมนตรี
 - เสนอแผนนโยบาย หรือประเด็นที่ควรดำเนินการต่อองค์กรระดับที่สูงกว่า
4. คณะทำงาน (Working Group) ทำหน้าที่ประสานงานอำนวยความสะดวก และให้ความร่วมมือในแต่ละสาขาความร่วมมือ
5. ศูนย์การประสานงานอำนวยความสะดวก ติดตามผล และอื่นๆ (Coordination and Monitoring Center : CMC) ทำหน้าที่ประสานงานระหว่างที่ประชุมระดับรัฐมนตรี/ ที่ประชุมระดับเจ้าหน้าที่อาวุโสกับสถาบันอื่นๆ ของ IMT-GT รวมทั้งพันธมิตรจากภายนอก
6. ฝ่ายเลขานุการระดับชาติ (National Secretariats) ทำหน้าที่ร่วมดำเนินการ ติดตามประสานงานระดับภายใน และภายนอกประเทศ รวมทั้งติดตามโครงการในพื้นที่ IMT-GT

‘ธุรกิจสปาของมาเลเซียมีอัตราการเจริญเติบโตในอัตราร้อยละ 16 นับจากปี 2548 จนถึงปัจจุบันโดยมีจำนวนผู้ใช้บริการเพิ่มขึ้นจาก 420,000 คน ในปี 2548 เป็นกว่า 1,500,000 คนในปัจจุบัน และคาดการณ์ว่าอัตราการขยายตัวจะเท่ากับร้อยละ 8 ไปจนถึงปี 2563 โดยจะมีมูลค่าตลาดสูงถึง 8,300 ล้านบาท’

7. สภาธุรกิจ IMT-GT (Joint Business Council : JBC) เป็นผู้ประสานงานภาครัฐกับเอกชน และเสนอโครงการความร่วมมือภาคเอกชน

8. ที่ประชุมระดับผู้ว่าและรัฐมนตรี (Governors and Chief Ministers Forum) เป็นผู้ประสานงานสภาธุรกิจ IMT-GT รวมทั้งสนับสนุนส่งเสริมโครงการในพื้นที่ IMT-GT

3. รายงานตลาดรายสินค้า

3.1 ธุรกิจสปาในมาเลเซีย

1. ภาพรวมของธุรกิจสปา

ธุรกิจสปาของมาเลเซียมีอัตราการเจริญเติบโตในอัตราร้อยละ 16 นับจากปี 2548 จนถึงปัจจุบันโดยมีจำนวนผู้ใช้บริการเพิ่มขึ้นจาก 420,000 คน ในปี 2548 เป็นกว่า 1,500,000 คนในปัจจุบัน และคาดการณ์ว่าอัตราการขยายตัวจะเท่ากับร้อยละ 8 ไปจนถึงปี 2563 โดยจะมีมูลค่าตลาดสูงถึง 8,300 ล้านบาท

(ที่มา : Euromonitor)

ธุรกิจสปาในมาเลเซียในปัจจุบันมี 170 แห่ง สามารถทำรายได้ในปี 2552 เท่ากับ 3,570 ล้านบาท มีผู้ใช้บริการ 1,092,000 คน ในจำนวนนี้อัตราละ 55 เป็นชาวมาเลเซีย ที่เหลือร้อยละ 45 เป็นนักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศ ดังนั้นจึงมีกิจการสปาลักษณะ Day Spa เปิดขึ้นมากทั่วคาบสมุทรมลายู รวมถึงร้านขนาดเล็กในชุมชนต่างๆ ส่งผลให้มีการแข่งขันทางธุรกิจในระดับสูง และตลาดกลายเป็นของผู้บริโภคที่สามารถเลือกใช้บริการได้ตามความประสงค์ทั้งการบริการและค่าบริการ

2. กฎระเบียบ/ข้อกำหนดและขั้นตอนในการจัดตั้งธุรกิจ

นักลงทุนจะต้องดำเนินการใน 2 ส่วน คือ

2.1 การจดทะเบียนบริษัทในมาเลเซีย นักธุรกิจไทยสามารถดำเนินการจดทะเบียนตั้งบริษัทได้ที่ สำนักงานทะเบียนธุรกิจของมาเลเซีย (Common Commission Of Malaysia or Suruhanjaya Syarikat Malaysia) ซึ่งตั้งอยู่ที่ 2nd Floor, Putra Place, 100 Jalan Putra, Kuala Lumpur.

2.2 เมื่อได้ดำเนินการจดทะเบียนตั้งบริษัทแล้วจะต้องขอใบอนุญาตจากหน่วยงานระดับท้องถิ่นท้องถิ่น(City Council or State Local Authorities) เพื่อขอใบอนุญาตการใช้สถานที่และติดตั้งป้ายสถานประกอบการ (Premise & Signboard License) หากเป็นธุรกิจจำหน่ายอาหารด้วยก็ต้องขอใบอนุญาต Certificate of Food Premises Registration หากเป็นธุรกิจสปาเพียงอย่างเดียวก็ต้องขอใบอนุญาต Entertainment Activities and Premise Permit

3. การนำพนักงานสปาเข้ามาทำงานมาเลเซีย

การนำพนักงานสปา (Spa Therapist) เข้ามาทำงานในมาเลเซีย ธุรกิจสปาถือเป็นสาขาอาชีพที่ขาดแคลน และแรงงานสปาที่เป็นคนไทยก็กำลังเป็นที่ต้องการอย่างต่อเนื่องในมาเลเซีย อย่างไรก็ตาม ได้มีปัญหาการลักลอบเข้าไปประกอบอาชีพแฝงเร้นเพื่อให้บริการทางเพศเพิ่มมากขึ้น ทำให้กระทรวงสาธารณสุขและสมาคมกายภาพบำบัดของมาเลเซีย (Malaysian Society for Complementary Therapists: MSCT) ได้กำหนดคุณสมบัติให้ผู้เข้ามาทำงานในอาชีพนี้ต้องผ่านหลักสูตรการนวด หากเป็นแรงงานไทยต้องผ่านหลักสูตรการนวดแผนไทยอย่างน้อย 372 ชั่วโมง และต้องผ่านการทดสอบมาตรฐานฝีมือแห่งชาติสาขานวดแผนไทยระดับที่ 2 จากกรมพัฒนาฝีมือแรงงานของไทย ซึ่งมีผลกระทบต่อแรงงานไทยที่ทำงานด้านนี้อยู่ก่อนแล้วกรมพัฒนาฝีมือแรงงาน ร่วมกับสถาบันพัฒนาฝีมือแรงงาน ภาค 12 จังหวัดสงขลา เพื่อทดสอบมาตรฐานฝีมือแรงงาน สาขาการแพทย์แผนไทย

4. รูปแบบลักษณะของสปาในมาเลเซีย

รูปแบบลักษณะ สปาจำแนกได้ 5 ประเภท คือ

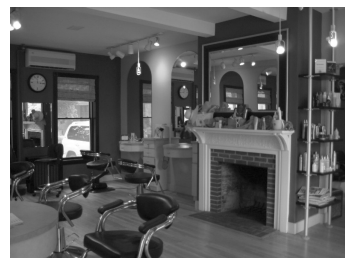
- 1) Destination Spa เป็นสปาที่เน้นการรักษาความงามและสุขภาพ ลดความตึงเครียด ซึ่งจะมีอุปกรณ์อำนวยความสะดวกด้านฟิตเนส มีกิจกรรมต่างๆ และโปรแกรมลดความอ้วนเข้ามาเสริม
- 2) Hotel/Resort Spa เป็นสปาที่อยู่ในโรงแรม หรือ Resort เน้นการให้บริการสปาและนวดรักษาความงามและสุขภาพ
- 3) Day Spa เป็นสปาให้บริการระยะสั้น ไม่มีที่พัก ให้บริการสปาและนวดเพื่อผ่อนคลายความเครียด และการเสริมความงาม
- 4) Family Spa เป็นสปาให้บริการสปาและเสริมความงาม (Salon & Spa) ให้แก่บุคคลทั้งหมดในครอบครัวที่เดินทางออกไปตากอากาศ
- 5) Medical Spa เป็นสปาให้บริการก่อนและหลังการทำศัลยกรรม มีเครื่องอำนวยความสะดวกในการรักษาความงามและสุขภาพมีแพทย์ให้คำแนะนำและตรวจร่างกาย นอกจากพนักงานสปา

5. หน่วยงานส่งเสริมธุรกิจสปาในมาเลเซีย

1) การท่องเที่ยวมาเลเซีย

หน่วยงานของภาครัฐของมาเลเซีย ที่ให้การส่งเสริมและสนับสนุนเป็นพิเศษเพื่อจัดให้มาเลเซียเป็นศูนย์กลางแห่งการบริการสปาและให้นักท่องเที่ยวจับจ่ายใช้สอยด้านธุรกิจบริการในมาเลเซียให้อีกมากขึ้น โดยการผนวกการให้บริการสปาและการรักษาสุขภาพรวมกับการเดินทางท่องเที่ยวสู่มาเลเซีย

‘กระทรวงสาธารณสุขและสมาคมกายภาพบำบัดของมาเลเซีย (Malaysian Society for Complementary Therapists: MSCT) ได้กำหนดคุณสมบัติให้ผู้ที่เข้ามาทำงานในอาชีพนี้ต้องผ่านหลักสูตรการนวด’

2) The Association of Malaysian Spas : AMSPA

จัดตั้งขึ้นเมื่อปี 2547 ด้วยการรวมตัวของกลุ่มผู้บริหารสมาคมโรงแรม ผู้ประกอบการด้านสปา และธุรกิจที่เกี่ยวข้องรวม 30 ราย ร่วมกันปรึกษาหารือ และก่อตั้งสมาคมสปามาเลเซียขึ้นเพื่อเป็นปากเป็นเสียงให้แก่ผู้ประกอบการสปา โดยในปัจจุบัน AMSPA เป็นหนึ่งในสมาชิก 18 ชาติใน The Asia Pacific Spa and Wellness Council รวมทั้งทำงานอย่างใกล้ชิดร่วมกับภาครัฐในการสนับสนุนส่งเสริมกิจการของมาเลเซีย ตลอดจนประสานใกล้ชิดกับสมาคมสปาในภูมิภาคต่างๆ ด้วย

6. สปาไทยในมาเลเซีย

สปาไทยในมาเลเซีย มีหลายแห่ง แต่ที่เป็นที่รู้จักแพร่หลาย คือ Mandara Spa ปัจจุบันมีสาขา 9 แห่ง โดยตั้งอยู่บนคาบสมุทรมาลายู 6 แห่ง และบนเกาะบอร์เนียว 3 แห่ง

7. ปัญหาอุปสรรค

- 1) ปัญหาด้านการสื่อสาร ซึ่งภาษาที่ใช้โดยทั่วไปคือ ภาษามลายู ภาษาอังกฤษ และภาษาจีน
- 2) ปัญหาค่าครองชีพที่มีอัตราสูงถึง 2 เท่าของอัตราค่าครองชีพในประเทศไทย
- 3) การขออนุญาตนำเข้าแรงงานด้านสปา(Spa Therapist) ของมาเลเซียในปัจจุบันเท่าที่ได้ทราบจากสมาคมสปามาเลเซีย (AMSPA) ในปัจจุบันไม่อนุญาตให้นำเข้า ยกเว้นแต่กรณีทดแทนแรงงานที่เดินทางกลับทำให้ผู้ประกอบการหลายรายต้องจ้างแรงงานท้องถิ่นซึ่งมีค่าตอบแทนสูง และทักษะผู้แรงงานไทยไม่ได้ หรือเสี่ยงโดยวิธีเปิดเป็น Training Centre และแจ้งกับทางมาเลเซียว่าแรงงานเหล่านั้นเป็นครูฝึก เป็นต้น

8. แนวโน้ม

ธุรกิจสปาในมาเลเซียมีแนวโน้มขยายตัวต่อไป แม้ว่าประเทศคู่แข่งสำคัญด้านธุรกิจสปา คือ ไทย อินโดนีเซีย และสิงคโปร์ แต่ทางการมาเลเซียคาดการณ์ว่าแนวโน้มการขยายตัวมาจากจำนวนนักท่องเที่ยวที่เพิ่มขึ้นทุกปี ประกอบกับมาเลเซียมีการให้บริการสปาหลากหลายรูปแบบและครบวงจร ทั้งสปาแบบบาหลี สปาไทย รวมถึง Medical Spa จะเป็นสิ่งเอื้ออำนวยให้ลูกค้ากลับมาใช้บริการอย่างต่อเนื่อง ไม่ว่าจะเป็นลูกค้าในประเทศหรือชาวต่างชาติ

9. ข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะ

- 1) ธุรกิจสปาในมาเลเซียมีการลงทุนที่ค่อนข้างสูง เนื่องจากค่าเช่าที่

ดินและอาคารมีราคาแพง และมีกฎระเบียบและขั้นตอนที่เข้มงวด ธุรกิจสปาที่
มาลงทุนส่วนใหญ่จะเป็นบริษัทใหญ่ที่มีเงินทุนสูงและเปิดกิจการหลายสาขาใน
เขตธุรกิจและเขตท่องเที่ยว สำหรับธุรกิจสปาขนาดเล็กซึ่งจะเป็นธุรกิจวงจร
เสริมสวຍรวมสปาที่เปิดเป็นร้านเล็กๆตามศูนย์การค้าในเมืองและให้บริการผู้
บริโภคภายในประเทศเป็นส่วนใหญ่

2) สินค้าผลิตภัณฑ์สปาของไทยมีศักยภาพสูง แต่มาเลเซียมีประชากร
ร้อยละ 60 เป็นคนมุสลิมผลิตภัณฑ์ที่ใช้รวมถึงสถานที่ให้บริการก็ควรจะต้องหลัก
ศาสนาอิสลามด้วย โดยอาจศึกษาเรื่องสปาฮาลาลเพิ่มเติมได้จากคณะกรรมการ
อิสลามแห่งประเทศไทย

3.2 สินค้าฮาลาลในมาเลเซีย

ตลาดสินค้าอาหารในประเทศมาเลเซีย

ปัจจุบันมาเลเซียมีประชากร 28.33 ล้านคน ประกอบด้วยหลาย
เชื้อชาติ ได้แก่ ชาวมาเลย์ 49.68%, ชาวจีน 22.82%, ชาวอินเดีย 6.81%, อื่นๆ
20.69% และศาสนาอิสลามคือ ศาสนาประจำชาติของประเทศมาเลเซีย

ภาษามาเลย์ เป็นภาษาประจำชาติและภาษาราชการซึ่งเป็นภาษา
ของคนส่วนใหญ่ ส่วนภาษาอังกฤษ จีนท้องถิ่น ภาษาจีน เป็นภาษาที่ใช้
กว้างขวางรองลงมา ในหมู่ชาวมลายูเชื้อสายจีน กวางตุ้ง ฮกเกี้ยนแต้จิ๋ว
และจีนกลาง) และทมิฬ เป็นภาษาที่ใช้ในการติดต่อธุรกิจ

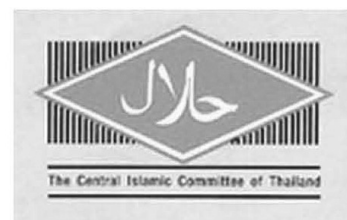
ดังนั้น โดยส่วนใหญ่แล้วประเทศมาเลเซียมีประชากรนับถือศาสนา
อิสลามเป็นส่วนใหญ่ อาหารที่มีเครื่องหมายฮาลาลจึงมีความจำเป็นต่อประเทศ
นี้มาก อาหารที่มุสลิมหรือที่ไม่ใช่มุสลิมสามารถรับประทานได้นั้นจะต้องเป็น
อาหารที่ฮาลาลและมีเครื่องหมายฮาลาลแสดงไว้

ความหมายของอาหารฮาลาล

อาหารฮาลาล หมายถึง อาหารหรือผลิตภัณฑ์เกี่ยวกับอาหารซึ่งผลิต
ขึ้นถูกต้องตามบทบัญญัติของศาสนาอิสลาม มุสลิมสามารถบริโภคได้ โดยคำนึง
ถึงความสะอาด มีคุณค่าตามหลักโภชนาการ

ข้อกำหนดในการผลิตอาหารฮาลาล

1. วัตถุดิบ กระบวนการผลิต การบรรจุ การรักษาสภาพจะต้องฮาลาล
ทุกขั้นตอน
2. สถานที่ผลิตอาหารฮาลาลจะต้องไม่ปะปนกับการผลิตอาหารที่หะรอม
(ห้ามมุสลิมบริโภค) ในทุกขั้นตอนตั้งแต่การเตรียม การผลิต กระบวนการผลิต
และการเก็บรักษา
3. เครื่องจักร เครื่องมือหรืออุปกรณ์ที่ใช้ในการเตรียมการผลิต กระบวน

‘ประเทศมาเลเซียมีประชากร
นับถือศาสนาอิสลามเป็นส่วนใหญ่
อาหารที่มีเครื่องหมายฮาลาล
จึงมีความจำเป็นต่อประเทศนี้มาก
อาหารที่มุสลิมหรือที่ไม่ใช่มุสลิม
สามารถรับประทานได้นั้นจะต้อง
เป็นอาหารที่ฮาลาลและมีเครื่องหมาย
ฮาลาลแสดงไว้’

การผลิต การขนส่งและการเก็บรักษาจะต้องสะอาดตามหลักการของศาสนาอิสลาม

4. เนื้อสัตว์ พืช เครื่องดื่มที่ไม่อนุญาตให้นำมาประกอบเป็นอาหารฮาลาล สุกร สุนัข หมูป่า งู ลิง สัตว์กินเนื้อเป็นอาหารและมีเล็บ เช่น สิงโต เสือ หมี เป็นต้น และสัตว์อื่นที่มีลักษณะคล้ายกัน

1. สัตว์มีพิษ สัตว์นำโรค เช่น ตะขาบ แมลงป่อง หนู เป็นต้น
2. สัตว์ที่นำรังเกียจ เช่น หนอน แมลงวัน เหา เป็นต้น
3. สัตว์ที่มีพิษและเป็นอันตรายทุกชนิด
4. สัตว์ที่ไม่อนุญาตให้ฆ่าตามหลักการศาสนาอิสลาม เช่น ผึ้ง มด

นกหัวขวาน

5. สัตว์ที่มีลักษณะเช่นเดียวกับ ลา
6. สัตว์อื่นๆที่ไม่ได้เชือดตามหลักการของอิสลาม
7. พืชที่มีพิษและเป็นอันตรายทุกชนิด
8. เครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ หรือมีส่วนประกอบที่เป็นอันตรายและมีพิษ

5. วิธีการเชือดหรือฆ่าสัตว์

1. คนเชือดต้องเป็นมุสลิมและมีความรู้เกี่ยวกับการเชือดสัตว์ตามหลักศาสนา
2. เป็นสัตว์ที่อิสลามกำหนดให้เชือดได้
3. เป็นสัตว์ที่ยังมีชีวิตอยู่ขณะที่เชือด
4. ขณะเชือดต้องให้หัวของสัตว์หันไปทางกิบลัต (สำหรับประเทศไทยคือทิศตะวันตก)
5. ผู้เชือดต้องกล่าวว่า “บิสมิลลาห์” (ด้วยพระนามของอัลลอฮ์) ก่อนลงมือเชือด
6. มีดที่ใช้เชือดต้องคมและต้องเชือดจนเสร็จสิ้นโดยไม่ดึงมือออก
7. การเชือดต้องให้หลอดเลือดและเส้นเลือดดำที่คอหอยสัตว์ขาด

ความแตกต่างของอาหารฮาลาลกับอาหารทั่วไป

อาหารฮาลาล คือ อาหารที่สะอาด ปราศจากน่ายิส

น่ายิส หมายถึง สิ่งสกปรกปฏิกูลและอื่น ๆ เป็นที่รังเกียจโดยบทบัญญัติศาสนา กำหนดไว้

น่ายิสที่สำคัญที่อยู่ 7 ชนิด คือ

1. สุนัขและสุกร
2. สุรา ของมึนเมา และแอลกอฮอล์
3. ซากสัตว์ หมายถึง สัตว์ที่ตายโดยไม่ได้เชือดตามหลักการอิสลาม

ยกเว้น ปลาและตั๊กแตน

4. เลือดที่หลังริน น้ำเหลือง น้ำหนอง ยกเว้นอวัยวะที่คล้ายเลือดแต่ไม่ใช่เลือด เช่น ตับ และ ม้าม
5. ปัสสาวะ อุจจาระ และอาเจียน ของมนุษย์และสัตว์
6. ส่วนที่แยกออกจากสัตว์ขณะที่สัตว์นั้นยังมีชีวิตยกเว้นผมและขน
7. นมสัตว์ที่เนื้อของมันไม่อนุมัติให้รับประทาน เช่น นมลา นมแมว นมสุกร นมสุนัข ซึ่งถือเสมือนเนื้อของสัตว์เหล่านั้น จึงจัดเป็นน่ายิส

โอกาสทางการตลาด

- ขนาดของตลาด

มาเลเซียมีประชากร 28.33 ล้านคน ประกอบด้วยหลายเชื้อชาติ ได้แก่ ชาวมลายูร้อยละ 49.68 ชาวจีน ร้อยละ 22.82 และชาวอินเดียร้อยละ 6.81 และเชื้อชาติอื่นๆ ร้อยละ 20.69 มีรายได้เฉลี่ยต่อหัว 6,882 เหรียญสหรัฐ

ในปัจจุบัน มาเลเซียมีการส่งออกสินค้าฮาลาลไปยังกลุ่มประเทศมุสลิม 57 ประเทศ คิดเป็นมูลค่ากว่า 3,700 ล้านริงกิต ภายใต้เครื่องหมายของ Department of Islam Development (JAKIM) ของมาเลเซีย

- กลุ่มผู้บริโภคเป้าหมาย

ตลาดมาเลเซียเป็นตลาดที่มีความหลากหลายของกลุ่มผู้บริโภคเนื่องจากประชากรในประเทศนี้มีหลายชนชาติซึ่งได้แก่ ชาวมลายู อินเดีย และ จีน ชาวต่างชาติที่อาศัยและทำงานในมาเลเซีย ก็เป็นอีกกลุ่มเป้าหมายหนึ่ง

- พฤติกรรมผู้บริโภค

ผู้บริโภคชาวมาเลเซียเริ่มเปิดกว้างและยอมรับพฤติกรรมผู้บริโภคแบบตะวันตกมากขึ้น โดยเฉพาะ ความนิยมบริโภคอาหารนอกบ้าน เช่น ร้านอาหารแบบ Fast Food ได้แก่ Kentucky Fried Chicken, McDonald, Star Buck ร้านอาหารญี่ปุ่น ร้านอาหารเกาหลี ร้านอาหารไทย รวมถึงธุรกิจบริการอื่นๆ ได้แก่ ร้านเสริมความงาม ธุรกิจบริการสปา เป็นต้น

- ข้อมูลเกี่ยวกับผู้นำเข้า/ผู้กระจายสินค้า

สินค้าฮาลาลส่วนใหญ่แล้วจะกระจายได้ตามช่องทาง ดังนี้

1. ผู้นำเข้าของมาเลเซียขายสินค้าให้กับร้านค้าปลีก (Retailer) และผู้บริโภคโดยตรง
2. ผู้นำเข้าของมาเลเซียกระจายสินค้าไปยังผู้ค้าส่งหรือผู้จัดจำหน่าย และร้านค้าส่งหรือผู้จัดจำหน่าย กระจายสินค้าต่อไปยัง ธุรกิจสปา ภัตตาคาร และศูนย์การค้า ก่อนถึงผู้บริโภคต่อไป

- ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับช่องทางการตลาดที่เหมาะสมกับสินค้าไทย และวิธีการเข้าถึงช่องทางการตลาด

สินค้าฮาลาลของไทยในตลาดมาเลเซียยังมีโอกาสสูงเนื่องจากสินค้าและบริการของไทยไทยเป็นที่นิยมของชาวมาเลเซีย จากการที่อาหารไทยมี

‘ในปัจจุบัน มาเลเซียมีการส่งออกสินค้าฮาลาลไปยังกลุ่มประเทศมุสลิม 57 ประเทศ คิดเป็นมูลค่ากว่า 3,700 ล้านริงกิต ภายใต้เครื่องหมายของ Department of Islam Development (JAKIM) ของมาเลเซีย’

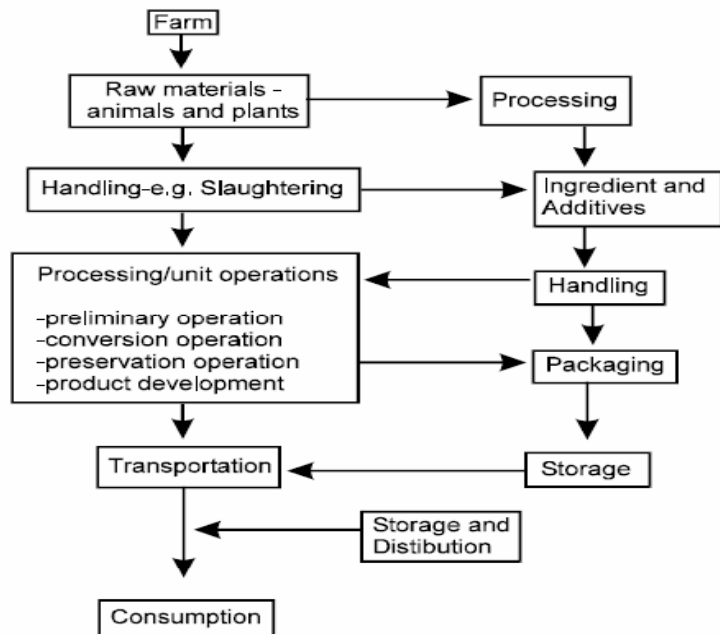
ลักษณะคล้ายอาหารพื้นเมือง ธุรกิจบริการ เช่น สปาของไทยมีความสุภาพ เป็นกันเองและเป็นที่ยอมรับและเข้ากับวิถีชีวิตของผู้คนที่เริ่มจะเปิดกว้างต่อ วัฒนธรรมนานาชาติมากขึ้น

‘มาเลเซียยังไม่ยอมรับ เครื่องหมายฮาลาลของหลาย ประเทศรวมทั้งเครื่องหมาย ฮาลาลของไทย ถึงแม้ว่าผู้ ประกอบการไทยจะสามารถส่ง สินค้าเข้ามาจำหน่ายในมาเลเซีย ได้ แต่ควรสร้างความมั่นใจแก่ ผู้บริโภคชาวมาเลเซียที่เป็นมุสลิม โดยการขอให้มีการรับรองเครื่อง หมายฮาลาลจากหน่วยงานของ มาเลเซีย คือ Department Of Islam Development Malaysia (JAKIM)’

อย่างไรก็ตาม มาเลเซียยังไม่ยอมรับเครื่องหมายฮาลาลของหลาย ประเทศรวมทั้งเครื่องหมายฮาลาลของไทย ถึงแม้ว่าผู้ประกอบการไทยจะสามารถ ส่งสินค้าเข้ามาจำหน่ายในมาเลเซียได้ แต่ควรสร้างความมั่นใจแก่ผู้บริโภคชาว มาเลเซียที่เป็นมุสลิมโดยการขอให้มีการรับรองเครื่องหมายฮาลาลจากหน่วยงาน ของมาเลเซีย คือ Department Of Islam Development Malaysia (JAKIM) อีกครั้งหนึ่ง

ขั้นตอนในการนำเข้าและกฎระเบียบที่เกี่ยวข้อง

- ขั้นตอนการนำเข้าสินค้าและผลิตภัณฑ์ฮาลาล

หน่วยงานให้การรับรองด้านฮาลาลของมาเลเซีย Department Of Islam Development Malaysia (JAKIM) จะตรวจสอบตั้งแต่ขั้นตอนการผลิต วัตถุดิบจนถึงมือผู้บริโภค(From farm to table) กรณีที่มีการผลิตและแปรรูป ในมาเลเซีย เช่น กรณีของบริษัทเจริญโภคภัณฑ์ จำกัดมหาชนซึ่งเข้ามาตั้ง โรงเลียง โรงเชือดและแปรรูปผลิตภัณฑ์ กรณีที่เป็นการนำเข้าจะต้องประสานงาน กับกรมปศุสัตว์ของมาเลเซียจะส่งผู้เชี่ยวชาญเข้าไปรับรอง (Verified) โรงงานใน ประเทศไทยก่อนการนำเข้าประเทศมาเลเซีย

- การติดเครื่องหมายฮาลาล

ขั้นตอนการขอเครื่องหมายฮาลาลในจาก Department Of Islam
Development Malaysia (JAKIM)

ขั้นตอนและวิธีการขอเครื่องหมายฮาลาล

- ขอแบบฟอร์ม SPH1 จาก Department Of Islam Development Malaysia ที่ Putra Jaya
- กรอกรายละเอียดลงในใบ SPH1 แล้วส่งกลับไป Department Of Islam Development Malaysia การตรวจสอบ
- ค่าใช้จ่ายในการขอมิเครื่องหมายฮาลาล (ดังแนบ) ต้องทำการจ่ายก่อนการตรวจสอบจะเกิดขึ้น
- ค่าใช้จ่ายอื่นๆที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินการตรวจสอบเป็นหน้าที่ของผู้ประกอบการ เช่น ค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปตรวจสอบ เป็นต้น
- คณะกรรมการ หรือผู้ที่เกี่ยวข้องทำการตรวจสอบเกี่ยวกับกระบวนการผลิต วัตถุดิบ การเก็บรักษา และความสะอาดของโรงงานหรือสถานประกอบการ

กรณีที่เกิดผลิตภัณฑ์ผ่านการพิจารณา

- ทางสำนักงานจะออกเครื่องหมายฮาลาลให้หลังจากการตรวจสอบพบว่าอาหารนั้นถูกต้องตามหลักของศาสนาอิสลาม
- หนังสือรับรองการใช้เครื่องหมายฮาลาลจะมีอายุ 6 เดือน ถึง 3 ปี ขึ้นอยู่กับผลิตภัณฑ์หรือสินค้านั้น

ภาพเครื่องหมายฮาลาลของมาเลเซีย

ผู้สมัครที่มีสิทธิ์ที่จะยื่นขอการรับรองฮาลาลประเภทดังต่อไปนี้

- ผู้ผลิต
- ผู้จัดการจำหน่ายตัวแทนจำหน่าย
- ผู้ผลิตรับจ้าง (Sub contract)
- ผู้บรรจุหีบห่อ (Packer)
- สถานที่จำหน่ายอาหาร
- โรงเชือด

ตาราง : อัตราการคิดค่าบริการสำหรับผู้ผลิตสินค้าฮาลาล

อุตสาหกรรม	อัตรา
ขนาดเล็ก	100 ริงกิต / ปี
วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SME)	400 ริงกิต/ปี
อุตสาหกรรมข้ามชาติ	700 ริงกิต/ปี

ตาราง : การจำแนกขนาดอุตสาหกรรม

อุตสาหกรรม	คุณสมบัติ
ขนาดเล็ก	มูลค่าการขายประจำปี 500,000 ริงกิต พนักงาน 50 คน
วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SME)	มูลค่าการขายประจำปี 500,000 – 25,000,000 ริงกิต พนักงานไม่เกิน 150 คน
อุตสาหกรรมข้ามชาติ	ทั่วโลกและมีเครือข่ายในบางประเทศ มูลค่าการขายประจำปีมากกว่า 25,000,000 ริงกิต พนักงานมากกว่า 150 คน

ตาราง : ขนาดของโรงฆ่าสัตว์

ขนาดของอาคารสถานที่	คุณสมบัติ
ขนาดเล็ก	- ไก่ / วัน (<2000 ตัว) - แพะ / วัน (<500 ตัว) - โค / วัน (<50 ตัว)
SME	- ไก่ / วัน (2000 – 3000 ตัว) - แพะ / วัน (500-700 ตัว) - โค/ วัน (50 – 100 ตัว)
ใหญ่	- ไก่ / วัน (> 3000 ตัว) - แพะ/ วัน (> 700 ตัว) - โค / วัน (> 100 ตัว)

ตาราง: ค่าใช้จ่ายต่อหนึ่งโรงเชือด

สถานที่	อัตรา (RM)
เล็ก	100 ริงกิต/ปี
SME	400 ริงกิต/ปี
ใหญ่	700 ริงกิต/ปี

ข้อมูลอุตสาหกรรมอาหารฮาลาลในประเทศมาเลเซีย

ประเทศมาเลเซียเป็นประเทศที่มีการนำเข้าอาหารสุทธิ (Net Food Importer) โดยในปี 2552 มาเลเซีย มีการนำเข้าสินค้าอาหาร 26,770 ล้านริงกิต (8,840 ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ) และเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง โดยเฉลี่ยร้อยละ 5 ต่อปี

การส่งออกอาหารแปรรูปและเครื่องดื่ม (Processed Food and Beverage)

ในช่วงที่ผ่านมา มาเลเซียมีมูลค่าการส่งออกอาหารและเครื่องดื่มไปต่างประเทศลดลง เนื่องจากประสบปัญหาข้อจำกัดทางการค้ากับประเทศคู่ค้า เช่น ประเทศในกลุ่มประเทศ ทำให้มาเลเซียต้องจำหน่ายสินค้าในราคาที่ต่ำลง

อาหารแปรรูปที่ส่งออก ได้แก่ โกโก้และผลิตภัณฑ์จากโกโก้ อาหารทำจากธัญพืชและแป้ง โดยมีประเทศที่ส่งออกสำคัญ ได้แก่ สิงคโปร์ (ร้อยละ 16) สหรัฐอเมริกา (ร้อยละ 9.4) และอินโดนีเซีย (ร้อยละ 6.8)

การนำเข้าอาหารแปรรูป (Processed Food) ของประเทศมาเลเซีย

ในช่วงที่ผ่านมา มาเลเซียนำเข้าอาหารแปรรูปจากต่างประเทศเพิ่มขึ้นมาโดยตลอด อาหารแปรรูปที่นำเข้า ได้แก่ ผลิตภัณฑ์จากนม น้ำตาล และของหวานทำจากน้ำตาล ผักและผลไม้แปรรูป โดยนำเข้าจากประเทศต่างๆ ที่สำคัญ ได้แก่ ออสเตรเลีย (ร้อยละ 16.1) บราซิล (ร้อยละ 12.9) นิวซีแลนด์ (ร้อยละ 11.9)

การนำเข้าสินค้าอาหารประเภทต่างๆจากประเทศไทย(มูลค่า/ ประเภทสินค้า)

HS	Description				% Share			% Change	
		2008	2009	2010	2008	2009	2010	- 10/09 -	-
	Thailand	6,126.23	4,551.97	6,689.29	5.6	6	6.31	46.95	
	16 Prepared Meat,Fish,Etc	19.878	18.843	17.240	0.32	0.41	0.26	-8.51	
1604	Fish And Caviar	19.604	17.919	15.464	98.6	95.1	89.7	-13.7	
1605	Crustacean,Molluscs	0.275	0.858	1.776	1.38	4.56	10.3	106.92	
1601	Sausage, Sim Prd Meat	0.000	0.066	0.000	0	0.35	0	-100	
1602	Meat,Offal,Blood,Othr	0.000	0.000	0.000	0	0	0	0	
1603	Extract Meat,Fish,Etc	0.000	0.000	0.000	0	0	0	0	

Source of data: Department of Statistics Malaysia

HS	Description				% Share			% Change	
		2008	2009	2010	2008	2009	2010	- 10/09 -	-
	Thailand	6,126.23	4,551.97	6,689.29	5.6	6	6.31	46.95	
	08 Edible Fruit And Nuts	22.08896	18.7532	16.13343	0.36	0.41	0.24	-13.97	
0804	Date, Fig, Pineapple, Et	5.797	7.147	6.992	26.24	38.11	43.34	-2.18	
0810	Other Fresh Fruit	7.616	7.699	5.326	34.48	41.06	33.01	-30.82	
0813	Other Dried	1.767	1.486	2.298	8	7.93	14.24	54.64	
0801	Coco, Brazl, Cashw Nuts	0.741	0.525	0.642	3.35	2.8	3.98	22.38	
0805	Citrus, Fresh, Dried	5.822	1.615	0.377	26.36	8.61	2.34	-76.66	
0802	Other Nut, Fresh, Dried	0.110	0.107	0.357	0.5	0.57	2.21	233.47	
0807	Melon, Papayas, Fresh	0.064	0.056	0.085	0.29	0.3	0.53	51.7	
0803	Bananas, Plantains	0.111	0.067	0.029	0.5	0.36	0.18	-56.56	
0806	Grapes, Fresh Or Dried	0.024	0.013	0.020	0.11	0.07	0.12	54.58	
0812	Temporarily Preserved	0.003	0.002	0.005	0.02	0.01	0.03	183	
0808	Appl, Pear, Qnce, Frsh	0.016	0.019	0.003	0.07	0.1	0.02	-85.41	
0809	Various Fresh Fruit	0.000	0.001	0.000	0	0.01	0	-100	
0811	Fruit+Nuts, Frozen	0.019	0.016	0.000	0.09	0.08	0	-100	

Source of data: Department of Statistics Malaysia

HS	Description				% Share			% Change	
		2008	2009	2010	2008	2009	2010	- 10/09 -	-
	Thailand	6,126.23	4,551.97	6,689.29	5.6	6	6.31	46.95	
	07 Vegetables	27.417	26.438	27.434	0.45	0.58	0.41	3.77	
0709	Ot Vegetable, Frsh/Ch	9.654	9.128	9.289	35.21	34.53	33.86	1.76	
0703	Onion, Shallot, Gar, Etc	8.568	8.167	8.180	31.25	30.89	29.82	0.17	
0713	Legum Veg, Dried, Sheld	2.260	2.143	2.673	8.24	8.11	9.75	24.73	
0714	Cassava, Arrowroot, Etc	1.113	1.657	2.048	4.06	6.27	7.47	23.63	
0707	Cucumber+Gherki, F/C	2.067	1.903	1.743	7.54	7.2	6.35	-8.4	
0704	Cabbages, Cauliflo Etc	1.578	1.690	1.714	5.76	6.39	6.25	1.43	
0708	Leguminous Vegetables	0.633	0.457	0.838	2.31	1.73	3.06	83.35	
0702	Tomatoes, Fresh/Chlld	0.672	0.483	0.308	2.45	1.83	1.12	-36.11	
0712	Veget, Dried, Whole, Cut	0.205	0.219	0.259	0.75	0.83	0.95	18.37	
0705	Lettuce+Chicory, Fr/Ch	0.366	0.246	0.154	1.34	0.93	0.56	-37.31	
0711	Veg, Temporary Presvrd	0.163	0.086	0.143	0.59	0.32	0.52	67.43	
0706	Carrot, Turnip, O Roots	0.084	0.062	0.067	0.31	0.24	0.24	7.71	
0710	Frozen Vegetables	0.052	0.162	0.017	0.19	0.61	0.06	-89.68	
0701	Potato, N Sweet, Fr/Chl	0.002	0.037	0.000	0.01	0.14	0	-99.85	

Source of data: Department of Statistics Malaysia

ข้อเสนอแนะ

- ตลาดมาเลเซียเป็นอีกตลาดหนึ่งที่น่าสนใจนอกเหนือจากตลาดยุโรปและอเมริกา โดยเฉพาะในเรื่องของระยะทางที่ใกล้ทำให้ต้นทุนการขนส่งต่ำลง และวัฒนธรรมการบริโภคที่คล้ายกับประเทศไทย อย่างไรก็ตามการตั้งราคาขายในมาเลเซียก็มีความสำคัญ เนื่องจากมีผู้นำเข้าสินค้าและบริการหลายรายสนใจสินค้าไทยแต่ไม่สามารถสั่งซื้อได้เนื่องจากการตั้งราคาที่สูงมาก ดังนั้นผู้ประกอบการไทยที่สนใจตลาดนี้ควรมีการตั้งราคาสินค้าที่เหมาะสม

- ผู้ประกอบการไทยไทยควรหาโอกาสเข้ามาชมงานแสดงสินค้าฮาลาลของมาเลเซีย (MIHAS) โดยในปีที่ผ่านมามีผู้เข้าร่วมงานจากทั่วโลก 527 รายจาก 32 ประเทศ มีผู้ชมงานสินค้าฮาลาล ตั้งแต่ยารักษาโรคไปจนถึงเครื่องสำอางและการดูแลสุขภาพ รวมถึงการลงทุนของธนาคารอิสลาม 35,386 คนจาก 59 ประเทศ โดยงานมีมูลค่าการซื้อขายภายในงานได้ถึง 710 ล้านบาท และมีมูลค่าการสั่งซื้อภายหลังงานสูงถึง 11,000 ล้านบาท ในปีนี้ งานแสดงสินค้าฮาลาลของมาเลเซีย(MIHAS 2011) กำหนดจัดระหว่างวันที่ 6 - 9 เมษายน 2554 ณ กรุงกัวลาลัมเปอร์โดยมีกลุ่มผู้ผลิตสินค้าฮาลาลจากทั่วโลกรวมถึงประเทศไทยเข้าร่วมงาน เพื่อสร้างแบรนด์สินค้าไทยฮาลาลบนเวทีระดับโลก

‘ผู้ประกอบการไทยไทยควรหาโอกาสเข้ามาชมงานแสดงสินค้าฮาลาลของมาเลเซีย (MIHAS) โดยในปีที่ผ่านมามีผู้เข้าร่วมงานจากทั่วโลก 527 รายจาก 32 ประเทศ มีผู้ชมงานสินค้าฮาลาล ตั้งแต่ยารักษาโรคไปจนถึงเครื่องสำอางและการดูแลสุขภาพ’

3.3 สินค้ายานยนต์และชิ้นส่วนในประเทศมาเลเซีย

ความเป็นมาของอุตสาหกรรมยานยนต์ในประเทศมาเลเซีย

อุตสาหกรรมรถยนต์ในมาเลเซียได้เริ่มต้นขึ้นในปี 2503 ซึ่งก่อนทศวรรษดังกล่าวนี้ รถยนต์โดยส่วนใหญ่ที่ใช้ภายในประเทศมาจากการนำเข้า CBU :Complete Built-up (การนำเข้ารถยนต์ทั้งคัน) ทั้งสิ้น ในปี 2506 รัฐบาลมาเลเซียเริ่มสนับสนุนและก่อตั้งอุตสาหกรรมยานยนต์ขึ้นมา โดยมีนโยบายในการสนับสนุนการผลิตชิ้นส่วนและส่วนประกอบรถยนต์ ซึ่งได้ประกาศใช้นโยบายดังกล่าวเมื่อเดือน พฤษภาคม ปี 2507 และมีการจัดตั้งโรงงานประกอบรถยนต์ขึ้นหลังจากปี 2503 เป็นต้นมา เพื่อความพร้อมทางด้านแรงงานและทดแทนการนำเข้ารถยนต์ โดยการพัฒนาอุตสาหกรรมยานยนต์ในประเทศและสนับสนุนให้มีการใช้รถยนต์ที่ผลิตในประเทศอีกด้วย อีกทั้งยังจะมีการจัดเก็บภาษีนำเข้าและเสนอระบบอัตราภาษีสำหรับการนำเข้า CBU

ในปี 2540 โรงงานประกอบรถยนต์ทั้ง 6 แห่งได้เริ่มต้นทำการผลิตรถยนต์ โรงงานประกอบรถยนต์จะมีการร่วมทุนระหว่างบริษัทผู้ผลิตรถยนต์ในยุโรป (European Automobile manufacturers) และหุ้นส่วนในพื้นที่ซึ่งเป็น Distributor อยู่ก่อนแล้ว โดยบริษัท Swedish Motor Assemblies ได้ประกอบรถยนต์ให้แก่ Volvo, บริษัท Asia Automobile Industries Sdn.Bhd. ประกอบรถยนต์ให้แก่ Peugeot และ Mazda และ Tan Chong Motors ได้ประกอบรถยนต์ให้แก่ Nissan และ Datsun โดยการนำเข้าในรูปแบบ CKD (Complete Knock Down) เพื่อป้อนเข้าสู่โรงงานประกอบรถยนต์

มาเลเซียได้เริ่มต้นโครงการรถยนต์แห่งชาติ (National Car) หรือ Perusahaan Automobile National (Proton) บริษัท โปรตอน โฮลดิ้งส์ เบอร์ฮาด ก่อตั้งขึ้นเมื่อ 28 กรกฎาคม 2546 เนื่องจากบริษัท โปรตอน กรุ๊ป มีความต้องการที่จะบริหารการลงทุนต่างๆ ภายใต้รูปแบบของบริษัทแม่ที่เข้าไปถือหุ้นในบริษัทอื่นๆ ทั้งนี้ บริษัท Perusahaan Otomobil Nasional Sdn Bhd. เป็นบริษัทในเครือแห่งแรกได้เปิดดำเนินการในวันที่ 7 พฤษภาคม 2526 และได้เปิดตัวรถยนต์รุ่นแรกที่มีชื่อว่า “Saga” ในวันที่ 9 กรกฎาคม 2528 นับจากนั้นมาโปรตอนได้ก้าวจากการเป็นผู้ผลิตยานยนต์ภายในประเทศไปสู่การเป็นผู้ผลิตที่สามารถออกแบบและผลิตรถยนต์รุ่นต่างๆ ได้เอง อาทิ Waja Gen.2 และ Savvy เป็นต้น เพื่อตอบสนองความต้องการในตลาดที่แตกต่างกันออกไป นอกเหนือจากการรุกตลาดภายในประเทศแล้ว โปรตอนยังส่งออกรถยนต์ให้กับตลาดหลักอื่นๆ อีก 4 แห่ง ได้แก่ อาเซียน ตะวันออกกลาง สหราชอาณาจักร และออสเตรเลีย อีกทั้งยังได้พัฒนาเครื่องยนต์รุ่น Campro ที่เป็นเอกลักษณ์เฉพาะของโปรตอนร่วมกับ โลตัส กรุ๊ป ประเทศอังกฤษอีกด้วย

ผู้ผลิตรถยนต์แห่งชาติแห่งที่สอง Perodua ได้ตั้งโรงงานผลิตที่เมือง Serendah ที่รัฐเซอรังงอนห์ได้เปิดตัวครั้งแรกในปี 2527 รถยนต์ Perodua เป็นรถที่ขายดีลำดับที่สองของรถยนต์นั่งในมาเลเซีย

‘ในปี 2553 ยอดขายรถยนต์นั่งส่วนบุคคลคิดเป็นสัดส่วน 90% ของยอดขายรถยนต์ใหม่ทั้งหมดในมาเลเซีย ซึ่งเป็นตลาดรถยนต์นั่งรายใหญ่สุดในภูมิภาค’

โครงสร้างทางอุตสาหกรรมรถยนต์และชิ้นส่วนยานยนต์

ยอดขายรถยนต์ใหม่ของมาเลเซียทำสถิติสูงสุดในปี 2553 ที่ 605,156 คัน เพิ่มขึ้น 12.7% จากยอดขายในปี 2552 โดยในปี 2553 ยอดขายรถยนต์นั่งส่วนบุคคลคิดเป็นสัดส่วน 90% ของยอดขายรถยนต์ใหม่ทั้งหมดในมาเลเซีย ซึ่งเป็นตลาดรถยนต์นั่งรายใหญ่สุดในภูมิภาค โดยยอดขายรถยนต์ของบริษัท Perodua ซึ่งเป็นผู้ผลิตรถยนต์ท้องถิ่นและมีบริษัท ไคฮัทสு มอเตอร์ ของญี่ปุ่น

เป็นผู้ถือหุ้นใหญ่ ยังคงครองส่วนแบ่งการตลาดสูงสุดกว่า 31.2% ที่ 188,641 คัน ในปี 2552 และ Perodua ผลิตเฉพาะรถยนต์นั่งส่วนบุคคลส่วนบริษัทโปรตอน ซึ่งเป็นผู้ผลิตท้องถิ่นอีกราย มีส่วนแบ่งการตลาดเป็นอันดับสอง ด้านยอดขายรถยนต์ต่างชาติ โตโยต้า มอเตอร์ คอร์ป ของญี่ปุ่นมีส่วนแบ่งการตลาดสูงสุดที่ 15% ตามมาด้วย บริษัท ฮอนด้า มอเตอร์ และ บริษัท นิสสัน มอเตอร์ ตามลำดับ

ตาราง : แสดง Manufacture of PassengerCars(units) ของมาเลเซีย

Malaysia : Manufacture of Passenger Cars (units)				
ประเภทรถยนต์	ปี 2553	ปี 2552	อัตราการเติบโต	
			คัน	เปอร์เซ็นต์
รถยนต์แห่งชาติ (National Cars)	543,594 คัน (ส่วนแบ่งร้อยละ 63.70)	486,342 คัน (ส่วนแบ่งร้อยละ 62.56)	57,252	11.8
รถยนต์ต่างชาติ (Non-national Cars)	61,562 คัน (ส่วนแบ่งร้อยละ 36.30)	50,563 คัน (ส่วนแบ่งร้อยละ 37.44)	10,999	21.8
รวมทั้งหมด	605,156 คัน	441,678 คัน	68,251	12.7
Source : Malaysian Automotive Association : MAA				

อุตสาหกรรมชิ้นส่วนยานยนต์

อุตสาหกรรมชิ้นส่วนยานยนต์ของมาเลเซีย มีการจ้างงาน 21,713 คน มีผู้ผลิต 690 ราย ร้อยละ 75 เป็นบริษัทสัญชาติมาเลเซีย ในจำนวนนี้เป็นบริษัทที่ผลิตชิ้นส่วนป้อนให้กับโรงงานประกอบรถยนต์โปรตอน (Proton Vendors) 226 ราย ผลิตชิ้นส่วนป้อนให้กับโรงงานประกอบรถยนต์เปอโรดัว (Perrodia Vendors) 160 ราย ผลิตชิ้นส่วนรถยนต์กว่า 6,000 รายการ ได้แก่ พวงมาลัย แกนพวงมาลัย กันชน เบรก หม้อน้ำ ไขควงและคลัทช์ เป็นต้น

ผู้ประกอบการจากต่างประเทศประกอบด้วยโรงงานขนาดใหญ่ (1st Tier) 32 ราย เป็นผู้ผลิตชิ้นส่วน OEM ส่งให้แก่โรงงานประกอบรถยนต์ของต่างชาติ ได้แก่ Delphi Automotive Systems, Siemens, Bosch, Denso (M) Sdn. Bhd., Nippon Wiper Blade (M) Sdn. Bhd., TRW Automotive เป็นต้น

การผลิตรถยนต์ของมาเลเซีย

ความต้องการซื้อรถยนต์ในประเทศเป็นปัจจัยกำหนดการผลิตรถยนต์ในประเทศมาเลเซีย ในช่วงปี 2551 มาเลเซียผลิตรถยนต์ได้ทั้งสิ้น 530,810 คัน เพิ่มขึ้นร้อยละ 16.79 จากปี 2550 ที่มีการผลิต 441,678 คัน ในปี 2552 (ม.ค.-ก.ย.) มาเลเซียผลิตรถยนต์ได้ทั้งสิ้น 356,490 คัน ลดลงร้อยละ 4.35 เมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันของปี 2551 ซึ่งมียอดการผลิต 375,843 คัน เนื่องจากประสบกับวิกฤติเศรษฐกิจในช่วงต้นปี 2552

ตาราง : แสดง Production of Passenger Cars & Commercial Vehicle (units) ของมาเลเซีย

ปริมาณการผลิตรถยนต์ของมาเลเซีย หน่วย : คัน					
ปี	รถเก๋ง.	รถบรรทุก	รถขับเคลื่อนสี่ล้อ	รถตู้	รวม
2547	364,852	75,384	31,739	-	471,975
2548	422,225	95,662	45,623	-	563,510
2549	377,952	96,545	28,551	-	503,048
2550	403,245	38,433	-	-	441,678
2551	484,512	46,298	-	-	530,810
2552	407,044	63,757	10,475	5,106	486,342
2553	414,539	107,714	15,416	5,925	543,594

Source : Malaysian Automotive Association : MAA

ภาพรวมทางการตลาด

มาเลเซียมีประชากรประมาณ 27 ล้านคน แต่มีอัตราส่วนรถยนต์ : ประชากร เท่ากับ 1 : 5 เนื่องจากธนาคารและสถาบันการเงินมีนโยบายดอกเบี้ยต่ำและระยะเวลาผ่อนที่ยาว ซึ่งส่งผลให้มีความต้องการซื้อรถยนต์เป็นจำนวนมากและทำให้อุตสาหกรรมยานยนต์เติบโตอย่างรวดเร็ว ดังนั้น ตลาดยานยนต์มาเลเซียจึงเป็นตลาดที่น่าสนใจอย่างมากสำหรับผู้ผลิตต่างชาติ โดยคาดว่าในปี 2553 อุตสาหกรรมยานยนต์ในประเทศจะเผชิญกับการแข่งขันอย่างสูงจากผู้นำเข้าต่างชาติ เนื่องจากราคารถยนต์นำเข้ามีราคาถูกลงอย่างมากจากการปฏิบัติตามกฎของ AFTA ที่มีการเก็บภาษีรถยนต์นำเข้าเป็นศูนย์ เมื่อพิจารณาการผลิตและประกอบชิ้นส่วนรถยนต์ในประเทศไทยจะพบว่าไทยได้เปรียบทั้งด้านราคาและคุณภาพ

มาเลเซียมีอัตราการเติบโตของยอดขายรถยนต์นั่งส่วนบุคคล (Passenger Car) เป็นอันดับหนึ่งในอาเซียน ซึ่งคิดเป็นร้อยละ 37 ของยอดขายรถยนต์ในอาเซียนโดย อินโดนีเซียเป็นอันดับสอง และ ไทยอันดับสาม

สำหรับยอดขายรถยนต์เพื่อการพาณิชย์ มาเลเซียมีอัตราการเติบโตของยอดขายรถยนต์เพื่อการพาณิชย์ (Commercial Vehicle) เป็นอันดับ 5 ในอาเซียน โดยมีประเทศไทยเป็นอันดับหนึ่ง อินโดนีเซียอันดับสอง ฟิลิปปินส์อันดับสาม และ เวียดนามอันดับสี่

‘อุตสาหกรรมยานยนต์ในประเทศไทยจะเผชิญกับการแข่งขันอย่างสูงจากผู้นำเข้าต่างชาติ เนื่องจากราคารถยนต์นำเข้ามีราคาถูกลงอย่างมากจากการปฏิบัติตามกฎของ AFTA ที่มีการเก็บภาษีรถยนต์นำเข้าเป็นศูนย์ เมื่อพิจารณาการผลิตและประกอบชิ้นส่วนรถยนต์ในประเทศไทยจะพบว่าไทยได้เปรียบทั้งด้านราคาและคุณภาพ’

ตาราง : แสดงยอดขายและปริมาณการผลิตรถยนต์ของมาเลเซีย

ปริมาณการผลิตรถยนต์และยอดขายของมาเลเซีย หน่วย : คัน		
ปี	ยอดขาย	ปริมาณการผลิต
2547	487,605	471,975
2548	552,316	563,510
2549	490,768	503,048
2550	487,176	441,678
2551	548,115	530,810
2552	489,269	536,905
2553	567,715	605,156

Source : Malaysian Automotive Association : MAA

โครงสร้างอัตราภาษีรถยนต์ของมาเลเซีย

ภาษีสรรพสามิต

รถยนต์นำเข้าสำเร็จรูป (Completely Built Up : CBU) และนำเข้าชิ้นส่วนเข้ามาประกอบในประเทศ ของมาเลเซียจำแนกเป็นรถยนต์นั่งอยู่ระหว่างอัตราร้อยละ 75 – 105 ของราคานำเข้า CIF รถยนต์บรรทุก/รถตู้ ร้อยละ 60 – 105 รถขับเคลื่อน 4 ล้อ ร้อยละ 65 – 105 และรถจักรยานยนต์ ร้อยละ 20-30 มีตารางรายละเอียดดังต่อไปนี้

ตาราง : แสดงอัตราภาษีสรรพสามิตของมาเลเซีย

Excise Duty on Imported Vehicles (CBU) and Locally Assembled Vehicles (CKD)

	ASEAN (CEPT)	Non-ASEAN (MFN)
Type/Engine Capacity	From 22.3.20 6	From 22.3.2006
Passenger Car		
≤ 1800	75%	75%
> 1800 - ≤ 2000	80%	80%
> 2000 - ≤ 2500	90%	90%
> 2500 - ≤ 3000	105%	105%
> 3000	*105%	*105%
*with effect from 1 January 2007		
MPV/Van		
≤ 1500	60%	60%
> 1500 - ≤ 1800	65%	65%
> 1800 - ≤ 2000	75%	75%
> 2000 - ≤ 2500	90%	90%
> 2500 - ≤ 3000	105%	105%
> 3000	*105%	*105%
*with effect from 1 January 2007		
4WD		
1800	65%	65%
> 1800 - ≤ 2000	75%	75%
> 2000 - ≤ 2500	90%	90%
> 2500 - ≤ 3000	105%	105%
> 3000	*105%	*105%
*with effect from 1 January 2007		

Type/Engine Capacity	ASEAN (CEPT)	Non-ASEAN (MFN)
	From	From
	22.3.20 6	22.3.2006
Motorcycle		
≤ 150	20%	20%
> 150 - ≤ 200	30%	30%
> 200 - ≤ 250	*30%	*30%
> 250 - ≤ 500	*30%	*30%
> 500 - ≤ 800	*30%	*30%
> 800	*30%	*30%
*with effect from 1 January 2007		

ภาษีนำเข้ารถยนต์ Completed Knocked Down : CKD

ภาษีนำเข้าชิ้นส่วนรถยนต์ (Completely Knocked Down : CKD) เข้ามาประกอบในประเทศของมาเลเซียจำแนกเป็นรถยนต์นั่งรถเนกประสงค์/รถตู้ รถขับเคลื่อน 4 ล้อ และรถจักรยานยนต์ สำหรับประเทศในอาเซียนเท่ากับศูนย์ แต่ต้องเสียภาษีขาย(Sale Tax) ร้อยละ 10

สำหรับนอกกลุ่มประเทศอาเซียน เสียภาษีนำเข้าร้อยละ 0 – 10 และเสียภาษีขาย(Sale Tax) ร้อยละ 10 มีดังรายละเอียดดังต่อไปนี้

ตารางที่ : แสดงอัตราภาษีนำเข้าและภาษีขายของมาเลเซีย

Import Duty on (CKD) Vehicles for Locally Assembled Vehicles

Type/Engine Capacity	ASEAN (CEPT)		Non-ASEAN (MFN)	
	From 22.3.2006		From 22.3.2006	
	Import Duty	Sales Tax	Import Duty	Sales Tax
Passenger Car				
≤ 1800	0%	10%	10%	10%
> 1800 - ≤ 2000	0%	10%	10%	10%
> 2000 - ≤ 2500	0%	10%	10%	10%
> 2500 - ≤ 3000	0%	10%	10%	10%
> 3000	0%	10%	10%	10%

Type/Engine Capacity	ASEAN (CEPT)		Non-ASEAN (MFN)	
	From 22.3.2006		From 22.3.2006	
	Import Duty	Sales Ta	Import uty	Sales Tax
MPV/Van				
≤ 1500	0%	10%	0%	10%
> 1500 - ≤1800	0%	10%	10%	10%
> 1800 - ≤2000	0%	10%	10%	10%
> 2000 - ≤2500	0%	10%	10%	10%
> 2500 - ≤3000	0%	10%	10%	10%
> 3000	0%	10%	10%	10%
4WD				
≤ 1800	0%	10%	10%	10%
> 1800 - ≤2000	0%	10%	10%	10%
> 2000 - ≤2500	0%	10%	10%	10%
> 2500 - ≤3000	0%	10%	10%	10%
> 3000	0%	10%	10%	10%
Motorcycle				
≤ 150	0%	0%	0%	0%
> 150 - ≤200	0%	0%	0%	0%
> 200 - ≤250	0%	10%	5%	10%
> 250 - ≤500	0%	10%	5%	10%
> 500 - ≤800	0%	10%	10%	10%
> 800	0%	10%	10%	10%

ภาษีนำเข้ารถยนต์สำเร็จรูป Completely Built Up : CBU

ภาษีนำเข้าชิ้นส่วนรถยนต์ (Completely Built Up : CBU) ของประเทศมาเลเซียจำแนกเป็นรถยนต์นั่ง รถอเนกประสงค์/รถตู้ รถขับเคลื่อน 4 ล้อ และรถจักรยานยนต์ สำหรับประเทศในกลุ่มอาเซียนเท่ากับร้อยละ 5 (ภายหลังวันที่ 1 มกราคม 2553 ภาษีเท่ากับ 0) เสียภาษีขาย (Sale Tax) ร้อยละ 10

สำหรับนอกกลุ่มประเทศอาเซียน เสียภาษีนำเข้าร้อยละ 30 และ เสียภาษีขาย(Sale Tax) ร้อยละ 10 มีดังรายละเอียดดังต่อไปนี้

ตาราง : แสดงอัตราภาษีนำเข้าและภาษีขายของมาเลเซีย

Import Duty on Imported (CBU) Vehicles

Type/Engine Capacity	ASEAN (CEPT)		Non-ASEAN (MFN)	
	From 22.3.2006		From 22.3.2006	
	Import Duty	Sales Tax	Import Duty	Sales Tax
Passenger Car				
≤ 1800	5%	10%	30%	10%
> 1800 - ≤ 2000	5%	10%	30%	10%
> 2000 - ≤ 2500	5%	10%	30%	10%
> 2500 - ≤ 3000	5%	10%	30%	10%
> 3000	5%	10%	30%	10%
MPV/Van				
≤ 1500	5%	10%	30%	10%
> 1500 - ≤ 1800	5%	10%	30%	10%
> 1800 - ≤ 2000	5%	10%	30%	10%
> 2000 - ≤ 2500	5%	10%	30%	10%
> 2500 - ≤ 3000	5%	10%	30%	10%
> 3000	5%	10%	30%	10%
4WD				
≤ 1800	5%	10%	30%	10%
> 1800 - ≤ 2000	5%	10%	30%	10%
> 2000 - ≤ 2500	5%	10%	30%	10%
> 2500 - ≤ 3000	5%	10%	30%	10%
> 3000	5%	10%	30%	10%
Motorcycle				
≤ 150	5%	0%	20%	0%
> 150 - ≤ 200	5%	0%	30%	0%
> 200 - ≤ 250	5%	10%	30%	10%
> 250 - ≤ 500	5%	10%	30%	10%
> 500 - ≤ 800	5%	10%	30%	10%
> 800	5%	10%	30%	10%

Source : Malaysian Automotive Association : MAA

นโยบายรถยนต์แห่งชาติ(National Automotive Policy)

รัฐบาลมาเลเซียมีการสนับสนุนอุตสาหกรรมยานยนต์อย่างต่อเนื่อง มาเลเซียเชื่อว่าการที่ประเทศมีภาคอุตสาหกรรมยานยนต์ที่แข็งแกร่งจะช่วยในด้านแรงงาน เทคโนโลยี และความมีชื่อเสียง โดยในขณะนี้ Proton และ Perodua ซึ่งเป็นรถยนต์ประจำชาติ ได้ครอบครองตลาดรถยนต์ของมาเลเซียเป็นส่วนใหญ่

การบังคับเก็บภาษีสรรพสามิต

นับแต่ปี 2547 เป็นต้นมา รัฐบาลมาเลเซียได้บังคับเก็บภาษีสรรพสามิตรถยนต์ทุกชนิด ทั้งนี้เป็นความตั้งใจของรัฐบาลมาเลเซียในการเตรียมรองรับการสูญเสียรายได้จากภาษีการนำเข้ารถยนต์ที่เคยเก็บได้ก่อนที่จะมีการเปิดการค้าเสรีตามข้อตกลงทศวรรษในปี 2553 รายละเอียดของภาษีนำเข้ารถยนต์และภาษีสรรพสามิตรถยนต์ ชนิด CBU (Completely Built Up)

การบังคับเก็บภาษีการขาย

ภาษีการขายยังคงอัตราเดิมที่ร้อยละ 10 สำหรับ นอกจากนี้ผู้นำเข้าจะต้องขอใบอนุญาตนำเข้าจาก Ministry of International Trade and Industry

ระบบการนำเข้ารถยนต์ของมาเลเซียโดยการใช้ Approved Permit (AP)

มาเลเซียยังคงบังคับใช้ระบบใบอนุญาตการนำเข้ารถยนต์ หรือ Approved Permit (AP) ต่อไป แม้จะมีการเรียกร้องให้ยกเลิกหลังมาเลเซียเปิดเสรีรถยนต์ตามข้อตกลงเขตการค้าเสรีอาเซียนหรืออาฟต้าในวันที่ 1 มกราคม 2553 ที่ผ่านมา

มาเลเซียนำระบบ AP เพื่อการนำเข้ารถยนต์ในปี 2513 โดยมีเป้าหมายเพื่อช่วยเหลือบริษัทตัวแทนจำหน่ายชาวภูมิบุตรประสบความสำเร็จในภาคธุรกิจการจัดจำหน่ายรถยนต์ภายในประเทศ เพราะถ้าหากไม่ให้อภิสิทธิ์พิเศษ ชาวภูมิบุตรไม่สามารถแข่งขันกับบริษัทจำหน่ายรถยนต์ชาวมาเลเซียเชื้อสายจีนได้

ใบอนุญาตนำเข้ารถยนต์ AP แบ่งเป็น 2 ประเภท คือ ใบอนุญาตประเภท Open AP และ Franchise AP โดยกำหนดให้ Open AP สำหรับนำเข้ารถยนต์ใช้แล้ว(รถบรรทุก รถนั่งส่วนบุคคล รถจักรยานยนต์) จะต่ออายุให้ถึงวันที่ 31 ธันวาคม 2558 ส่วน Franchise AP จะต่ออายุให้ถึงปี 2563 โดยจะต้องเสียค่าธรรมเนียมคันละ 10,000 ริงกิต (ประมาณ 100,000 บาท)

‘มาเลเซียยังคงบังคับใช้ระบบใบอนุญาตการนำเข้ารถยนต์ หรือ Approved Permit (AP) ต่อไป แม้จะมีการเรียกร้องให้ยกเลิก หลังมาเลเซียเปิดเสรีรถยนต์ตามข้อตกลงเขตการค้าเสรีอาเซียนหรืออาฟต้าในวันที่ 1 มกราคม 2553 ที่ผ่านมา’

ผู้ผลิตรถยนต์ต่างชาติในมาเลเซีย

นอกจากจะมีผู้ผลิตและผู้ประกอบชิ้นส่วนรถยนต์ของมาเลเซีย ได้แก่ Proton และ Perodua ซึ่งเป็นผู้ผลิตรถยนต์แห่งชาติ (National Passenger Cars) แล้ว ยังมีผู้ผลิตรถยนต์ใหญ่อื่นๆ ซึ่งทำการผลิตและประกอบชิ้นส่วนรถยนต์จากต่างชาติ (Non-National Passenger Cars) ซึ่งถือได้ว่าเป็นคู่แข่งชั้นทางการตลาดที่สำคัญของ Proton และ Perodua ดังต่อไปนี้

ตาราง : แสดงรายชื่อ/ที่อยู่ และ ยี่ห้อ ของบริษัทผู้ผลิตและผู้ประกอบชิ้นส่วนรถยนต์ของมาเลเซีย

บริษัท	ที่อยู่	ยี่ห้อ
Kinabalu Motor Assembly Sdn. Bhd.	Locked Bag 36, 88991 Kota Kinabalu, Sabah Tel: (6088) 422762 Fax: (6088) 422758	Suzuki, Isuzu, Pacific (c)
Associated Motor Ind. (M) Sdn. Bhd.	Jalan Sesiku 15/2, 40000 Shah Alam,Selangor Tel: (603) 559 1601 Fax: (603) 559 6962	Ford, BMW, Mazda (P), Jeep, LandRover, Suzuki, Scania (c)
Assembly Services Sdn. Bhd.	Persiaran Selangor 40000 Shah Alam,Selangor Tel: (603) 5519 1901 Fax: (603) 5519 3971	Toyota, Daihatsu (p), Hino (c)
Asia Automobile Industries Sdn. Bhd.	Lot 9, Jalan 219, Petaling Jaya,Selangor Tel: (603) 7950 4528 Fax: (603) 7956 8090	Mercedes , Mazda (c)
Swedish Motor Assemblies Sdn. Bhd.	Jalan Bicu 15/6 Section 15 40000 Shah Alam, Selangor Tel: (603) 5519 1421 Fax: (603) 5519 3509	Volvo, Suzuki, Daihatsu
Tan Chong Motor Assemblies Sdn. Bhd.	249, Jalan Segambut, 51200 Kuala Lumpur Tel: (603) 6257 1577 Fax: (603) 6251 5511	Nissan, Renault, Audi, Subaru, Daewoo (p), Volkswagen
Oriental Assemblers Sdn. Bhd.	Batu 2, Jalan Tampoi P.O Box 204, 80720 Johor Tel: (607) 236 1400 Fax: (607) 237 2166	Honda, Peugeot, Mercedes

บริษัท	ที่อยู่	ยี่ห้อ
Automotive Manufacturers (M) Sdn. Bhd.	Peramujaya Industrial Area, Locked Bag 7, 26607 Pahang Tel: (609) 426 9702 Fax: (609) 426 9870	Citroen (p), TATA, Isuzu, Mitsubishi (c)
Perusahaan Otomobil Nasional Bhd.	Hicom Industrial Estate, Batu 3, Shah Alam, Selangor Tel: (603) 5191 1055 Fax: (603) 5191 1252	Proton (p)
Perusahaan Otomobil Kedua Sdn. Bhd.	Lot 1896 Sungai Choh, Mikum Serendah, 48009 , Selangor Tel: (603) 6092 8888 Fax: (603) 6091 5697	Perodua
Industri Otomotif Komersial (M) Sdn. Bhd	3652/3653, Lorong Selasih 2/3, Taman Selasih 09000 Kulim, Kedah Tel: (604) 491 5898 Fax: (604) 491 4798	Manufactures light commercial trucks & assembles Renault (c), ITAL (C), BMC (C).
Malaysian Truck & Bus Sdn. Bhd.	Level 3, Wisma HICOM 2 Jalan U1/8, Off Persiaran Kerjaya (Glenmarie), 40000 Shah Alam, Selangor Tel: (603) 2052 8488 Fax: (603) 2052 8489	Truck & Bus

Notes: (c) – Commercial vehicle; (p) – passenger vehicle

Source: The Federation of Engineering and Motor Parts Traders' Association, Malay

3.4 สินค้าอิเล็กทรอนิกส์และเครื่องใช้ไฟฟ้าในมาเลเซีย

มาเลเซีย เป็นประเทศที่มีการพัฒนาเศรษฐกิจอย่างรวดเร็วในช่วง 40 ปีที่ผ่านมา โดยเปลี่ยนจากประเทศที่ผลิตและส่งออกพืชผลเกษตรและสินค้าขั้นปฐม มาเป็นการผลิตและส่งออกสินค้าอุตสาหกรรม ที่ใช้เทคโนโลยีขั้นสูง ทั้งนี้เนื่องจากมาเลเซียมีแรงงานที่มีคุณภาพ มีการพัฒนาระบบสาธารณูปโภคให้ทันสมัย และรัฐบาลส่งเสริมบรรยากาศในการลงทุน ปัจจุบันมาเลเซียเป็นแหล่งผลิตให้กับบริษัทข้ามชาติทั้งจากสหรัฐฯ ญี่ปุ่น ยุโรป ไต้หวัน และเกาหลี รวมถึงผู้ประกอบการในประเทศต่างก็เร่งยกระดับการผลิตให้สามารถแข่งขันได้ใน ตลาดโลก สำหรับสาขาการผลิตในมาเลเซียที่น่าสนใจ ได้แก่ อิเล็กทรอนิกส์ และเครื่องใช้ไฟฟ้า

อุตสาหกรรมเครื่องใช้ไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์ ประกอบด้วยกลุ่มอุตสาหกรรมที่สำคัญ ได้แก่

- 1) กลุ่มผลิตภัณฑ์โทรคมนาคม
- 2) กลุ่มผลิตภัณฑ์คอมพิวเตอร์
- 3) กลุ่มชิ้นส่วนอิเล็กทรอนิกส์
- 4) กลุ่มเครื่องใช้ไฟฟ้าภายในบ้าน
- 5) กลุ่มอุตสาหกรรมซอฟต์แวร์

โดยทั้ง 5 กลุ่มอุตสาหกรรมมีความเชื่อมโยงกันและกัน และมีกลุ่มอุตสาหกรรมสนับสนุนเป็นพื้นฐานในการเติบโตในระยะยาว

1) กลุ่มผลิตภัณฑ์โทรคมนาคม

เป็นอุตสาหกรรมที่ต้องใช้เทคโนโลยีในการผลิตสูง ที่ผ่านมาการผลิตในประเทศมักจะผลิตอุปกรณ์สื่อสารที่ใช้เทคโนโลยีไม่ซับซ้อน หรือเป็นการนำเข้าชิ้นส่วนจากต่างประเทศ เพื่อประกอบในโรงงานที่เป็นฐานการผลิตในประเทศไทย ได้แก่ เครื่องรับโทรทัศน์ เครื่องโทรสาร จานดาวเทียม และชิ้นส่วนเครื่องรับโทรศัพท์

2) กลุ่มผลิตภัณฑ์คอมพิวเตอร์ อุปกรณ์และส่วนประกอบ

เป็นอุตสาหกรรมที่ต้องใช้เงินลงทุนสูง ใช้เทคโนโลยีการผลิตสูงและทันสมัย เนื่องจากการเปลี่ยนแปลงเทคโนโลยีเป็นไปอย่างรวดเร็วมาก การผลิตส่วนใหญ่จะผลิตชิ้นส่วน อุปกรณ์และส่วนประกอบ หรือนำเข้าชิ้นส่วนเพื่อประกอบเป็นผลิตภัณฑ์สำเร็จรูปแล้วส่งออก โดยต้องพึ่งพาวัตถุดิบและชิ้นส่วนจากต่างประเทศกว่าร้อยละ 70 – 80 และใช้เทคโนโลยีจากบริษัทแม่ที่เข้ามาร่วมทุน ผลิตภัณฑ์ที่สำคัญ ได้แก่ ชิ้นส่วนคอมพิวเตอร์ Hard Disk Drive และ Magnetic tape

3) กลุ่มอุตสาหกรรมชิ้นส่วนอิเล็กทรอนิกส์

อุตสาหกรรมชิ้นส่วนอิเล็กทรอนิกส์ ส่วนใหญ่เป็นการผลิตที่เน้นใช้แรงงาน (Labour Intensive) เป็นสำคัญ และจะเป็นลักษณะร่วมทุนกับต่างประเทศ (Joint Venture) ในรูปของบริษัทข้ามชาติ (Multi – National) บริษัทในเครือ (Subsidiary) และผู้รับช่วงการผลิต (Subcontracting) ทั้งนี้ลูกค้าส่วนใหญ่ คือ ลูกค้าต่างชาติ ปัจจุบันอุตสาหกรรมชิ้นส่วนอิเล็กทรอนิกส์ต้องพึ่งพาการนำเข้าวัตถุดิบจากต่างประเทศ ได้แก่ IC PCB Resistor Capacitor Batter และ Coil ซึ่งผลิตเพื่อการส่งออกเป็นส่วนใหญ่

4) กลุ่มอุตสาหกรรมเครื่องใช้ไฟฟ้าภายในบ้าน

เป็นอุตสาหกรรมที่มีการผลิตมานาน ผู้ผลิตมีการพัฒนาขีดความสามารถทางเทคโนโลยีการออกแบบ และมีความสามารถในการผลิตชิ้นส่วนประกอบและผลิตภัณฑ์สำเร็จรูป ทำให้เครื่องใช้ภายในบ้านที่ผลิตมีรูป

แบบสวยงาม คุณภาพดี การผลิตเครื่องใช้ภายในบ้าน มีความเชื่อมโยงกับอุตสาหกรรมในประเทศสูง โดยปัจจุบันมีการใช้ชิ้นส่วนในประเทศเพิ่มขึ้นเรื่อยๆ และนำเข้าวัสดุและวัตถุดิบพื้นฐาน เช่น เหล็ก อลูมิเนียม ทองแดง พลาสติก เคมีภัณฑ์ เพื่อผลิตชิ้นส่วนและส่วนประกอบ แล้วนำมาประกอบเป็นผลิตภัณฑ์สำเร็จรูป ผลิตภัณฑ์ที่สำคัญ ได้แก่ เครื่องปรับอากาศ เครื่องรับโทรทัศน์

5) กลุ่มอุตสาหกรรมซอฟต์แวร์

ในปัจจุบันอุตสาหกรรมซอฟต์แวร์เข้ามามีบทบาทที่สำคัญอย่างยิ่ง เนื่องจากเทคโนโลยีสารสนเทศมีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว ทั้งทางด้านฮาร์ดแวร์ เทคโนโลยีเนื้อหาสาระที่เป็นสื่อผสม (Multimedia) เทคโนโลยีโทรคมนาคมรวมถึงเทคโนโลยีซอฟต์แวร์ด้วย อีกทั้งหน่วยงานต่างๆ ได้มีการลงทุนพัฒนาระบบคอมพิวเตอร์ขนาดใหญ่ที่มีมูลค่าสูงมาก ทำให้ตลาดซอฟต์แวร์ภายในประเทศมีขนาดใหญ่เพียงพอ และมีการพัฒนาการใช้เทคโนโลยีที่ทันสมัยเป็นพื้นฐานในการพัฒนาอุตสาหกรรมซอฟต์แวร์ในระยะสั้นๆ ผลิตภัณฑ์ที่สำคัญของอุตสาหกรรมซอฟต์แวร์

6) กลุ่มอุตสาหกรรมสนับสนุน

อุตสาหกรรมสนับสนุนเป็นอุตสาหกรรมพื้นฐานในการผลิตของอุตสาหกรรมต่างๆ ได้แก่ อุตสาหกรรมแม่พิมพ์ ชิ้นส่วนโลหะ ชิ้นส่วนพลาสติก ฯลฯ โดยมีกระบวนการผลิตที่สำคัญ ได้แก่ การปั๊ม ขึ้นรูป การชุบเคลือบผิวโลหะ งานเครื่องมือกล การหล่อ การเชื่อม การฉีกพลาสติก และการขึ้นรูปยาง ซึ่งการผลิตชิ้นส่วนแต่ละชนิดจะมีการใช้เทคโนโลยีการออกแบบและเทคโนโลยีการผลิตที่แตกต่างกัน โดยเทคโนโลยีด้าน DIE/MOLD เป็นหัวใจสำคัญของการผลิตชิ้นส่วนอิเล็กทรอนิกส์

มาเลเซียนับเป็นหนึ่งในประเทศผู้ส่งออกผลิตภัณฑ์อิเล็กทรอนิกส์รายใหญ่ของโลก มีจำนวนบริษัทเกี่ยวข้องในอุตสาหกรรมนี้กว่า 1,000 บริษัท จำแนกได้ดังนี้

- Semiconductor	50 บริษัท
- Passive Components	170 บริษัท
- Display Devices	15 บริษัท
- Computers	161 บริษัท
- Telecommunications Equipment	54 บริษัท
- Consumer Electronics	144 บริษัท
- อื่นๆ >	>600 บริษัท

สภาพอุตสาหกรรมในปัจจุบัน

การวิเคราะห์จุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส และข้อจำกัด (SWOT ANALYSIS)

จุดแข็ง (Strength)

1. แรงงานมาเลเซีย มีความชำนาญเป็นพิเศษในด้านการงานที่ต้องอาศัยความละเอียด และประณีต ซึ่งเหมาะสมกับความต้องการของอุตสาหกรรมเครื่องใช้ไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์
2. ได้มีการกำหนดหลักเกณฑ์ที่เอื้อประโยชน์แก่การผลิตเพื่อการส่งออก โดยยกเว้นอากรขาเข้าวัตถุดิบเฉพาะส่วนที่นำเข้ามาผลิตเพื่อการส่งออก
3. ประเทศมาเลเซียเป็นฐานการผลิตเพื่อการส่งออกของสหรัฐอเมริกา สิงคโปร์และญี่ปุ่น
4. ประเทศมาเลเซียได้มีการพัฒนาอุตสาหกรรมเครื่องใช้ไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์มาเป็นเวลานานและได้ดำเนินการอย่างต่อเนื่อง
5. บุคลากรมีความรู้ด้านความรู้ภาษาต่างประเทศ
6. มีปริมาณแรงงานที่มีทักษะเพียงพอและไม่มีปัญหาการหยุดงานและเรียกร้องค่าจ้างขั้นต่ำ
7. มีอุตสาหกรรมสนับสนุนเพียงพอ และใกล้แหล่งผลิตอุปกรณ์ในเอเชีย
8. โครงสร้างพื้นฐานดี เช่น ระบบคมนาคมขนส่ง การสื่อสาร ระบบโลจิสติกส์ที่ได้มาตรฐาน

จุดอ่อน (Weakness)

1. การพัฒนาคนในระดับผู้บริหาร ช่างและแรงงาน ปรับตัวไม่ทันต่ออุตสาหกรรมหรือเทคโนโลยีที่มีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว
2. การลงทุนสูง เนื่องจากอัตราดอกเบี้ยค่อนข้างสูง ผู้ผลิตรายย่อยจึงประสบปัญหาขาดแคลนเงินทุน อีกทั้งยังยากต่อการหาแหล่งเงินทุน
3. การลงทุนส่วนใหญ่เป็นในส่วนของการรับจ้างประกอบและทดสอบผลิตภัณฑ์เท่านั้น ทำให้แรงงานขาดการพัฒนาฝีมือ เป็นต้น
4. อำนาจการซื้อในประเทศไม่แน่นอน ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับสภาพสังคม เศรษฐกิจ และการเมือง
5. ผลิตภัณฑ์มีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วทั้งด้านเทคโนโลยีและพัฒนาผลิตภัณฑ์ใหม่ๆ

โอกาส (Opportunity)

1. กฎเกณฑ์ทางการค้าของ WTO ที่สนับสนุนให้เกิดการค้าเสรี และลดการกีดกันทางการค้าด้านภาษีจะทำให้การส่งออกอุตสาหกรรมเครื่องใช้ไฟฟ้า

และอิเล็กทรอนิกส์มีแนวโน้มดีขึ้น

2. เป้าหมายทางการตลาดของกลุ่มผู้ผลิตสินค้าประเภทเครื่องใช้ไฟฟ้า และอิเล็กทรอนิกส์กลุ่มประเทศยุโรป อเมริกา และตลาดใหม่อื่น ๆ มีมากขึ้น

3. มีโอกาสดึงดูดลงทุนจากต่างชาติเข้ามาลงทุนเพิ่มขึ้น เนื่องจากนโยบายของรัฐบาลให้การสนับสนุน

อุปสรรค (Threat)

1. การเปิดเสรีทางการค้า ทำให้สินค้าจากต่างประเทศเข้ามาแข่งขันได้เสรีมากขึ้น

2. เทคโนโลยีและรูปแบบผลิตภัณฑ์เปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว ต้องใช้การลงทุนสูง ทำให้มีความเสี่ยงสูง

3. มาตรฐานผลิตภัณฑ์และการรับรองมาตรฐานของมาเลเซียไม่สอดคล้องกับมาตรฐานสากล

4. รัฐบาลตั้งงบประมาณขาดดุลในปี 2552 ทำให้ขาดงบประมาณในการให้การสนับสนุนต่อเนื่องจากภาครัฐ ตลอดจนความร่วมมือของภาคอุตสาหกรรม

3.5 สินค้าสิ่งทอและเครื่องนุ่งห่มในมาเลเซีย

มาเลเซียถือเป็นประเทศที่มีการส่งออกสิ่งทอและเครื่องนุ่งห่มสุทธิ (Net Exporter of Textile & Clothing) โดยในปี 2554 มีการส่งออกราว 1.6 ล้านเหรียญสหรัฐฯ ขยายตัวร้อยละ 11.17 การนำเข้าราว 1,000 ล้านเหรียญสหรัฐฯ ขยายตัวร้อยละ 25.31 รัฐบาลมาเลเซียได้กำหนดให้สินค้าต้นน้ำจนถึงปลายน้ำ ได้แก่ การผลิตเส้นใยธรรมชาติและสังเคราะห์ (Natural and Synthetic Yarn and Fiber) ผ้าทอและผ้าถัก (Woven and Knitted) การย้อม และการพิมพ์ผ้า (Bleaching, Dyeing and Printing) เสื้อผ้าสำเร็จรูป (Made-up garments) เคหะสิ่งทอ (Home Textile) ของอุตสาหกรรมสิ่งทอ 10 รายการเป็นสินค้าที่อยู่ในรายการส่งเสริมการลงทุนตาม พรบ.ส่งเสริมการลงทุน ค.ศ. 1986 ของมาเลเซีย และจะได้รับการพิจารณาให้ได้รับสิทธิประโยชน์ทางภาษีในสถานะผู้บุกเบิก (Pioneer Status) หรือ การยกเว้นภาษีลงทุน สินค้า 10 รายการ คือ

1. Natural or man-made fibers
2. Yarn of natural or man-made fibers
3. Woven fabrics
4. Finished knitted fabrics
5. Finishing of fabrics such as bleaching, dyeing and printing
6. Knitwear
7. Skiwear or winter outerwear

8. Non-woven products

9. Elastic webbings

10. Textile hose piping

ที่มา: <http://www.mida.gov.my>

อุตสาหกรรมสิ่งทอและเครื่องนุ่งห่มมาเลเซียได้เติบโตอย่างมากในช่วง 3 ทศวรรษที่ผ่านมา โดยมีโรงงานผลิตที่ได้รับอนุญาต(Licensed Factory) จำนวน 662 โรง มูลค่าการลงทุนรวม 8,300 ล้านดอลลาร์(ประมาณ 83,000 ล้านบาท) สามารถสร้างงานได้ 68,264 ตำแหน่ง โดยอุตสาหกรรมนี้มีพัฒนาการอย่างต่อเนื่องและครบวงจรเริ่มตั้งแต่การผลิตเส้นใยโพลีเมอร์หรือเส้นใยประดิษฐ์การปั่นด้ายการทอการถักการย้อมการพิมพ์การตัดเย็บเครื่องแต่งกาย รวมถึงการผลิตเคหะสิ่งทออื่น ๆ เช่น ผ้าปูที่นอน ผ้าปูโต๊ะ ผ้าปูที่นอน ผ้าห่มพรมปูพื้น รวมถึงผ้าที่ใช้ในอุตสาหกรรมต่างๆ เช่น ผ้ากันความร้อนสำหรับพนักงานดับเพลิง ผ้าสะท้อนแสงสำหรับจราจร และชุดเครื่องแบบของพนักงานในอุตสาหกรรมชุดเจาะน้ำมัน เป็นต้น

‘กลยุทธ์ในการพัฒนาธุรกิจสิ่งทอมาเลเซีย คือ การมุ่งไปสู่การผลิตสินค้าคุณภาพระดับพรีเมียมด้วยราคาที่เหมาะสมสู่ตลาดโลก โดยผู้ผลิตสิ่งทอและเครื่องนุ่งห่มของมาเลเซียได้ให้ความสำคัญอย่างต่อเนื่องในการเพิ่มผลผลิตเชิงรุกและพัฒนาระตราสินค้า (Brand Name) ให้เป็นที่รู้จักในตลาดโลก’

สินค้าสิ่งทอและเครื่องนุ่งห่มของมาเลเซียได้รับการยอมรับในตลาดต่างประเทศ เช่น สหรัฐอเมริกา ญี่ปุ่น เกาหลี และสิงคโปร์ ประเภทสินค้าได้แก่ เสื้อแจ็กเก็ต เสื้อคลุมยาว (overcoats) กระโปรง เสื้อยืด เสื้อสตรี กางเกง ชุดชั้นใน ผ้าพันคอ หมวก ทั้งหมดปัก และหมวกแก๊ป นอกจากนี้มาเลเซียยังรับผลิตสินค้าให้กับบริษัทแบรนด์ระดับโลก เช่น Adidas, Alain Delon, Bill Blass, BUM, Equipments, Calvin Klein, Champion, Dunlop, Gap, Guess, Gucci, JC Penney, Nike, Pierre Balmain, Pierre Cardin, Polo, Ralph Lauren, Timberland, Umbro, Van Heusen, Yves St. Laurent (YSL)

กลยุทธ์ในการพัฒนาธุรกิจสิ่งทอมาเลเซีย คือ การมุ่งไปสู่การผลิตสินค้าคุณภาพระดับพรีเมียมด้วยราคาที่เหมาะสมสู่ตลาดโลก โดยผู้ผลิตสิ่งทอและเครื่องนุ่งห่มของมาเลเซีย ได้ให้ความสำคัญอย่างต่อเนื่องในการเพิ่มผลผลิตเชิงรุกและพัฒนาระตราสินค้า(Brand Name) ให้เป็นที่รู้จักในตลาดโลก มีการร่วมทุนกับต่างชาติลงทุนด้านเครื่องจักรอัตโนมัติและการทำวิจัยและพัฒนาผลิตภัณฑ์เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพกระบวนการผลิต ปัจจุบันมาเลเซียมีตราสินค้าในตลาดต่างประเทศ ได้แก่ Ankku, Padini, PDI, Seed, Donna Knits, Sub Zero, Somerset Bay และ East India Company พยายามที่จะจับตลาดระดับกลางในประเทศ และมีตราระดับท้องถิ่น เช่น John Masters, British India และ Padini จุดเด่นของตราสินค้าคือเน้นคุณภาพและรูปลักษณ์การออกแบบ ทั้งยังได้สร้างความแตกต่างจากคู่แข่งโดยเน้นที่ความปลอดภัยและสร้างความน่าเชื่อถือ โดยควบคุมคุณภาพการผลิตด้วยการใช้เครื่องจักรอัตโนมัติควบคุม

โดยคอมพิวเตอร์สามารถลดระยะเวลาการผลิตและการส่งมอบสินค้าสามารถ
ปรับการผลิตให้สอดคล้องกับเวลาและความต้องการของลูกค้าและส่งมอบของ
ตรงตามเวลา

การส่งออกสิ่งทอและเครื่องนุ่งห่มของมาเลเซีย

				หน่วย : ล้านเหรียญสหรัฐ		
รหัส	ปีที่ส่งออก	2550	2551	2552	2553	2552-53
HS	ชนิดของสิ่งทอ				(มค-ก.ค.)	% Growth
50	ผ้าไหมและเส้นไหม	0.686	0.648	0.769	1.181	128.52
51	ผ้าขนแกะ	64.925	54.820	44.158	21.692	-35.37
52	ผ้าฝ้ายและด้าย	136.108	163.164	137.106	111.678	49.27
53	ผ้าจากเส้นใยพืชอื่นๆ	2.169	2.629	5.129	3.027	8.78
54	Manmade Filament	607.192	589.731	576.336	381.516	20.18
55	Manmade Fiber	206.334	225.685	188.259	148.182	49.30
56	ผ้าสักหลาด	133.901	143.075	130.393	90.078	25.35
57	พรมปูพื้น	39.452	26.122	16.340	11.399	23.63
58	ผ้าปัก ผ้าลูกไม้	23.522	28.682	23.892	17.476	27.80
59	ผ้าเคลือบน้ำยา	35.830	47.810	42.183	29.849	26.85
60	ผ้าถัก	142.981	189.579	135.573	79.006	-3.95
61	เสื้อผ้าถักสำเร็จรูป	872.302	885.106	644.015	356.991	-3.13
62	เสื้อผ้าสำเร็จรูป	529.901	578.596	383.924	214.084	-6.89
63	สิ่งทออื่นๆ	110.297	122.277	99.951	71.817	28.07
รวมมูลค่าส่งออก		2,905.600	3,057.924	1,784.013	1,537.976	11.17

ที่มา : World Trade Atlas

การนำเข้าสิ่งทอและเครื่องนุ่งห่มของมาเลเซีย

				หน่วย : ล้านเหรียญสหรัฐฯ		
รหัส	ปีนำเข้า	2550	2551	2552	2553 (มค-ก.ค.)	2552-53 % Growth
HS	ชนิดของสิ่งทอ					
50	ผ้าไหมและเส้นไหม	13.808	18.876	14.922	10.978	6.06
51	ผ้าขนแกะ	56.476	48.906	23.100	19.034	33.00
52	ผ้าฝ้ายและด้าย	313.708	289.485	281.474	211.582	42.03
53	ผ้าป่าน/ลินิน	5.857	4.413	5.775	4.814	36.97
54	Manmade Filament	227.710	224.397	185.330	134.499	25.98
55	Manmade Fiber	192.503	156.653	121.830	95.176	36.45
56	ผ้าสักหลาด	77.432	80.674	78.069	61.677	44.05
57	พรมปูพื้น	37.085	42.940	28.486	22.049	40.47
58	ผ้าปัก ผ้าลูกไม้	35.184	34.080	30.221	23.185	43.49
59	ผ้าเคลือบน้ำยา	90.970	91.308	87.774	66.443	45.46
60	ผ้าถัก	180.331	187.832	132.840	85.699	7.19
61	เสื้อผ้าถักสำเร็จรูป	162.877	180.919	119.385	69.881	4.45
62	เสื้อผ้าสำเร็จรูป	203.315	237.050	153.826	93.372	3.50
63	สิ่งทออื่นๆ	148.364	172.863	162.246	97.893	16.54
รวมมูลค่านำเข้า		1,745.620	1,770.396	1,425.278	996.282	25.31

ที่มา : World Trade Atlas

สำหรับประเทศไทย ตลาดส่งออกสิ่งทอและเครื่องนุ่งห่มในปี 2553 รายใหญ่ ดังนี้

- สหรัฐฯ 1,000 ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ (สัดส่วนร้อยละ 20.32)
- สหภาพยุโรป 920 ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ (สัดส่วนร้อยละ 18.66)
- อาเซียน 850 ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ (สัดส่วนร้อยละ 17.17)
- ญี่ปุ่น 335 ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ (สัดส่วนร้อยละ 6.69)
- จีน 243 ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ (สัดส่วนร้อยละ 4.86)

แม้ว่ารัฐบาลมาเลเซียจะส่งเสริมการผลิตวัตถุดิบ แต่ก็ยังไม่เพียงพอต่อความต้องการ หรือบางส่วนที่ผลิตได้ยังมีคุณภาพไม่เพียงพอที่จะใช้ผลิตสินค้าปลายน้ำเพื่อการส่งออก ทำให้ต้องนำเข้าวัตถุดิบเพื่อผลิตเสื้อผ้า เครื่องนุ่งห่มในขั้นตอนสุดท้าย ซึ่งไทยนับเป็นแหล่งนำเข้าที่สำคัญ เนื่องจากมีข้อได้เปรียบหลายประการ อาทิ ด้านข้อตกลงเขตการค้าเสรีอาเซียนที่กำหนดให้ปรับลดภาษีนำเข้าสินค้าประเภทสมาชิกเหลือร้อยละ 0 มีผลบังคับในช่วง 1 มกราคม 2553 นอกจากนี้การมีชายแดนติดต่อกัน ทำให้มีความสะดวกรวดเร็วในการส่งมอบสินค้า และต้นทุนการขนส่งสินค้าต่ำกว่าประเทศอื่น ประการสำคัญคือคุณภาพสินค้าของไทยอยู่ในระดับมาตรฐานเป็นที่ยอมรับของตลาดโลก โอกาสในการส่งวัตถุดิบหรือพัฒนาความร่วมมือในสินค้าชั้นปลายน้ำต่างๆร่วมกันยังมีโอกาสอีกมาก

ในปี 2553 ประเทศมาเลเซียนำเข้าสินค้าสิ่งทอและเครื่องนุ่งห่มของไทยเป็น มูลค่ารวม 98 ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ (สัดส่วนร้อยละ 1.93) จัดเป็นอันดับ 4 สำหรับตลาดอาเซียน รองจากเวียดนาม อินโดนีเซีย และพม่า สินค้าที่มาเลเซียนำเข้าจากไทย ได้แก่ สินค้ากลางน้ำต่างๆ อาทิ เส้นด้าย ผ้าฝ้าย ผ้าใยสังเคราะห์ ผ้าสีกทลาดผ้าเคลือบน้ำยาผ้าถักผ้าห่มผ้าปูที่นอน เป็นต้น

กลยุทธ์การเจาะตลาด และขยายตลาด มาเลเซียมีการจัดงาน Malaysia-International Fashion Week เป็นประจำทุกปีในช่วงเดือนพฤศจิกายน ผู้ส่งออกของไทยอาจเดินทางเข้ามาเข้าร่วมงานหรือเข้าชมงานเพื่อศึกษาตลาดและแนวโน้มของสินค้าเสื้อผ้าเครื่องนุ่งห่มในมาเลเซีย หรืออาจจัดคณะผู้แทนการค้าเข้ามาเจรจาการค้าในช่วงเวลาดังกล่าว

‘แม้ว่ารัฐบาลมาเลเซียจะส่งเสริมการผลิตวัตถุดิบ แต่ก็ยังไม่เพียงพอต่อความต้องการหรือบางส่วนที่ผลิตได้ยังมีคุณภาพไม่เพียงพอที่จะใช้ผลิตสินค้าปลายน้ำเพื่อการส่งออก ทำให้ต้องนำเข้าวัตถุดิบเพื่อผลิตเสื้อผ้า เครื่องนุ่งห่มในขั้นตอนสุดท้าย ซึ่งไทยนับเป็นแหล่งนำเข้าที่สำคัญ’

รหัส Harmonized Code (HS) อุตสาหกรรมสิ่งทอและเครื่องนุ่งห่ม

HS 50-59 และ HS 63 = สาขาสิ่งทอ

HS 61-62 = สาขาเครื่องนุ่งห่ม

HS	ประเภทสินค้า
50	ไหม
51	ขนแกะ ขนละเอียดยหรือขนหยาบของสัตว์ด้ายขนม้า และผ้าทอ
52	ฝ้าย
53	เส้นใยสิ่งทอจากพืชอื่น ๆ ด้ายกระดาด และผ้าทอจากด้ายกระดาด
54	ใยยาวประดิษฐ์แถบและวัตถุทอประดิษฐ์ที่คล้ายกัน
55	เส้นใยสังเคราะห์
56	แวนดิง สักหลาดและผ้าไม่ทอ ด้ายชนิดพิเศษเชือกชนิดทไวน์ ชนิดคอร์เดจ ชนิดโรปและเคเบิล และของทำด้วยสิ่งดังกล่าว
57	พรมและสิ่งทอปูพื้นอื่น ๆ
58	ผ้าทอชนิดพิเศษ ผ้าสิ่งทอที่ทำปุยแบบทพด์ผ้าลูกไม้ เทเพสทรี ผ้าที่ใช้ตกแต่ง ผ้าปัก
59	ผ้าสิ่งทอ ที่อาบซึม เคลือบ หุ้มหรืออัดเป็นชั้น ของทำด้วยสิ่งทอชนิดที่เหมาะสมสำหรับใช้ในอุตสาหกรรม
60	ผ้าถักแบบนิตหรือแบบโครเชต์
61	เครื่องแต่งกายและของที่ประกอบกับเครื่องแต่งกายถักแบบนิตหรือแบบโครเชต์
62	เครื่องแต่งกายและของที่ประกอบกับเครื่องแต่งกายที่ไม่ได้ถักแบบนิตหรือแบบโครเชต์
63	ของทำด้วยสิ่งทอที่จัดทำแล้วอื่น ๆ ของเป็นชุด เสื้อผ้าที่ใช้แล้วและของที่ใช้แล้วทำด้วยสิ่งทอ ผ้าชีวีว

3.6 สินค้าเครื่องนุ่งห่ม

อุตสาหกรรมรองเท้าในมาเลเซียมี จำนวนผู้ผลิตประมาณ 1,000 ราย จ้างคนงาน 30,000 คน ส่วนใหญ่ตั้งอยู่ในรัฐเปรัก รัฐสลังงอ และปีนัง กำลังการผลิตรองเท้าปีละ 70 ล้านคู่ สินค้าที่ผลิตมีตั้งแต่รองเท้าหนังใช้ในอุตสาหกรรมจนถึงรองเท้ากีฬาและรองเท้าแฟชั่นชั้นสูงโดยสามารถสร้างแบรนด์ของตนได้สำเร็จ เช่น DR. CARDIN, CROCODILE, JOHN BIRD, และ LARRIE นอกจากนี้ผู้ผลิตหลายรายผลิตสินค้าลิขสิทธิ์ให้กับแบรนด์ดังระหว่างประเทศ เช่น CAMEL, HUSH PUPPIES, SCHOLL, PUMA, NIKE, และ LA GEAR

สำหรับอุตสาหกรรมเครื่องนุ่งห่มในมาเลเซีย จะเน้นการผลิตสินค้าที่มีมูลค่าเพิ่มมากขึ้น โดยอาศัยการเข้ามาของตราสินค้าที่มีชื่อเสียง และผลิตสินค้าที่มีคุณภาพสูง ในกลุ่มสินค้าขนชั้นนำ ตัวอย่างเช่น ผู้ผลิตสายนาฬิกาทำจากหนังของนาฬิกาชั้นนำ ซึ่งได้ขยายฐานสินค้ามาผลิตสินค้าเครื่องนุ่งห่มราคาแพง ก็ได้เข้ามาทำตลาดในมาเลเซียตั้งแต่ปี 2552 และมีแนวโน้มว่าจะมีบริษัทต่าง

ประเทศเปิดตัวสู่ตลาดมาเลเซียอย่างต่อเนื่อง ทำให้ส่วนแบ่งทางการตลาดของบริษัทผู้ผลิตภายในประเทศลดลง กลยุทธ์การแข่งขันจึงเปลี่ยนมาใช้วัสดุคุณภาพสูงขึ้น เพื่อปกป้องอุตสาหกรรมในประเทศ รัฐบาลมาเลเซียได้ตั้งกำแพงภาษีนำเข้าไว้ที่ร้อยละ 30 ในช่วงที่ผ่านมา บวกกับภาษีขายอีก ร้อยละ 10 แต่ปัจจุบันเพื่อให้เป็นไปตามยุทธศาสตร์ส่งเสริมภาคการท่องเที่ยวให้มีการจับจ่ายใช้สอยในมาเลเซียมากขึ้น จึงได้ลดภาษีนำเข้าลง โดยเฉพาะมาตรการด้านภาษีเขตการค้าเสรีอาเซียนที่อัตราภาษีนำเข้าเป็นศูนย์ ซึ่งได้ประกาศใช้เมื่อวันที่ 1 มกราคม 2553

การบริโภคในประเทศมาเลเซีย

ผู้บริโภคส่วนใหญ่ที่ระดับรายได้ไม่สูงนัก จะบริโภคสินค้าที่ผลิตในประเทศและสินค้าที่นำเข้าจากประเทศจีน โดยส่งไปร้านค้าส่งและค้าปลีก ผู้มีผู้บริโภค สินค้าเครื่องหนังและรองเท้าจากจีนมีค่าแรงต่ำและมุ่งไปที่ตลาดประชากรทั่วไป อย่างไรก็ตาม รองเท้าและเครื่องหนังราคาถูกก็มีข้อเสีย คือ คุณภาพต่ำกว่ามาตรฐานที่ผลิตในมาเลเซีย กล่าวคือ มีผู้บริโภคพบว่ารองเท้าหลุดขาดออกจากกันเมื่อส่งมาถึงมาเลเซีย เนื่องจากสภาพอากาศที่ร้อนชื้นของมาเลเซีย

ผู้บริโภคในวัยทำงานที่มีรายได้สูง รวมถึงกลุ่มนักท่องเที่ยวต่างประเทศ ส่วนใหญ่นิยมรองเท้าและเครื่องหนังที่มีตราสัญลักษณ์ (Brand name) นำเข้าจากต่างประเทศและเข้ามาทำการตลาดในมาเลเซีย มักเป็นสินค้าที่มีราคาแพง เช่น รองเท้าจากอิตาลี ได้แก่ Rotelli, Roberta, Di Camerino, Geox, F.lli Torresin, Damiani, Bruno Premi, Everest, Flecs, Gradus, Ciano, Andrea Cammelli เป็นต้น

พฤติกรรมผู้บริโภค

คนมาเลเซียมีรสนิยมร่วมกันในเรื่องสี สตรีทำงานส่วนใหญ่ชอบสีน้ำเงินเข้ม เบาสีดำ สีกรมท่า และสีน้ำตาล บุรุษชอบสีดำ และสีน้ำตาล

ด้านรูปทรง สตรีผู้บริหรานิยมรองเท้าหุ้มส้นหน้ากว้าง อย่างไรก็ตาม รสนิยมในประเทศก็เปลี่ยนแปลงตามแนวโน้มในต่างประเทศเช่นกัน

การส่งออกและนำเข้าสินค้าเครื่องหนังและรองเท้าของมาเลเซีย

การส่งออก

ในช่วงที่ผ่านมาประเทศมาเลเซียมีการส่งออก

- เครื่องหนัง ส่งออกลดลงกว่า 43 ล้านเหรียญสหรัฐฯ ทั้งนี้สืบเนื่องมาจากภาวะเศรษฐกิจโลกที่ประสบปัญหาวิกฤตเศรษฐกิจ และประสบปัญหา

‘ผู้บริโภคในวัยทำงานที่มีรายได้สูง รวมถึงกลุ่มนักท่องเที่ยวต่างประเทศส่วนใหญ่ นิยมรองเท้าและเครื่องหนังที่มีตราสัญลักษณ์ (Brand name) นำเข้าจากต่างประเทศและเข้ามาทำการตลาดในมาเลเซีย มักเป็นสินค้าที่มีราคาแพง’

การแข่งขันที่สูงจากประเทศอื่นๆ สำหรับสินค้าที่ส่งออกได้แก่ กระเป๋าดินทาง กระเป๋าเอกสาร กระเป๋าใส่สตางค์ ฯลฯ ประเทศที่ส่งออก 5 อันดับแรก ได้แก่ สิงคโปร์ สหรัฐอเมริกา ไทย อินโดนีเซีย และซาอุดีอาระเบีย

- รองเท้า ส่งออกเพิ่มขึ้นกว่า ร้อยละ 3 โดยมีมูลค่าส่งบอกรกว่า 200 ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ สินค้าที่ส่งออกได้แก่ รองเท้าพลาสติก รองเท้าหนัง รองเท้าผ้าใบ ฯลฯ ประเทศที่ส่งออก 5 อันดับแรก ได้แก่ สิงคโปร์ บราซิล สหราชอาณาจักร เม็กซิโก และเวเนซุเอล่า

การนำเข้า

ในช่วงที่ผ่านมาประเทศมาเลเซียมีการนำเข้า

- เครื่องหนัง นำเข้า ลดลงประมาณ ร้อยละ 6 โดย หรือราว 148 ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ สินค้าที่นำเข้า ได้แก่ กระเป๋าดินทาง ส่วนประกอบสำหรับผลิตเครื่องหนัง ฯลฯ ประเทศนำเข้า 5 อันดับแรก ได้แก่ จีน สหรัฐอเมริกา อิตาลี ฮองกง และญี่ปุ่น

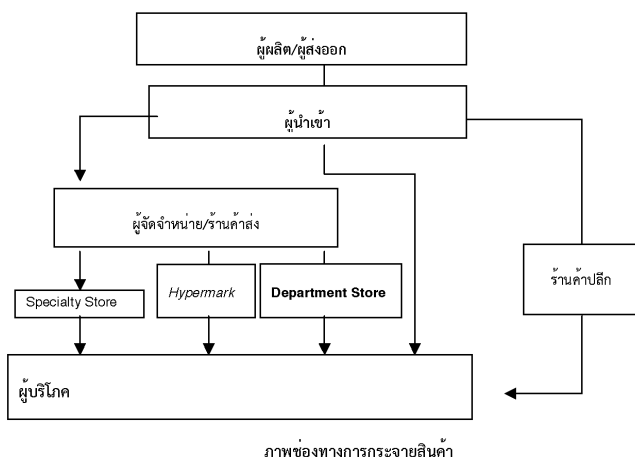
- รองเท้า นำเข้าเพิ่มขึ้นประมาณ ร้อยละ 2 หรือราว 182 ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ สินค้าที่นำเข้า ได้แก่ รองเท้าหนัง รองเท้ายาง รองเท้าผ้าใบ ฯลฯ ประเทศนำเข้า 5 อันดับแรก ได้แก่ จีน เวียดนาม อินโดนีเซีย อินเดีย และฮองกง

ช่องทางการกระจายสินค้า

สินค้าส่วนใหญ่แล้วจะกระจายได้ตามช่องทาง ดังนี้

- ผู้นำเข้าของมาเลเซียขายสินค้าให้กับร้านค้าปลีก (Retailer) และผู้บริโภคโดยตรง

- ผู้นำเข้าของมาเลเซียกระจายสินค้าไปยังผู้ค้าส่งหรือผู้จัดจำหน่ายและร้านค้าส่งหรือ ผู้จัดจำหน่าย กระจายสินค้าต่อไปยัง ร้านสะดวกซื้อ Hypermarket และศูนย์การค้า ก่อนถึงผู้บริโภคต่อไป

โอกาสของสินค้าไทยเครื่องหนังและรองเท้าในมาเลเซีย

สินค้าหนังและผลิตภัณฑ์หนังฟอกของไทยได้รับการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง ทำให้ผู้ผลิตสินค้าเครื่องหนังจากกลุ่มประเทศอาเซียนโดยเฉพาะมาเลเซีย อินโดนีเซีย และเวียดนาม นำเข้าหนังฟอกสำเร็จ จากไทยเพื่อไปตัดเย็บเป็นสินค้าสำเร็จรูปส่งออกไปขายต่างประเทศ โดยไทยส่งออกหนังฟอกและหนังอัดมาประเทศมาเลเซียเพื่อแปรรูปเป็นผลิตภัณฑ์หนังประเภทต่าง ๆ เช่น ถุงมือหนัง เครื่องแต่งกาย เข็มขัดหนัง เครื่องใช้ในการเดินทาง กระเป๋าเดินทาง กระเป๋าถือ กระเป๋าสตางค์ สำหรับรองเท้าของไทยก็มีปัจจัยที่ทำให้ได้เปรียบทางการแข่งขัน เช่น การใช้เคมีภัณฑ์ที่ถูกต้องตามกำหนด การออกแบบสินค้า และคุณภาพสินค้าเป็นที่ยอมรับ

‘สำหรับรองเท้าของไทยก็มีปัจจัยที่ทำให้ได้เปรียบทางการแข่งขัน เช่น การใช้เคมีภัณฑ์ที่ถูกต้องตามกำหนด การออกแบบสินค้า และคุณภาพสินค้าเป็นที่ยอมรับ’

มูลค่าการส่งออกเครื่องหนังและรองเท้าของไทยไปมาเลเซียมี ดังนี้

- การส่งออกหนังและผลิตภัณฑ์หนังฟอกและหนังอัดของไทยไปมาเลเซียในปี 2552 มีมูลค่า 12.10 ล้านดอลลาร์สหรัฐ ลดลงร้อยละ 26.03 เมื่อเทียบกับปี 2551 ที่มีมูลค่า 16.40 ล้านดอลลาร์สหรัฐ สำหรับปี 2553 การส่งออกมีมูลค่า 20.70 ล้านดอลลาร์สหรัฐ เพิ่มขึ้นร้อยละ 70.39 เมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันของปี 2552

- ส่งออกรองเท้าของไทยไปมาเลเซียในปี 2552 มีมูลค่า 4.57 ล้านดอลลาร์สหรัฐ เพิ่มขึ้นร้อยละ 16.90 เมื่อเทียบกับปี 2551 ที่มีมูลค่า 3.91 ล้านดอลลาร์สหรัฐ สำหรับปี 2553 (ม.ค.-พ.ย.) การส่งออกมีมูลค่า 4.51 ล้านดอลลาร์สหรัฐ เพิ่มขึ้นร้อยละ 8.32 เมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันของปี 2552

4. การลงทุน (อุตสาหกรรมการผลิตนักลงทุนไทยสามารถลงทุนได้ 100%)

4.1 การลงทุนระหว่างประเทศ

หากพิจารณาเฉพาะในส่วนของเงินลงทุนจากต่างประเทศที่ไหลเข้ามาเลเซีย จากสถิติของ Bank Negara Malaysia ซึ่งเป็นธนาคารชาติ พบว่าเงินลงทุนของต่างชาติที่ไหลเข้ามาเลเซียในช่วง 9 เดือนแรกปี 2550 สะท้อนตัวลงจากปีก่อน ด้วยเงินลงทุนรวม 6.9 พันล้านดอลลาร์สหรัฐ เพิ่มขึ้นจากปีก่อนร้อยละ 20 โดยเป็นเงินทุนไหลเข้าจากสิงคโปร์สูงสุดมูลค่า 2.2 พันล้านดอลลาร์สหรัฐ หรือมากกว่าร้อยละ 30 ของเงินลงทุนต่างชาติทั้งหมดของมาเลเซีย รองลงมาคือ สหรัฐฯ 672.1 ล้านดอลลาร์สหรัฐ อังกฤษ 562.3 ล้านดอลลาร์สหรัฐ ออสเตรเลีย 548.6 ล้านดอลลาร์สหรัฐ ส่วนไทยประมาณ 62 ล้านดอลลาร์สหรัฐ แต่เมื่อพิจารณาเงินลงทุนสะสมตั้งแต่ปี 2543 พบว่าเป็นเงินลงทุนจากสหรัฐฯ สูงสุดถึง 13.9 พันล้านดอลลาร์สหรัฐ แต่เงินลงทุนจากสหรัฐฯ ก็มีแนวโน้มลดลงตามลำดับ รองลงมาได้แก่ สิงคโปร์

9.7 พันล้านดอลลาร์สหรัฐ ญี่ปุ่น 9.4

พันล้านดอลลาร์สหรัฐ ส่วนไทยอยู่อันดับ 17

สำหรับโครงการของไทยที่ได้รับอนุมัติลงทุนในมาเลเซียเป็นการลงทุนในอุตสาหกรรมอาหารมากที่สุด รองลงมา ได้แก่ อุปกรณ์การขนส่ง และเหล็กโครงสร้าง กลุ่มบริษัทไทยที่เข้าไปลงทุนในมาเลเซียแล้ว เช่น เครือเจริญโภคภัณฑ์ กลุ่มบริษัทไทย-ซัมมิท เครือซีเมนต์ไทย กลุ่มบริษัทสามารถ และร้านอาหารไทย Sea Cuisine

ตารางแสดง เงินลงทุนของต่างชาติที่ไหลเข้ามาเลเซียปี 2543-50 (9M)

หน่วย : ล้านดอลลาร์สหรัฐ

		2543	2544	2545	2546	2547	2548	2549	2550 (9M)	รวม
1.	สหรัฐฯ	3,644.4	4,154.8	2,089.4	1,253.9	501.0	759.9	838.8	672.1	13,914.3
2.	สิงคโปร์	459.6	1,174.1	1,479.8	1,644.5	794.9	1,045.2	822.0	2,244.3	9,664.4
3.	ญี่ปุ่น	950.7	1,398.6	1,091.2	1,232.8	673.2	545.8	3,052.2	431.4	9,375.9
4.	เบอร์มิวดา	316.8	711.1	1,513.0	649.8	662.5	1,760.9	592.2	379.0	6,585.3
5.	ฮ่องกง	473.2	92.1	107.1	728.5	464.9	308.9	376.5	295.8	2,847.0
6.	เยอรมนี	889.0	101.1	108.1	111.0	299.1	420.6	473.1	239.3	2,641.3
7.	อังกฤษ	220.0	178.1	178.7	155.1	193.7	248.8	205.3	562.3	1,942.0
8.	เนเธอร์แลนด์	189.3	203.1	111.3	40.8	61.4	148.5	230.7	188.9	1,174.0
9.	แคนาดา	46.1	7.5	78.4	29.1	138.7	213.1	337.4	170.7	1,021.0
10.	ออสเตรเลีย	28.1	25.8	15.1	22.9	37.8	44.6	148.0	548.6	870.9
11.	มอริเชียส	11.1	0.7	5.1	0.8	1.9	525.8	132.6	25.6	703.6
12.	ไต้หวัน	68.3	26.7	32.3	30.2	80.4	68.6	44.9	32.7	384.1
13.	เวียดนาม	0.9	0.2	8.6	58.6	51.7	60.7	105.9	58.2	344.8
14.	ซาอุดีอาระเบีย	6.3	11.4	5.3	213.1	3.8	2.1	58.8	0.0	300.8
15.	เดนมาร์ก	141.4	6.5	20.7	18.2	40.4	42.8	6.5	0.0	276.5
16.	สวีเดน	45.1	7.1	7.7	35.6	18.7	55.7	59.1	37.1	266.1
17.	ไทย	2.9	2.8	12.4	13.1	14.4	53.6	47.4	62.0	208.6
18.	เบลเยียม	59.8	98.2	8.3	7.1	6.7	20.9	10.0	0.0	211.0
19.	ฝรั่งเศส	10.2	60.5	20.2	6.1	13.6	29.6	45.2	0.0	185.4
20.	อินโดนีเซีย	13.6	5.7	21.8	16.5	19.1	35.1	19.2	13.6	144.6
	อื่นๆ	139.5	1,463.2	119.6	83.1	206.5	349.9	842.8	962.4	4,167.0
	รวม	7,737.0	9,753.8	7,064.0	6,372.1	4,297.6	6,750.2	8,450.9	6,925.6	57,351.2
	+, - %	-	26.1	-27.6	-9.8	-32.6	57.1	25.2	20.0	-

ที่มา : Bank Negara Malaysia

ตารางแสดง โครงการที่ได้รับอนุมัติลงทุนในมาเลเซีย ปี 2549-50 (10M)

	2549			2550 (10M)		
	โครงการใหม่	ขยายเพิ่ม	รวม	โครงการใหม่	ขยายเพิ่ม	รวม
จำนวนโครงการ (รวม)	653	424	1,077.0	505	275	780
เงินลงทุนรวม (ล้านUS\$)	7,997.4	4,534.8	12,532.2	6,440.4	6,816.4	13,256.6
- เงินลงทุนในประเทศ	5,491.4	1,529.1	7,020.5	3,013.3	2,815.8	5,829.0
- เงินลงทุนจากต่างประเทศ	2,506.0	3,005.7	5,511.7	3,427.1	4,000.6	7,427.6

ที่มา : Malaysian Industrial Development Authority

หมายเหตุ : ปี 2549 อัตราแลกเปลี่ยน 3.67 ริงกิตต่อดอลลาร์สหรัฐฯ

แต่เมื่อพิจารณามูลค่าโครงการลงทุนที่ได้รับอนุมัติจาก Malaysian Industrial Development Authority (MIDA) ซึ่งทำหน้าที่คล้ายสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุนของไทย พบว่าในช่วง 10 เดือนแรกปี 2550 มีจำนวนโครงการที่ได้รับอนุมัติลงทุนทั้งสิ้น 780 โครงการ เงินลงทุนรวม 13,257 ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ แบ่งเป็นเงินลงทุนในประเทศ 5,829 ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ และเงินลงทุนจากต่างประเทศ 7,428 ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ ประเภทกิจการที่มีเงินลงทุนสูงสุดได้แก่ กลุ่มอุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์ และเครื่องใช้ไฟฟ้า มีจำนวน 125 โครงการ ด้วยเงินลงทุนรวม 3,962 ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ เป็นเงินลงทุนของต่างชาติถึง 3,601 ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ รองลงมา ได้แก่ ปิโตรเลียมและปิโตรเคมี มีจำนวนเพียง 13 โครงการ แต่เงินลงทุนสูงถึง 3,225 ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ แต่เมื่อพิจารณามูลค่าโครงการลงทุนที่ได้รับอนุมัติจาก Malaysian Industrial Development Authority (MIDA) ซึ่งทำหน้าที่คล้ายสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุนของไทย พบว่าในช่วง 10 เดือนแรกปี 2550 มีจำนวนโครงการที่ได้รับอนุมัติลงทุนทั้งสิ้น 780 โครงการ เงินลงทุนรวม 13,257 ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ แบ่งเป็นเงินลงทุนในประเทศ 5,829 ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ และเงินลงทุนจากต่างประเทศ 7,428 ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ ประเภทกิจการที่มีเงินลงทุนสูงสุดได้แก่ กลุ่มอุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์ และเครื่องใช้ไฟฟ้า มีจำนวน 125 โครงการ ด้วยเงินลงทุนรวม 3,962 ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ เป็นเงินลงทุนของต่างชาติถึง 3,601 ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ รองลงมา ได้แก่ ปิโตรเลียมและปิโตรเคมี มีจำนวนเพียง 13 โครงการ แต่เงินลงทุนสูงถึง 3,225 ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ

‘ประเภทกิจการที่มีเงินลงทุนสูงสุดได้แก่ กลุ่มอุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์ และเครื่องใช้ไฟฟ้า มีจำนวน 125 โครงการ ด้วยเงินลงทุนรวม 3,962 ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ เป็นเงินลงทุนของต่างชาติถึง 3,601 ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ รองลงมา ได้แก่ ปิโตรเลียมและปิโตรเคมี มีจำนวนเพียง 13 โครงการ แต่เงินลงทุนสูงถึง 3,225 ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ’

ประเทศผู้ลงทุนที่สำคัญ (ม.ค.-ธ.ค. 2553) สหรัฐฯ ญี่ปุ่น ฮ่องกง สิงคโปร์ เยอรมัน ไทยเป็นอันดับที่ 11

4.2 สิ่งอำนวยความสะดวกพื้นฐาน

โทรคมนาคม

มาเลเซียมีโครงสร้างระบบโทรคมนาคมทั้งสายโทรศัพท์และดาวเทียม เพื่อใช้ในการสื่อสารทั้งภายในและระหว่างประเทศ จำนวนผู้ใช้โทรศัพท์พื้นฐาน มีกว่า 5 ล้านเครื่อง โทรศัพท์เคลื่อนที่กว่า 20 ล้านเครื่อง คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 84 ของจำนวนประชากรทั้งหมด สูงเป็นอันดับ 2 ของภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ รองจากสิงคโปร์ และผู้ใช้อินเทอร์เน็ตกว่า 14 ล้านคน มีผู้ให้บริการอินเทอร์เน็ต (Internet Service Providers : ISPs) 6 ราย โดยผู้ให้บริการอินเทอร์เน็ตหลัก ได้แก่

- TMNet มีส่วนแบ่งตลาดร้อยละ 58
- Jaring มีส่วนแบ่งตลาดร้อยละ 23

บริษัท เทเลคอม มาเลเซีย (TM) เป็นบริษัทสื่อสารโทรคมนาคม รายใหญ่และเป็นผู้ดำเนินการสื่อสารในเอเชีย ให้บริการโทรศัพท์พื้นฐาน โทรศัพท์เคลื่อนที่ และบรอดแบนด์ โดย TM เป็นบริษัทจดทะเบียนรายใหญ่ ที่สุดแห่งหนึ่งในมาเลเซีย มูลค่าลงทุน 1 หมื่นล้านดอลลาร์สหรัฐฯ รายได้หลักมาจาก 9 ประเทศในเอเชีย ได้แก่ อินโดนีเซีย สิงคโปร์ กัมพูชา ไทย บังกลาเทศ ปากีสถาน อินเดีย ศรีลังกา และอิหร่าน บริหารงานโดยบริษัท เทเลคอม มาเลเซีย อินเทอร์เน็ตซันแนล มาเลเซียมีการใช้เคเบิลโทรคมนาคม เชื่อมต่อระหว่างภูมิภาคเอเชียและอเมริกาเหนือและใช้งานเกือบเต็มกำลังแล้ว

เครือข่ายด้านโทรคมนาคมของมาเลเซียพัฒนารวดเร็วมาก ด้วย เทคโนโลยีของระบบดิจิทัล เส้นใยนำแสง WiMAX ทำให้การให้บริการระบบ โทรคมนาคมมีประสิทธิภาพสูง คณะกรรมการกำกับกิจการโทรคมนาคมของ มาเลเซียอนุญาตผู้ให้บริการอินเทอร์เน็ตไร้สายความเร็วสูง WiMAX จำนวน 4 ราย ได้แก่ Bizsurf, MIB Comm, Redtone-CNX Broadband และ Asiaspace Dotcom บริษัทเหล่านี้คาดว่าจะลงทุนรวม 85.7 ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ ในช่วงเวลา 3 ปีแรกของการเปิดให้บริการ ที่สำคัญรัฐบาลมีเป้าหมายให้สร้าง เครือข่ายความเร็วสูง หรืออินเทอร์เน็ตบรอดแบนด์ครอบคลุมร้อยละ 75 ของ ประชากรทั่วประเทศให้ได้ภายในปี 2553

นอกจากนี้ รัฐบาลยังจัดตั้ง “ไซเบอร์จายา (Cyberjaya)” ซึ่งกล่าวได้ว่าเป็นเมืองแห่งโลกไซเบอร์ อยู่ทางใต้ของกรุงกัวลาลัมเปอร์และทางทิศตะวันตกของเขตปุตราจายา ตามโครงการ “Multimedia Super Lorrider” (MSC) เพื่อพัฒนาให้เป็นศูนย์กลางด้านเทคโนโลยีระดับสูง มีการติดตั้งโครงข่าย โทรคมนาคมที่ทันสมัยระดับโลก และส่งเสริมการลงทุนด้าน Multimedia การค้นคว้าและวิจัย (R&D Centers) ปัจจุบันมีสำนักงานใหญ่ด้านปฏิบัติการของบริษัทจากทั่วโลกที่เข้ามาตั้งฐานการผลิตหรือทำการค้าในมาเลเซีย

ไฟฟ้า

จากข้อมูลของทางการพบว่า คริวเรือนของมาเลเซียฝั่งแหลมมลายู มีไฟฟ้าใช้ครบทุกครัวเรือน ขณะที่ในรัฐซาบาห์มีไฟฟ้าใช้ประมาณร้อยละ 75 และซาราวัก ประมาณร้อยละ 80 ของครัวเรือน ตามลำดับ มาเลเซียมีกำลัง การผลิตไฟฟ้าทั้งสิ้น 14 กิกะวัตต์ (GW) โดยร้อยละ 86 เป็นการผลิตไฟฟ้า พลังงานความร้อน อีกร้อยละ 14 เป็นการผลิตไฟฟ้าจากพลังน้ำ รัฐบาลได้ ลงทุนกว่า 9.7 พันล้านดอลลาร์สหรัฐฯ เพื่อตอบสนองความต้องการใช้ไฟฟ้าที่ เพิ่มขึ้น บริษัทที่ผลิตกระแสไฟฟ้าให้กับประชาชนในฝั่งแหลมมลายูคือ Tenaga Nasional Berhad (TNB) ผลิตไฟฟ้าโดยใช้พลังงานไอน้ำ และใช้เทคโนโลยีการผลิตไฟฟ้าที่ทันสมัยที่สุดในภูมิภาค สามารถผลิตไฟฟ้าได้อย่างต่อเนื่องและมี เสถียรภาพ ขณะที่ทางเกาะบอร์เนียวคือ บริษัท Sabah Electricity Sdn.Bhd.

“รัฐบาลยังจัดตั้ง “ไซเบอร์จายา (Cyberjaya)” ซึ่งกล่าวได้ว่าเมืองแห่งโลกไซเบอร์ อยู่ทางใต้ของกรุงกัวลาลัมเปอร์และทางทิศตะวันตกของเขตปุตราจายา ตามโครงการ “Multimedia Super Lorrider” (MSC) เพื่อพัฒนาให้เป็นศูนย์กลางด้านเทคโนโลยีระดับสูง มีการติดตั้งโครงข่ายโทรคมนาคมที่ทันสมัยระดับโลก”

(SESB) และบริษัท Sarawak Electricity Supply Corporation (SESCO) ผลิตไฟฟ้าให้กับประชาชนในรัฐซาบาห์และซาราวัก

ปัจจุบันมาเลเซียมีการใช้เชื้อเพลิงแบบผสมผสานโดยใช้ก๊าซธรรมชาติ ร้อยละ 79 และถ่านหินร้อยละ 21 ทั้งนี้ มาเลเซียพยายามเปลี่ยน โครงสร้าง การผลิตไฟฟ้า จากการพึ่งพาก๊าซธรรมชาติมาใช้ถ่านหินมากขึ้น โดยมีเป้าหมาย ลดการใช้เชื้อเพลิงก๊าซธรรมชาติเหลือเพียงร้อยละ 20 ภายในปี 2563 อีกทั้ง จะสร้างโรงไฟฟ้าพลังงานถ่านหินถึงปีละ 19 ล้านตันภายในปี 2553 บริษัท การไฟฟ้าแห่งชาติมาเลเซีย (TNB) ได้ก่อสร้างโรงไฟฟ้าถ่านหินแมนจูขนาด กำลังผลิต 2,100 เมกะวัตต์ ที่รัฐเปรัก ทางฝั่งตะวันตกของประเทศมาเลเซีย นับเป็นโรงไฟฟ้าแห่งใหม่ล่าสุดของมาเลเซีย เพื่อหลีกเลี่ยงปัญหาอุปสรรคใน การจัดหาพื้นที่ในการก่อสร้างโรงไฟฟ้าบนแผ่นดินใหญ่ โดยมีการถมทะเลสร้าง เกาะเทียมขึ้นมาชื่อ “เกาะแมนจู” มีพื้นที่ประมาณ 830 เอเคอร์ เพื่อใช้ ก่อสร้างโรงไฟฟ้า ลานเก็บถ่านหิน และสถานีลำเลียงถ่านหิน ปัจจุบันสถานี แห่งนี้จัดเป็นสถานีขนส่งถ่านหินขนาดใหญ่ และทันสมัยที่สุดในภูมิภาคอาเซียน ประกอบด้วยท่าเรือที่มีน้ำลึก 20 เมตร สามารถรองรับเรือบรรทุกถ่านหิน ขนาด 1.8 แสนตัน สามารถลำเลียงถ่านหินได้สูงถึง 6 เมตร และหากมี ความต้องการถ่านหินเพิ่ม ก็สามารถขนถ่ายได้ปริมาณสูงกว่า 25 เมตร นอกจากนี้ ยังมีโรงไฟฟ้าถ่านหิน ทีจี บิน ขนาดกำลังผลิต 2,100 เมกะวัตต์ และโรงไฟฟ้าจิหมาว อีก 1,400 เมกะวัตต์ ซึ่งสร้างเสร็จในปี 2553 อีกด้วย

รัฐบาลมาเลเซียมีโครงการเชื่อมต่อสถานีไฟฟ้าบนเกาะบอร์เนียวกับ ฝั่งมลายูเข้าด้วยกันด้วยสายเคเบิลใต้ทะเล รวมระยะทางประมาณ 700 กม. มูลค่า 2,500 ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ แล้วเสร็จภายในปี 2555 ซึ่งหากดำเนินการ เสร็จจะสามารถส่งกระแสไฟฟ้าได้ 5,000 กิโลวัตต์ โดยจะนำไฟฟ้าจากพลังน้ำ มาใช้ตามนโยบายของรัฐบาล ที่ต้องการกระจายแหล่งพลังงานไปสู่พลังงานรูป แบบอื่น ที่สามารถนำกลับมาใช้ใหม่ได้

น้ำประปา

สำหรับการผลิตน้ำประปาอยู่ในความรับผิดชอบของแต่ละรัฐ น้ำประปาที่ผลิตได้มีความสะอาดภายใต้มาตรฐานของ World Health Organization (WHO) ซึ่งต้นทุนค่าน้ำจะแตกต่างกันไปในแต่ละรัฐ

4.3 กฎระเบียบการลงทุน/นโยบายส่งเสริมการลงทุน

สิทธิประโยชน์ในการลงทุน

หน่วยงานหลักที่รับผิดชอบด้านการลงทุนคือ Malaysian Industrial Development Authority (MIDA) ซึ่งเป็นหน่วยงานภายใต้การกำกับของ Ministry of Trade and Industry (MITI) กิจกรรมที่รัฐบาลให้การส่งเสริมการ

‘เพื่อหลีกเลี่ยงปัญหา อุปสรรคในการจัดหาพื้นที่ใน การก่อสร้างโรงไฟฟ้าบน แพลนดินใหญ่ โดยมีการถมทะเล สร้างเกาะเทียมขึ้นมาชื่อ “เกาะแมนจู” มีพื้นที่ประมาณ 830 เอเคอร์ เพื่อใช้ก่อสร้าง โรงไฟฟ้า ลานเก็บถ่านหิน และ สถานีลำเลียงถ่านหิน ปัจจุบัน สถานีแห่งนี้จัดเป็นสถานีขนส่ง ถ่านหินขนาดใหญ่ และทันสมัย ที่สุดในภูมิภาคอาเซียน’

ลงทุนจะมีการให้สิทธิประโยชน์ทั้งโดยตรงและโดยอ้อม ภายใต้กฎหมายที่สำคัญได้แก่ Promotion of Investments Act 1986, Income Tax Act 1967, Customs Act 1967, Sales Tax Act 1972, Excise Act 1976 และ Free Zones Act 1990 ซึ่งกฎหมายเหล่านี้ครอบคลุมทั้งภาคอุตสาหกรรม การเกษตร การบริการ และการท่องเที่ยว ทั้งนี้สิทธิประโยชน์หลักตามกฎหมายส่งเสริมการลงทุน อาจจำแนกได้เป็น 2 ลักษณะคือ “Pioneer Status” และ “Investment Tax Allowance (ITA)” ซึ่งนักลงทุนสามารถเลือกได้อย่างใด อย่างหนึ่งที่เห็นว่าเป็นประโยชน์ที่สุดได้ เช่น หากการลงทุนนั้นต้องเน้นการซื้อเครื่องจักรหรือโรงงาน อาจเลือกสิทธิประโยชน์แบบที่สองได้และไม่มีการแบ่งแยกระหว่างนักลงทุนต่างชาติและนักลงทุนท้องถิ่น

Pioneer Status

บริษัทที่ยื่นขอสิทธิประโยชน์ในกลุ่ม Pioneer Status จะได้รับยกเว้นภาษีเงินได้ บางส่วนเป็นเวลา 5 ปี นับจากวันที่เริ่มการผลิต (วันที่เริ่มการผลิตนับจากวันที่ใช้กำลังการผลิตเกิน ร้อยละ 30 ของกำลังการผลิตรวม) โดยนำรายได้เพียงร้อยละ 30 ของเงินได้สุทธิ (Statutory Income) หรือเงินได้ที่ได้รับหลังจากหักค่าใช้จ่ายและค่าลดหย่อนต่างๆแล้วมาใช้เป็นฐานในการคำนวณภาษีเงินได้ในอัตราปกติสำหรับการลงทุนในเขตที่รัฐบาลส่งเสริมพิเศษ เช่น ชาราวัก ซาบาห์ กลันตัน ตรังกานุ ปาหัง และยะโฮร์ จะได้รับการยกเว้นภาษีเงินได้ทั้งหมดเป็นเวลา 5 ปี ทั้งนี้จะต้องยื่นขอรับส่งเสริมการลงทุนก่อนวันที่ 31 ธันวาคม 2553

Investment Tax Allowance (ITA)

บริษัทที่ยื่นขอสิทธิประโยชน์ในกลุ่ม Investment Tax Allowance (ITA) สามารถนำค่าใช้จ่ายในการซื้อสินค้าทุน เช่น โรงงาน เครื่องจักร และอุปกรณ์ต่างๆ ตามเงื่อนไขของ MIDA มาหักลดหย่อนได้ร้อยละ 60 ของค่าใช้จ่ายดังกล่าว ก่อนนำไปคำนวณภาษีเงินได้ในอัตราปกติ แต่ต้องไม่เกินร้อยละ 70 ของเงินได้สุทธิ (Statutory Income) ในปีนั้น เป็นเวลา 5 ปี นับจากวันที่ค่าใช้จ่ายนั้นเกิดขึ้น ส่วนที่เหลือจึงจะนำมาคำนวณเพื่อชำระภาษีในอัตราปกติ ทั้งนี้ ค่าใช้จ่ายส่วนที่ยังมิได้นำมาหักลดหย่อนในปีนั้น สามารถยกไปหักลดหย่อนในปีถัดไปได้จนกว่าจะเต็มจำนวน สำหรับการลงทุนในเขตที่รัฐบาลส่งเสริมพิเศษ เช่น รัฐชาราวัก ซาบาห์ กลันตัน ตรังกานุ ปาหัง และยะโฮร์ สามารถนำค่าใช้จ่ายซื้อสินค้าทุนดังกล่าวมาหักลดหย่อนได้เต็มจำนวนและได้สูงสุดถึงร้อยละ 100 ของเงินได้สุทธิ (Statutory Income) ในปีนั้น เป็นเวลา 5 ปี ทั้งนี้จะต้องยื่นขอรับส่งเสริมการลงทุนก่อนวันที่ 31 ธันวาคม 2553 นอกเหนือจากสิทธิประโยชน์ที่นักลงทุนจะได้รับจากกรณี Pioneer Status และ

Investment Tax Allowance แล้ว รัฐบาลมาเลเซียยังให้สิทธิประโยชน์เพิ่มเติมสำหรับอุตสาหกรรมที่ต้องการสนับสนุนเป็นพิเศษ ซึ่งมีหลายสาขาในทุกภาคการผลิต แต่ที่สำคัญได้แก่

- **ภาคอุตสาหกรรม** โครงการลงทุนที่ใช้เทคโนโลยีขั้นสูง (High Technology) โครงการลงทุนที่เป็นยุทธศาสตร์ของประเทศ โครงการลงทุนที่สร้างความเชื่อมโยงภาคอุตสาหกรรมต่างๆ (Industrial Linkage Programme : ILP) การผลิตส่วนประกอบและชิ้นส่วนยานยนต์ รวมทั้ง ธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่ได้รับส่งเสริม เป็นต้น โดยจะได้รับยกเว้นภาษีเงินได้ทั้งหมดเป็นเวลา 5 ปี และการนำเข้าสินค้าทุนสามารถนำมาหักค่าใช้จ่ายได้ร้อยละ 60 (แต่ถ้าอยู่ในเขตที่รัฐบาลส่งเสริมพิเศษสามารถนำมาหักค่าใช้จ่ายได้ทั้งหมดเป็นเวลา 5 ปี) สำหรับการผลิตเครื่องจักรเฉพาะแบบ จะได้รับการยกเว้นภาษีเงินได้และค่าใช้จ่ายในการนำเข้าสินค้าทุนทั้งหมดเป็นเวลา 5 ปี ส่วนการผลิตเครื่องจักรหนัก ได้รับลดหย่อนภาษีเงินได้ร้อยละ 70 ของอัตราปกติ (สำหรับการลงทุนในเขตที่รัฐบาลส่งเสริมพิเศษจะได้รับยกเว้นภาษีเงินได้ทั้งหมด) เป็นเวลา 5 ปี และการนำเข้าสินค้าทุนสามารถนำมาหักค่าใช้จ่ายได้ร้อยละ 60 (สำหรับการลงทุนในเขตที่รัฐบาลส่งเสริมพิเศษ สามารถหักค่าใช้จ่ายได้ทั้งหมด) เป็นเวลา 5 ปี

- **ภาคเกษตร** การผลิตและแปรรูปอาหารที่เป็นโครงการใหม่และที่เป็นการขยายการลงทุนเพิ่มเติม โครงการผลิตอาหารฮาลาล การทำฟาร์มเลี้ยงสัตว์ปีกที่ทันสมัย การปลูกไม้ยางพารา การส่งออกอาหาร ผลไม้ และดอกไม้ เป็นต้น ได้รับยกเว้นภาษีเงินได้บางส่วน โดยนำเงินได้เพียงร้อยละ 30 ของเงินได้ทั้งหมดมาคำนวณภาษี เป็นเวลา 5 ปี นับจากวันที่มีผลผลิตออกจำหน่าย ส่วนการลงทุนในเขตที่รัฐบาลส่งเสริมพิเศษ ได้รับยกเว้นภาษีเงินได้ทั้งหมดเป็นเวลา 5 ปี

- **ท่องเที่ยว** โรงแรมหรือโครงการท่องเที่ยวที่อยู่ในพื้นที่ส่งเสริมพิเศษมีส่วน ลดค่าใช้จ่ายโฆษณาและประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยวในต่างประเทศ การยกเว้นภาษีบางรายการให้กับบริษัทท่องเที่ยวที่นำนักท่องเที่ยวต่างชาติเข้าประเทศมากกว่า 500 คน การยกเว้นภาษีให้กับธุรกิจจัดการประชุมและการแสดงสินค้า เป็นต้น

นอกจากนี้ ยังมีสิทธิประโยชน์ที่เป็นรายละเอียดปลีกย่อยจำแนกตามประเภทธุรกิจภายใต้เงื่อนไขต่างๆ อีกมากมาย เช่น การลงทุนด้านการวิจัยและพัฒนา (R&D) การลงทุนในเขต Multimedia Super Corridor (MSC) โครงการลงทุนด้านการสื่อสารและสารสนเทศ (ICT) การลงทุนด้านการเดินเรือและการขนส่ง ซึ่งสามารถขอข้อมูลเพิ่มเติมได้จาก MIDA ทั้งนี้ นักลงทุนไทยสามารถถือหุ้นได้ 100% และสามารถนำรายได้ออกจากประเทศได้อย่างเสรี

4.4 ต้นทุนการจัดตั้งธุรกิจ

ต้นทุนการประกอบธุรกิจในประเทศมาเลเซีย

การทำการค้า การลงทุนในประเทศมาเลเซียมีต้นทุนสำคัญที่นักธุรกิจควรคำนึงถึง ค่าใช้จ่ายพื้นฐานที่ควรศึกษาเบื้องต้นมี 8 ด้าน ดังนี้

1. ด้านการจดทะเบียนเปิดกิจการ
2. ด้านค่าเช่าพื้นที่สำนักงาน
3. ด้านค่าที่ดินและโรงงาน
4. ด้านค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับภาษีประเภทต่าง ๆ
5. ด้านค่าบริหารจัดการบุคลากร
6. ด้านค่าสาธารณูปโภค
7. ด้านค่าใช้จ่ายในการใช้ชีวิตในมาเลเซีย
8. ด้านค่าขนส่งสินค้า

1. ด้านการจดทะเบียนเปิดกิจการ

การขอจัดตั้งกิจการต้องจ่ายค่าจองซื้อกิจการและค่าจดทะเบียนกิจการตามอัตราดังต่อไปนี้

ตารางที่ 1 ค่าธรรมเนียมในการจดทะเบียนเปิดกิจการ

รายการ	RM	US\$
1. การจองซื้อกิจการ	30	8.34
2. การจดทะเบียนบริษัท คิดตามทุนจดทะเบียน		
คิดตามทุนจดทะเบียน		
2.1 ไม่เกิน RM100,000 (US\$27,804)	1,000	278
2.2 เกิน RM500,000 (US\$150,875) แต่ไม่เกิน RM 1 million (US\$301,750)	5,000	1,390
2.3 เกิน RM5 million (US\$1.51 million) แต่ไม่เกิน RM10 million (US\$3.02 million)	10,000	2,780
2.4 เกิน RM50 million (US\$15.09 million) แต่ไม่เกิน RM100 million (US\$30.18 million)	50,000	13,902
2.5 เกิน RM100 million (US\$30.18 million)	70,000	19,463

ที่มา: Companies Commission of Malaysia (SSM) เข้าถึงจาก www.ssm.com.my

ค่าธรรมเนียมสำหรับบริการจัดการธุรกิจ

กฎหมายมาเลเซีย กำหนดให้บริษัทจำกัด ในมาเลเซียต้องจ้างบริษัทจัดการธุรกิจอย่างน้อย 1 บริษัททำหน้าที่เป็นบริษัทเลขานุการ (secretarial services) ที่ให้บริการและให้คำปรึกษาในการดูแลจัดการบริษัทให้ปฏิบัติตามกฎหมายเกี่ยวกับบริษัทของมาเลเซีย บริษัทที่ให้บริการจัดการในการขอเปิดกิจการหรือการจัดการงานสำนักงานมีค่าธรรมเนียมโดยประมาณ ดังนี้

รายการ	RM	US\$
จดทะเบียนบริษัทจำกัด	2,000	556
จดทะเบียนบริษัทมหาชนจำกัด	3,500	973

นอกจากนี้ อัตราค่าธรรมเนียมสำหรับบริษัทที่จดทะเบียนเป็นบริษัทจำกัด และบริษัทมหาชน มีภาระที่ต้องจ่ายค่าธรรมเนียมรายเดือนต่อผู้ให้บริการและทนายความแตกต่างกันในอัตรา ดังนี้

ตารางที่ 2 ค่าธรรมเนียมรายเดือนที่ต้องจ่ายให้ผู้บริการและทนายความ

ค่าธรรมเนียมรายเดือน:	ค่าธรรมเนียมผู้ให้บริการ		ค่าธรรมเนียมทนายความ	
	RM	US\$	RM	US\$
บริษัทจำกัด :				
- บริษัทหนึ่ง ไม่ทำธุรกิจ	50	14	100	28
- บริษัทดำเนินการกึ่งรูปแบบ	100	28	150	42
- บริษัทดำเนินการเต็มรูปแบบ	150	42	300	83
บริษัทมหาชน :				
- ไม่จดทะเบียนในตลาด	200	56	750	209
หลักทรัพย์				
- จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์	300	83	2,000	556
ค่าธรรมเนียมที่ปรึกษา (ขั้นต่ำสุดต่อชั่วโมง)	300	83		

2. ด้านค่าเช่าพื้นที่สำนักงาน

อัตราค่าเช่าพื้นที่สำนักงานในตารางด้านล่างนี้ คิดคำนวณจากพื้นที่ 1 ตารางเมตร หรือ 10.76 ตารางฟุต ต่อเดือนรวม ค่าบริการ ซึ่งเป็นประมาณการค่าเช่าพื้นฐาน ในพื้นที่ธุรกิจแยกตามรัฐ ดังนี้

ตารางที่ 3 อัตราค่าเช่าพื้นที่สำนักงาน/ตารางเมตร/เดือน

ทำเลที่ตั้ง	RM	US\$
<u>Alor Setar</u> , Kedah	15.00 – 25.00	4.17 - 6.95
Georgetown, Penang	16.00 - 40.00	4.45 - 11.12
Ipoh, Perak	11.00 - 18.00	3.06 - 5.00
Kuala Lumpur	62.40 - 86.10	17.35 - 23.94
<u>Petaling Jaya</u> , Selangor	35.50 - 48.40	9.87 - 13.46
<u>Seremban</u> , Negeri Sembilan	18.80 - 26.90	5.23 - 7.48
Melaka	11.00 - 25.00	3.06 - 6.95
<u>Johor Bahru</u> , Johor	17.20 - 30.10	4.78 - 8.37
<u>Kuantan</u> , Pahang	13.00 - 27.00	3.61 - 7.51
Kuala Terengganu, Terengganu	21.30 - 24.50	5.92 - 6.81
Kota Bharu, Kelantan	9.50 - 35.50	2.64 - 9.87
Kota <u>Kinabalu</u> , Sabah	15.00 - 27.00	4.17 - 7.51

หมายเหตุ ดูแผนภาพทำเลที่ตั้งได้ที่ <http://www.mida.gov.my>

ภาพอาคารปิโตรนัส (ตึกแฝด) : ห้างสรรพสินค้า และอาคารสำนักงาน
ในกรุงกัวลาลัมเปอร์

3. ด้านค่าที่ดินและโรงงาน

ค่าที่ดินโดยประมาณการรวมการชำระภาษีที่ดิน (Quit rent) มีอัตราแตกต่างกันไปตามรัฐต่าง ๆ และภาษีประเมินที่ดิน (Assessment tax) ที่หน่วยงานราชการประเมินตามมูลค่าเช่ารายปีจากนักลงทุนชาวต่างชาติ มีดังนี้

ตารางที่ 4 ค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับที่ดินและที่ตั้งโรงงานแยกตามรัฐสำคัญ

ทำเลที่ตั้ง	ราคาขายต่อตาราง ฟุต	ภาษีที่ดิน (quit rent) ต่อปี	ภาษีประเมิน ต่อปี (% ของมูลค่าที่ดิน)
Perlis	RM5.80 - 6.00 US\$1.61 - 1.67	RM100 ต่อ 100m ² US\$27.80 ต่อ 100m ²	8
Kedah	RM4.70 - 5.80 US\$1.31 - 1.61	RM1.72 ต่อ m ² US\$0.48 ต่อ m ²	8 - 12
Penang	RM15-17 US\$4.17-4.73	RM6,458 - 10,764 per ha. US\$1,796 - 2,993 per ha.	10 - 13.5
Perak	RM5.00 - 17.00 US\$1.39 - 4.73	RM3,000 per ha. US\$834 per ha.	10
Selangor	RM8.50-50 US\$2.36 - 13.90	RM2,763 - 23,204 per ha. US\$768 - 6,451 per ha.	8 - 13
Negeri Sembilan	RM6.00 - 20.00 US\$1.67 - 5.56	RM1,976.84 - 7,700 per ha. US\$550 - 2,141 per ha.	8 - 13
Melaka	RM6.00 - 18.00 US\$1.67 - 5.00	RM60 - 204 ต่อ 100m ² US\$17 - 57 ต่อ 100m ²	12 - 13.2
Johor	RM8.00 - 22.00 US\$2.22 - 6.12	อุตสาหกรรมเบา: RM1,600 per ha. US\$445 per ha. อุตสาหกรรมกลาง: RM2,100 per ha. อุตสาหกรรมหนัก: RM2,400 per ha. US\$667 per ha.	0.28 - 1
Pahang	RM3.00 - 11.00 US\$0.83 - 3.06	ไม่เกิน 2 เฮกเตอร์: RM15 ต่อ 100m ² US\$4.17 ต่อ 100m ² มากกว่า 2 เฮกเตอร์: RM10 ต่อ 100m ² US\$2.78 ต่อ 100m ²	7 - 9

ทำเลที่ตั้ง	ราคาขายต่อตาราง ฟุต	ภาษีที่ดิน (quit rent) ต่อปี	ภาษีประเมิน ต่อปี (% ของมูลค่าที่ดิน)
Terengganu	RM0.18 - 5.60 US\$0.05 - 1.58	RM8 - 20 ต่อ 100m ² US\$2.22 - 5.57 ต่อ 100m ²	5 - 10
Kelantan	ไม่เกิน 2 เอเคอร์: RM7.50 US\$2.09 มากกว่า 2 เอเคอร์: RM7.00 US\$1.95	RM1,000 per ha. US\$278 per ha.	5 - 12
Sabah			
- Kota Kinabalu	RM18.00 - 20.00	1% ของมูลค่าตลาด	
Industrial Park	US\$5.00 - 5.57		9 - 15
- Palm Oil	RM12.00		
Industrial Cluster	US\$3.34		
		RM0.05 ต่อ ตารางฟุต US\$ 0.01 ต่อ ตารางฟุต	
Sarawak	RM2.50 - 10.00 US\$0.70 - 2.78	RM285 - 2,400 per ha US\$79 - 667 per ha	5.5 - 26.5

หมายเหตุ อักษรย่อ: m² = ตารางเมตร และ per ha. = ต่อ 1 เฮคเตอร์

มาตราส่วน: 1 เอเคอร์ = 4,046.86 ตารางเมตร 1 เฮคเตอร์ = 10,000 ตารางเมตร

และ 1 ตารางเมตร = 10.76 ตารางฟุต

โรงงานสำเร็จรูป

ราคาโรงงานสำเร็จรูป มีราคาขายหรือเช่าต่อตารางฟุต ดังนี้

ตารางที่ 5 ค่าเช่าโรงงานสำเร็จรูป

ทำเลที่ตั้ง	ราคาขายต่อ 1 ตารางฟุต			ค่าเช่าต่อตารางฟุตต่อเดือน		
Perlis	-			RM0.50	-	0.80
				US\$0.14 - 0.22		
Kedah	RM75	-	1.06	RM0.50	-	0.70
	US\$0.21 - 0.29			US\$0.14 - 0.19		
Penang	RM105.65	-	196	RM0.70	-	1.40
	US\$29.37 - 54.50			US\$0.19 - 0.39		
Perak	RM97	-	115	RM0.50	-	0.70
	US\$27 - 40			US\$0.14 - 0.19		
Selangor	RM110	-	400	RM1.10	-	2.00
	US\$30.58 - 111.22			US\$0.31 - 0.56		
Negeri Sembilan	RM74	-	306	RM0.90	-	2.00
	US\$20.57 - 85			US\$0.25 - 0.56		
Melaka	RM50	-	180	RM1.50	-	4.00
	US\$13.90 - 50			US\$0.42 - 1.11		
Johor	RM60	-	190	RM0.70	-	1.20
	US\$16.68 - 53			US\$0.19 - 0.33		
Pahang	RM50	-	127	RM0.40	-	0.60
	US\$13.90- 35.31			US\$0.11 - 0.17		
Terengganu	RM60	-	99	RM0.40	-	0.65
	US\$16.68 - 28			US\$0.11 - 0.18		
Kelantan	-			RM0.35	-	0.45
				US\$0.10 - 0.13		
Sabah	RM145			RM0.70	-	1.00
	US\$40.32			US\$0.19 - 0.28		
Sarawak	RM92	-	155.82	RM0.40	-	0.80
	US\$26 - 43.32			US\$0.11 - 0.22		

ที่มา: www.midf.com.my

3. ด้านค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับภาษีประเภทต่าง ๆ

โดยทั่วไป บริษัทและบุคคลที่มีรายได้ที่เกิดขึ้น ในขณะที่อยู่ในประเทศ มาเลเซียจากบริษัทที่อยู่ในและนอกมาเลเซีย มีหน้าที่ต้องเสียภาษีให้รัฐบาล มาเลเซียตามประเภทของภาษีที่เกี่ยวข้อง ดังนี้

ภาษีสำหรับบริษัท

ประเภทบริษัท	อัตราภาษี
บริษัทในประเทศและบริษัทต่างประเทศ	25%
บริษัทในประเทศที่มีทุนชำระแล้วในปีแรกไม่เกิน RM 2.5 ล้าน (US\$754,375)	
- ส่วนที่ไม่เกิน RM500,000 (US\$150,875) แรกของรายได้ที่ต้องเสียภาษี	20%
- ส่วนที่เกิน RM500,000 (US\$150,875) แรกของรายได้ที่ต้องเสียภาษี	25%

ภาษีเงินได้ส่วนบุคคล

ประเภทบุคคล	อัตราภาษี
ผู้มีถิ่นพำนักระยะยาวในมาเลเซียที่มีรายได้ที่ประเมินเพื่อเสียภาษีเงินได้ จำนวน RM16,667 (US\$5,029) ขึ้นไปต่อปี (หลังจากหักค่าลดหย่อนส่วนบุคคล)	1-27%
ผู้ที่ไม่ใช่ถิ่นพำนักระยะยาว (ไม่มีสิทธิหักค่าลดหย่อนส่วนบุคคล)	27%

การหักภาษี ณ ที่จ่าย

ผู้ที่ไม่ใช่ถิ่นพำนักระยะยาวในมาเลเซียจะต้องหักภาษี ณ ที่จ่ายสำหรับรายได้ ดังต่อไปนี้

รายการ	อัตราภาษี
รายได้พิเศษบางประเภท (รายได้จากการให้สิทธิทางทรัพย์สิน การให้บริการวิชาการ บริการติดตั้งเครื่องจักร เครื่องใช้ในโรงงาน เป็นต้น)	10%
ดอกเบี้ย	15%
ค่าธรรมเนียม (Royalty)	10%
การชำระเงินตามสัญญาแก่ผู้รับเหมา	10%
การชำระเงินตามสัญญาแก่ลูกจ้าง	3%
รายได้อื่น ๆ เช่น คอมมิชชั่น ค่าธรรมเนียมการรับประกัน ค่าธรรมเนียมการ เป็นตัวแทน ค่านายหน้า ค่าธรรมเนียมการแนะนำ ฯลฯ	10%

ที่มา: www.hasil.org.my

ภาษีการขาย (Sales Tax)

สินค้าที่ผ่านกระบวนการผลิตทั้งที่เป็นสินค้านำเข้าหรือที่ผลิตในประเทศ มาเลเซียบางประเภทต้องเสียภาษีการขายตามกฎหมายภาษีการขายปี 1972

โดยทั่วไป สินค้าส่วนใหญ่มีอัตราภาษีร้อยละ 5-10 ยกเว้นส่วนผสมอาหารที่มีและไม่มีองค์ประกอบของแอลกอฮอล์ (พวกที่อยู่นอกหมวด 33.02) ที่ใช้ในการผลิตเครื่องดื่ม ซึ่งต้องเสียภาษีนำเข้าตามรหัส 2106.90.490 ในอัตราภาษีร้อยละ 20

นอกจากนี้ ภาษีการขายน้ำมันเชื้อเพลิงและสินค้าจากน้ำมันเชื้อเพลิง จะมีอัตราภาษีเฉพาะอย่าง

ภาษีอากรสรรพสามิต

ภาษีอากรสรรพสามิตเก็บจากสินค้าที่ผลิตภายในประเทศหรือสินค้านำเข้าตามกฎหมายภาษีสรรพสามิต ปี 1976 ตามรายการที่ระบุในคำสั่งภาษีสรรพสามิต 2004 ประกอบด้วยสินค้า ดังนี้

สินค้า	อัตราภาษี
รถยนต์ *	75-105%
รถขับเคลื่อน 4 ล้อ (Four wheel Drive)	60-105%
รถจักรยานยนต์ (Motorcycle)	20-30%
เครื่องดื่มมีแอลกอฮอล์	RM0.10 + 15% ต่อลิตร - RM42.50 ต่อ 100% ต่อหน่วยลิตร + 15% ต่อลิตร
บุหรี่	RM0.18 ต่อแท่ง + 20%

ที่มา: www.customs.gov.my

หมายเหตุ *รถยนต์แบ่งเป็นรถยนต์นั่งส่วนบุคคล (Passenger car และรถยนต์ นั่งอเนกประสงค์ (MPV/VAN)

ภาพรถยนต์ยี่ห้อโปรตอน (รถแบรนด์มาเลเซีย)

ภาษีบริการ

ภาษีบริการ เก็บจากการให้บริการที่ต้องเสียภาษีจากบุคคลที่ต้องชำระภาษี เช่น หน่วยงาน วิศวกร สถาปนิก นักสำรวจ ที่ปรึกษา บริษัทโฆษณา โรงพยาบาลเอกชน บริษัทประกันภัย บริษัทสื่อสาร โรงแรมและภัตตาคาร

4. ค่าลดหย่อนการลงทุน

ประเศมาเลเซียกำหนดให้มีการลดหย่อนการเสียภาษีต่อค่าใช้จ่ายในการลงทุนบางประเภท โดยแบ่งค่าลดหย่อนเป็น 2 ประเภท คือ

ก. ค่าลดหย่อนเมื่อเริ่มดำเนินการซึ่งให้หักค่าลดหย่อนได้ครั้งเดียว

ค่าลดหย่อนเมื่อเริ่มดำเนินการ	อัตราค่าลดหย่อน
อาคารและสิ่งก่อสร้าง	10%
คอมพิวเตอร์และอุปกรณ์การสื่อสาร	20%
เครื่องมือควบคุมสิ่งแวดล้อม	40%
เครื่องจักรหนักและยานพาหนะ	20%
โรงงานและเครื่องจักร	20%
อื่นๆ	20%

ข. ค่าลดหย่อนรายปี ซึ่งให้ทุกปี

ค่าลดหย่อนรายปี	อัตราค่าลดหย่อน
อาคารและสิ่งก่อสร้าง	3%
คอมพิวเตอร์และอุปกรณ์การสื่อสาร	40%
เครื่องมือควบคุมสิ่งแวดล้อม	20%
เครื่องจักรหนักและยานพาหนะ	20%
โรงงานและเครื่องจักร	14%
อื่นๆ	10%

ที่มา: www.hasil.org.my

5. ด้านทรัพยากรบุคคล

หากกิจการต้องมีบุคลากรช่วยทำงานในด้านต่าง ๆ อัตราเงินเดือนค่าจ้างสำหรับบุคลากรแต่ละระดับหรือหน้าที่ มีดังนี้

อัตราค่าจ้าง

เงินเดือนสำหรับผู้บริหารในภาคการผลิต

เงินเดือนเฉลี่ยมาตรฐาน สำหรับผู้บริหารในภาคการผลิตมีอัตราดังนี้

ผู้จัดการระดับอาวุโส (Senior Managers) RM 10,251

ผู้บริหารระดับสูง (Top Executives) RM 20,752

อัตราเงินเดือนโดยเฉลี่ยขั้นต่ำสุดและขั้นสูงสุดของบางตำแหน่ง ดังนี้

ตาราง ประมาณการอัตราเงินเดือนของบุคลากรระดับบริหารด้านต่าง ๆ

ตำแหน่งผู้บริหาร	RM		US\$	
	ค่าสุด	สูงสุด	ค่าสุด	สูงสุด
ผู้จัดการทั่วไป (General Manager)	9,866	17,817	2,743	4,954
ผู้จัดการทั่วไป – ขายและการตลาด/ ฝ่ายพัฒนาธุรกิจ (General Manager - Sales & Marketing/Business Development)	8,177	16,495	2,274	4,586
ผู้จัดการโรงงาน (Plant/Factory Manager)	7,102	13,954	1,975	3,880
นักวิจัยอาวุโสและผู้จัดการฝ่ายพัฒนา (Senior Research & Development Manager)	7,248	13,043	2,187	3,936
เลขานุการบริษัท (Company Secretary)	5,767	10,933	1,604	3,040
สมุหบัญชี (Financial Controller)	11,418	23,181	3,175	6,445
ผู้จัดการฝ่ายปฏิบัติการ (Operations Manager)	5,200	9,250	1,446	2,572
ผู้จัดการฝ่ายทรัพยากรมนุษย์ (Human Resource Manager)	4,901	9,738	1,363	2,708
ผู้จัดการด้านประกันคุณภาพ (Quality Assurance/ Control Manager)	4,876	7,870	1,356	2,188
ผู้จัดการฝ่ายพัฒนาธุรกิจ/บริการลูกค้า (Business Development/Customer Service Manager)	4,209	8,229	1,170	2,288
ผู้จัดการฝ่ายจัดซื้อ (Purchasing Manager)	5,228	8,744	1,454	2,431
ผู้จัดการฝ่ายผลิต/โรงงาน (Production/Manufacturing Manager)	4,703	9,245	1,308	2,570
ผู้จัดการบริหารงานทั่วไป/ทรัพยากรมนุษย์/การเงิน (Administration/HR/Finance Manager)	5,209	8,578	1,448	2,385
ผู้วิเคราะห์ระบบ (System Analyst/Programmer)	2,213	4,441	615	1,235
ผู้จัดการฝ่ายการเงิน/บัญชี (Finance/Accountants Manager)	4,803	8,891	1,335	2,472
วิศวกรเครื่องจักรกล (Mechanical Engineer)	2,116	4,875	588	1,355
เลขานุการผู้บริหารระดับสูง (Exec. Secretary/P.A.)	2,178	4,921	606	1,368
วิศวกรไฟฟ้า (Electrical/Electronic Engineer)	2,407	5,284	670	1,469
ผู้บริหารด้านการตลาด (Marketing Executive)	1,961	4,158	545	1,156
ผู้บริหารด้านประกันคุณภาพ (Quality Assurance/Control Executive)	2,074	4,415	577	1,228
ผู้บริหารด้านสารสนเทศ (IT Executive)	2,089	4,529	581	1,259

ที่มา: www.mef.org.my

เงินเดือนสำหรับผู้ที่ไม่มิตำแหน่งผู้บริหารในภาคการผลิต
 เงินเดือนของพนักงานที่ใช้ทักษะในภาคการผลิต โดยเฉลี่ย ดังนี้
 สำหรับแรงงานไม่มีทักษะ RM 803 (US\$221)
 สำหรับแรงงานกึ่งมีทักษะ RM 1,243 (US\$331)
 สำหรับแรงงานมีทักษะ/ช่างมีฝีมือ RM 1,639 (US\$474)

ตาราง ประมาณการอัตราเงินเดือนของบุคลากรที่มีใช้ฝ่ายบริหาร

ตำแหน่งที่ไม่ใช่ผู้บริหาร	RM		US\$	
	ต่ำสุด	สูงสุด	ต่ำสุด	สูงสุด
เลขานุการ (Secretary)	1,211	2,556	337	711
หัวหน้างานสารสนเทศ (IT Supervisor)	1,553	2,906	432	808
เจ้าหน้าที่ควบคุมแรงดัน/ กระแสไฟฟ้าระดับกลาง (Chargeman: Medium Pressure)	1,397	2,878	388	800
หัวหน้างานผลิต/เทคนิค (Production/Technical Supervisor)	1,513	3,001	421	834
หัวหน้าคนงาน (Foreman)	1,161	2,903	323	807
ผู้ช่วยวิศวกรเครื่องจักร (Boilerman)	1,044	2,045	290	569
ช่างเทคนิคบริการ/ซ่อมบำรุง (Service/Maintenance Technician)	870	2,074	242	577
หัวหน้างานประกันคุณภาพ (Quality Control/Assurance Supervisor)	1,461	2,988	406	831
เจ้าหน้าที่คลังสินค้า (Storekeeper/Warehousemen)	942	2,094	262	583
ช่างไฟฟ้า (Electrician)	873	2,178	243	606
พนักงานปฏิบัติการผลิตกึ่งมีทักษะ (Production Operator: Semi-Skilled)	588	1,485	163	413
ช่างเชื่อม (Wireman/Welder)	813	1,879	227	522
เจ้าหน้าที่บัญชี (Accounts Clerk)	849	1,862	236	518
เจ้าหน้าที่ธุรการ (General Clerk)	777	2,040	216	567
เจ้าหน้าที่ต้อนรับ/พนักงานรับโทรศัพท์ (Receptionist/Telephone Operator)	767	1,670	213	464
ผู้ช่วยห้องแล็บ/ช่างเทคนิค (Laboratory Assistant/Technician)	792	1,664	220	463
เจ้าหน้าที่คอมพิวเตอร์ (Data Entry Clerk/Computer Operator)	688	1,328	191	369
พนักงานขับรถบรรทุก (Lorry/Truck Driver)	669	1,645	186	457
เจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัย (Security Guard)	625	1,431	174	398
พนักงานปฏิบัติการผลิตแบบไร้ทักษะ (Production Operator: Unskilled)	530	1,187	147	330

6. ด้านค่าสาธารณูปโภค

ค่าใช้จ่ายด้านสาธารณูปโภค ประกอบด้วย ค่าไฟฟ้า น้ำประปา ค่าแก๊ส ค่าน้ำมัน และค่าขนส่ง

อัตราค่าไฟฟ้า

ผู้ให้บริการกระแสไฟฟ้าในพื้นที่แหลมมลายูคือ Tenaga Nasional Berhad (TNB) อัตราค่าไฟฟ้าในพื้นที่แหลมมลายู มีดังนี้

ก. ค่าธรรมเนียมสำหรับธุรกิจ (Commercial tariffs) ได้แก่ บริษัทร้านค้า และโรงแรม

รายละเอียด	ต่อกิโลวัตต์ x จำนวนชั่วโมง (kWh)	
	sen	US cents
	(100sen=1RM)	(100 cents=1US\$)
Tariff B (แรงเคลื่อนไฟฟ้าต่ำ มีขนาดโวลต์ไม่เกิน 1,000 volts)		
สำหรับการใช้ 0 - 200 kWh ต่อเดือน:		
สำหรับทุก kWh	37.0	10.29
ค่าธรรมเนียมขั้นต่ำต่อเดือนคือ RM7.20 (US\$2.00)		
ค่าธรรมเนียมสำหรับการใช้เกิน 200 kWh ต่อเดือน:		
สำหรับทุก kWh (ตั้งแต่ 1 kWh ขึ้นไป)		
ค่าธรรมเนียมขั้นต่ำคือ RM7.20 (US\$2.00)	39.7	11.04
Tariff C1 (แรงเคลื่อนไฟฟ้าขนาดกลางปกติ (ขนาด 6.6kV - 66kV))		
สำหรับทุก kWh	28.8	8.0
สำหรับแต่ละกิโลวัตต์ที่ใช้สูงมากที่สุดในแต่ละช่วง 15 นาที (maximum demand) ต่อเดือน: RM23.93 (US\$6.65)		
ค่าธรรมเนียมต่อเดือนขั้นต่ำคือ RM600.00 (US\$167)		
Tariff C2 (แรงเคลื่อนไฟฟ้าขนาดกลาง ช่วงใช้มาก/ช่วงมีการใช้น้อย (ขนาด 6.6kV-66kV))		
สำหรับทุก kWh ช่วงประชาชนใช้ไฟฟ้ามาก (0800 - 2200 นาฬิกา)	28.8	8.0
สำหรับทุก kWh ช่วงประชาชนใช้ไฟฟ้าน้อย (2200 - 0800 นาฬิกา)	17.7	4.92
สำหรับแต่ละกิโลวัตต์ที่ใช้สูงมากที่สุดในแต่ละช่วง 15 นาที (maximum demand) ต่อเดือน: RM35.60 (US\$9.90)		
ค่าธรรมเนียมต่อเดือนขั้นต่ำคือ RM600.00 (US\$167)		

ที่มา: www.tnb.com.my

ข. อัตราค่าไฟฟ้าสำหรับโรงงาน

อัตราค่าไฟฟ้าสำหรับโรงงาน	ต่อกิโลวัตต์ x จำนวนชั่วโมง (kWh)	
	sen (100sen = 1 RM)	US cents (100 cents =1 US\$)
Tariff D (แรงเคลื่อนไฟฟ้าต่ำ มีขนาดโวลท์ไม่เกิน 1,000 volts)		
สำหรับการใช้ 0 - 200 kWh ต่อเดือน:		
สำหรับทุก kWh	32.5	9.04
ค่าธรรมเนียมขั้นต่อเดือนคือ RM7.20 (US\$2.00)		
ค่าธรรมเนียมสำหรับการใช้เกิน 200 kWh ต่อเดือน:		
สำหรับทุก kWh (ตั้งแต่ 1 kWh ขึ้นไป)		
ค่าธรรมเนียมขั้นต่อเดือนคือ RM7.20 (US\$2.00)	34.8	9.67
Tariff E1 (แรงเคลื่อนไฟฟ้าขนาดกลางปกติ (ขนาด 6.6kV - 66kV)		
สำหรับทุก kWh	26.6	7.40
สำหรับแต่ละกิโลวัตต์ที่ใช้สูงมากที่สุดในแต่ละช่วง 15 นาที (maximum demand) ต่อเดือน: RM23.40 (US\$6.51)		
ค่าธรรมเนียมต่อเดือนขั้นสูงสุดคือ RM600.00 (US\$167)		
Tariff E2 (แรงเคลื่อนไฟฟ้าขนาดกลาง ช่วงใช้มาก/ช่วงมีการใช้น้อย (ขนาด 6.6kV-66kV)		
สำหรับทุก kWh ช่วงประชาชนใช้ไฟฟ้ามาก (0800 - 2200 นาฬิกา)	28.1	7.81
สำหรับทุก kWh ช่วงประชาชนใช้ไฟฟ้าน้อย (2200 - 0800 นาฬิกา)	17.3	4.81
สำหรับแต่ละกิโลวัตต์ที่ใช้สูงมากที่สุดในแต่ละช่วง 15 นาที (maximum demand) ต่อเดือน: RM29.30 (US\$8.15)		
ค่าธรรมเนียมต่อเดือนขั้นสูงสุดคือ RM600.00 (US\$167)		
Tariff E3 (แรงเคลื่อนไฟฟ้าขนาดสูง ช่วงใช้มาก/ช่วงมีการใช้น้อย (ขนาด 132kV ขึ้นไป)		
สำหรับทุก kWh ช่วงประชาชนใช้ไฟฟ้ามาก (0800 - 2200 นาฬิกา)	26.6	7.40
สำหรับทุก kWh ช่วงประชาชนใช้ไฟฟ้าน้อย (2200 - 0800 นาฬิกา)	16.0	4.45
สำหรับแต่ละกิโลวัตต์ที่ใช้สูงมากที่สุดในแต่ละช่วง 15 นาที (maximum demand) ต่อเดือน: RM29.60 (US\$7.81)		
ค่าธรรมเนียมต่อเดือนขั้นสูงสุดคือ RM600.00 (US\$167)		

ที่มา: www.tnb.com.my

สำหรับลูกค้าประเภทอุตสาหกรรมซึ่งมีค่าไฟฟ้ารวมสูงกว่า 5% ของค่าใช้จ่ายทั้งหมดของอุตสาหกรรมสามารถขอใช้ค่าธรรมเนียมพิเศษสำหรับอุตสาหกรรมได้

อัตราน้ำ

รัฐบาลแต่ละรัฐในมาเลเซียมีหน้าที่รับผิดชอบการพัฒนาการดำเนินการและการซ่อมบำรุงระบบน้ำเพื่อสาธารณูปโภคในรัฐของตนเอง หน่วยงานที่ดูแลเรื่องน้ำ ได้แก่ Public Works Department, Water Supply Department, Water Supply Board, และ Water Supply company

อัตราน้ำแยกตามพื้นที่ในราคาต่อลูกบาศก์เมตร มีดังนี้

ประเภทพื้นที่	ต่อลูกบาศก์เมตร	
	RM	US\$
Kelantan		
อุตสาหกรรมเพื่อการพาณิชย์	1.25	0.35
ค่าธรรมเนียมขั้นต่ำสุด	12.50	3.48
Penang		
อุตสาหกรรมเพื่อการพาณิชย์		
0 - 20 ลูกบาศก์เมตร	0.52	0.14
21 - 40 ลูกบาศก์เมตร	0.70	0.19
41 - 200 ลูกบาศก์เมตร	0.90	0.25
เกิน 200 ลูกบาศก์เมตร	1.00	0.28
ค่าธรรมเนียมขั้นต่ำสุด	10.00	2.78
Selangor / Federal Territory of Kuala Lumpur & Putrajaya		
เพื่ออุตสาหกรรมเพื่อการพาณิชย์		
0 - 35 ลูกบาศก์เมตร	2.07	0.58
เกิน 35 ลูกบาศก์เมตร	2.28	0.63
ค่าธรรมเนียมขั้นต่ำสุด	36.00	10.0

หมายเหตุ ต้องการดูค่าน้ำในรายรัฐสามารถดูรายละเอียดได้ที่ www.ktak.gov.my

ค่าแก๊สและน้ำมัน

อัตราค่าแก๊สและน้ำมันมีการเปลี่ยนแปลงราคาเป็นไปตามแต่ละเงื่อนไขของสัญญาและสภาวะทางการตลาดของน้ำมันดิบ ข้อมูลส่วนนี้เป็นข้อมูลพื้นฐานเพื่อใช้อ้างอิงเบื้องต้นเท่านั้น

ประเภทน้ำมัน	ต่อลิตร	
น้ำมันเบนซิน (ไร้สารตะกั่ว)	RM	US\$
- ขายปลีก	1.80	0.50
- ผู้บริโภครายใหญ่	1.44	0.40
ดีเซล		
- ขายปลีก	1.70	0.47
- ผู้บริโภครายใหญ่	1.31	0.36
น้ำมันเตาประเภทกลาง	1.08	0.30
แก๊ส	ต่อกิโลกรัม	
LPG	RM	US\$
- บรรจุกัง	1.75	0.53
- ผู้บริโภครายใหญ่	2.03	0.56

ที่มา: www.petronas.com.my

ค่าขนส่ง

สมาคมการขนส่งคอนเทนเนอร์แห่งมาเลเซีย: Container Hauliers Association of Malaysia) ได้นำเสนออัตราค่าขนส่งคอนเทนเนอร์ ประกอบด้วยค่าขนส่ง ค่าผ่านทางด่วนหรือทางพิเศษ และค่าผันผวนของราคาน้ำมัน (Fuel adjustment factor: FAF) มีรายละเอียด ดังนี้

ค่าขนส่งทางทะเล

ต้นทาง: ท่าเรือ Port Klang (North Port)

พื้นที่	อัตราค่าขนส่ง	ค่าผ่านทาง	FAF	รวม	
	20 ฟุต และ 40 ฟุต	จ่ายตามจริง	12.47%	20 ฟุต และ 40 ฟุต	
	(RM)	(RM)	(RM)	RM	US\$
PORT KLANG - Shah Alam	444.00	19.80	55.37	519.17	157
PETALING JAYA - Sungai Way	504.00	23.20	62.85	590.05	178
SELANGOR - Banting	564.00	0.00	70.33	634.33	191
PERAK - Tanjung Malim	1,262.00	59.80	157.37	1,479.17	446
PENANG - Butterworth/	2,402.00	194.80	299.53	2,896.33	874

ค่าขนส่งทางทะเลมีรายละเอียด ดังนี้
จากท่าเรือ Port Klang ไปยัง :

ประเทศปลายทาง			คอนเทนเนอร์ 20 ฟุต	คอนเทนเนอร์ 40 ฟุต
			US\$	US\$
AUSTRALIA			900	1,800
Main ports				
CHINA			100	200
Shanghai				
EUROPE			900	1,800
Main ports				
INDIA			450	900
Navasheva				
JAPAN			400	800
Main ports				
KOREA			400	800
Pusan				
WEST	MEDITERRANEAN		900	1,800
Main ports				
NEW ZEALAND			900	1,800
SOUTH AFRICA			800	1,600
USA	West	Coast		
Los Angeles			1,725	2,300
USA	East	Coast		
New York			2,625	3,500

ที่มา: www.misc.com.my และ www.westportsmalaysia.com

7. ด้านค่าใช้จ่ายในการใช้ชีวิตในมาเลเซีย

ก. ค่าโรงแรม

สมาคมโรงแรมแห่งมาเลเซีย (Malaysian Association of Hotels) ได้รวบรวมข้อมูลเบื้องต้น เกี่ยวกับอัตราค่าโรงแรม ดังนี้

สถานที่	ค่าห้องพักเดี่ยว/คู่ (รวมค่าบริการ 10%และภาษี 5%)	
	RM*	US\$*
Kuala Lumpur		
5-Star Hotel	900	250
4-Star Hotel	500	139
3-Star Hotel	250	70
Penang		
5-Star Hotel	600	169
4-Star Hotel	380	106
3-Star Hotel	280	78
Langkawi		
5-Star Hotel	1,000	556
4-Star Hotel	800	222
3-Star Hotel	220	61

ข. ค่าอัตราผู้ช่วยงานบ้านและคนขับรถส่วนตัว

กรณีเช่าบ้านพัก ต้องมีแม่บ้านและคนขับรถ ประมาณการเงินเดือนของแม่บ้านและคนขับรถมี ดังนี้

ประเภทลูกจ้าง	ค่าจ้างต่อเดือน	
	RM	US\$
คนรับใช้ (แม่บ้านต่างชาติทำงานเต็มเวลา)	600 - 1,000	181 - 302
คนขับรถ	1,200 - 2,000	362 - 604

ง. ค่าบัตรโดยสารเครื่องบินในประเทศ

ในกรณีที่ต้องเดินทางโดยสายการบินไปยังเมืองต่าง ๆ ค่าบัตรโดยสารเครื่องบินในประเทศจากกัวลาลัมเปอร์ไปสถานที่อื่น ๆ ในมาเลเซียมีอัตราค่าโดยสาร ดังนี้

สถานที่	ชั้นธุรกิจ		ชั้นประหยัด	
	RM	US\$	RM	US\$
Penang	774	234	534	161
Langkawi	934	282	634	191
Johor Bahru	694	209	494	149
Kuantan	614	185	454	137
Terengganu	774	234	534	161
Kuching	1,331	402	910	275
Kota Kinabalu	2,010	607	1,210	365

ที่มา: www.mas.com.my

4.5 ภาษี

1. ภาษีอากร

รายได้ที่บุคคลหรือนิติบุคคลได้รับจากการดำเนินงานในมาเลเซีย จะต้องนำมำคำนวณเพื่อเสียภาษีเงินได้ สำหรับแหล่งรายได้ที่ต้องนำมำคำนวณภาษี ได้แก่

- กำไรจากการค้าหรือการดำเนินธุรกิจ
- ค่าจ้างและเงินเดือน
- การจ่ายเงินปันผล และดอกเบี้ย
- ค่าเช่าและเงินส่วนแบ่ง
- บำเหน็จบำนาญ เบี้ยรายปี และเงินได้อื่นๆ
- กำไรอื่นๆ

สำหรับรายได้ที่เกิดขึ้นนอกประเทศมาเลเซียไม่ต้องนำมำคำนวณภาษี ยกเว้นนิติบุคคลในธุรกิจธนาคาร ประกันภัย การขนส่งทางทะเลและทางอากาศต้องนำรายได้ที่เกิดขึ้นจากนอกประเทศมาคำนวณภาษีด้วย ทั้งนี้รายได้ดังกล่าวสามารถนำมาหักลดหย่อนตามรายละเอียดที่ระบุไว้ใน Income Tax Act 1967 ก่อนที่จะนำมำคำนวณภาษี

2. ภาษีเงินได้นิติบุคคล

บริษัทท้องถิ่นและบริษัทต่างชาติที่มีรายได้จากการดำเนินธุรกิจในมาเลเซียต้องเสียภาษีเงินได้นิติบุคคล ซึ่งในปี 2551 รัฐบาลได้ปรับลดอัตราภาษีเงินได้นิติบุคคลลงเหลือร้อยละ 26 และปี 2552 ลดลงเหลือร้อยละ 25 จากปี 2550 ที่เก็บในอัตราร้อยละ 27 ยกเว้นในธุรกิจปิโตรเคมีขั้นต้น เสียภาษีในอัตราร้อยละ 38

3. ภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา

บุคคลผู้มีรายได้ที่เกิดขึ้นในมาเลเซียต้องเสียภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา โดยชาวต่างชาติให้คำนวณภาษีเฉพาะรายได้ที่เกิดขึ้นในมาเลเซียเท่านั้นซึ่ง

อัตราที่จัดเก็บขึ้นอยู่กับระยะเวลาที่อาศัยอยู่ในมาเลเซียตามที่ระบุไว้ใน Income Tax Act 1967 แต่โดยทั่วไป ชาวต่างชาติที่อยู่ในมาเลเซียเกินกว่า 182 วัน จะเสียภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาในอัตราเดียวกับคนท้องถิ่น

ส่วนชาวต่างชาติที่อาศัยอยู่ในมาเลเซียไม่ถึง 182 วัน ต้องเสียภาษีในอัตราร้อยละ 28 โดยไม่มีสิทธิหักค่าลดหย่อน แต่อาจได้ส่วนลดค่าธรรมเนียมที่ต้องจ่ายให้กับรัฐบาลในกรณีที่มีใบอนุญาตทำงาน (Work Permit)

สำหรับอัตราภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาของมาเลเซียเป็นอัตราภาษีแบบก้าวหน้าตั้งแต่ร้อยละ 0-28 แต่สามารถหักลดหย่อนได้ดังรายละเอียดในตาราง

4. ภาษีการขายสินค้า (Sales Tax)

ภาษีการขาย (Sales Tax) เป็นภาษีที่เก็บจากการผลิตหรือการนำเข้า ในอัตราร้อยละ 10 ยกเว้น สินค้าอุปโภคบริโภคและวัสดุก่อสร้างบางรายการ เก็บในอัตราร้อยละ 5 หรือไม่เก็บเลย เครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ร้อยละ 20 บุหรี่ ร้อยละ 25 สินค้าเกี่ยวกับการท่องเที่ยวและกีฬา หนังสือ หนังสือพิมพ์ รวมทั้งผู้ประกอบการที่มียอดขายต่ำกว่า 1 แสนริงกิตต่อปีไม่ต้องเสียภาษีการขาย นอกจากนี้ ยังมีรายละเอียดของภาษีการขายอื่นๆ ซึ่งระบุอยู่ในกฎหมาย Sales Tax Act 1972

กฎหมายเกี่ยวกับสรรพากร

ในการทำธุรกิจ เมื่อนักธุรกิจมีรายได้ในมาเลเซีย จะต้องศึกษาระบบ ภาษีประเภทต่าง ๆ เพื่อจะได้วางแผนการเสียภาษีล่วงหน้า

รายได้ที่ต้องเสียภาษี

รายได้ที่บุคคลหรือนิติบุคคลได้รับจากการดำเนินงานในมาเลเซีย จะต้องนำมาคำนวณเพื่อเสียภาษีเงินได้สำหรับแหล่งรายได้ที่ต้องนำมาคำนวณภาษี ได้แก่

- กำไรจากการค้าหรือการค้าเงินธุรกิจ
- ค่าจ้างและเงินเดือน
- การจ่ายเงินปันผล และดอกเบี้ย
- ค่าเช่าและเงินส่วนแบ่ง
- บำเหน็จบำนาญ เบี้ยรายปี และเงินได้อื่นๆ
- กำไรอื่น ๆ

สำหรับรายได้ที่เกิดขึ้นนอกประเทศมาเลเซียไม่ต้องนำมาคำนวณ ภาษี ยกเว้นนิติบุคคลในธุรกิจธนาคาร ประกันภัย การขนส่งทางทะเลและ ทางอากาศต้องนำรายได้ที่เกิดจากนอกประเทศมาคำนวณภาษีด้วย ทั้งนี้รายได้ ดังกล่าวสามารถนำมาหักลดหย่อนตามรายละเอียดที่ระบุไว้ใน Income Tax Act 1967 ก่อนที่จะนำมาคำนวณ

ภาษีเงินได้นิติบุคคล

บริษัทท้องถิ่นและบริษัทต่างชาติที่มีรายได้จากการดำเนินธุรกิจในมาเลเซีย ต้องเสียภาษีเงินได้นิติบุคคล ซึ่งในปี 2552 รัฐบาลมาเลเซียได้ปรับลดอัตราภาษีเงินได้นิติบุคคลลงเหลือร้อยละ 25 และปี 2552 ยกเว้นในธุรกิจปิโตรเคมีขั้นต้น เสียภาษีในอัตราร้อยละ 38

ภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา

บุคคลผู้มีรายได้ที่เกิดขึ้นในมาเลเซียต้องเสียภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา โดยชาวต่างชาติให้คำนวณ ภาษีเฉพาะรายได้ที่เกิดขึ้นในมาเลเซียเท่านั้น ซึ่งอัตราที่จัดเก็บขึ้นอยู่กับระยะเวลาที่อาศัยอยู่ในมาเลเซียตามที่ระบุไว้ใน Income Tax Act 1967

โดยทั่วไป ชาวต่างชาติที่อยู่ในมาเลเซียเกินกว่า 182 วัน จะเสียภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาในอัตราเดียวกับคนท้องถิ่น ส่วนชาวต่างชาติที่อาศัยอยู่ในมาเลเซียไม่ถึง 182 วัน ต้องเสียภาษีในอัตราร้อยละ 27 โดยไม่มีสิทธิหักค่าลดหย่อนแต่อาจได้ส่วนลดค่าธรรมเนียมที่ต้องจ่ายให้กับรัฐบาลในกรณีที่มีใบอนุญาตทำงาน (Work Permit)

สำหรับอัตราภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาของมาเลเซีย เป็นอัตราภาษีแบบก้าวหน้าตั้งแต่ร้อยละ 0-27 แต่สามารถหักลดหย่อนได้ตามสถานะของแต่ละบุคคล

ค่าลดหย่อนสำหรับภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา

รายการลดหย่อน	ริงกิต
ผู้มีเงินได้	8,000
ลดหย่อนเพิ่มเติม – กรณีพิการ	6,000
คู่สมรส	3,000
ลดหย่อนเพิ่มเติมสำหรับคู่สมรส – กรณีพิการ	3,500
ค่ารักษาพยาบาลสำหรับบิดา - มารดา	5,000
ค่ารักษาพยาบาลสำหรับผู้มีเงินได้ คู่สมรส หรือบุตรสำหรับโรคภัยแรง (รวมค่าตรวจสุขภาพจำนวน 500 ริงกิต)	5,000
ค่าใช้จ่ายสำหรับอุปกรณ์ช่วยพยุงสำหรับผู้มีเงินได้ คู่สมรส บุตร หรือ บิดา-มารดา ที่พิการ	5,000
ค่าเลี้ยงดูบุตรที่ยังไม่สมรส	
• บุตรอายุต่ำกว่า 18 ปี	1,000
• บุตรพิการ	5,000
• บุตรอายุสูงกว่า 18 ปี (กำลังศึกษาในชั้นอุดมศึกษา)	4,000
ค่าเบี้ยประกันชีวิต หรือ เงินสะสมเข้ากองทุนที่ได้รับการ เห็นชอบ	6,000
ค่าเบี้ยประกันเพื่อประโยชน์ทางการศึกษาหรือการรักษาพยาบาล	3,000
เงินจ่ายสมทบเข้ากองทุนสำรองเลี้ยงชีพของลูกจ้างตามระบบ EPF Annuity Scheme	1,000
ค่าใช้จ่ายในการฝึกอบรมทักษะ หรือคุณวุฒิทางด้านกฎหมาย การบัญชี ทางเทคนิค ทางอุตสาหกรรม หรือทางเทคโนโลยี เพิ่มเติมด้าน การเงินอิสลาม ตั้งแต่ปีประเมินภาษี 2007	5,000
ค่าซื้อหนังสือ จุลสารและวารสาร หรือสิ่งพิมพ์อื่น ๆ ในลักษณะเดียวกัน (ยกเว้นหนังสือพิมพ์)	1,000
เริ่มจากปีประเมินภาษี 2007	
ค่าซื้อคอมพิวเตอร์ ทุก 3 ปี เริ่มจากปีประเมินภาษี 2007	3,000

ที่มา: http://www.boi.go.th/thai/asean/Malaysia/capt5_n.html

ภาษีหัก ณ ที่จ่าย (Withholding Tax)

ชาวต่างชาติ จะถูกหักภาษี ณ ที่จ่าย ร้อยละ 10 จากรายได้เฉพาะ คือ

- รายได้จากการใช้สิทธิในทรัพย์สิน การติดตั้งเครื่องมือเครื่องจักร หรืออุปกรณ์อื่น ๆ

- รายได้จากการเป็นที่ปรึกษาด้านการจัดการและเทคนิค

- รายได้จากค่าเช่า หรือข้อตกลงในการจัดการอสังหาริมทรัพย์

ในปี 2551-2555 มีการยกเว้นการหักภาษี ณ ที่จ่าย จากรายได้ของผู้เชี่ยวชาญชาวต่างชาติที่ให้การฝึกอบรมทางเทคนิคในบางสาขา

ภาษีการขายสินค้า (Sales Tax)

ภาษีการขาย (Sales Tax) เป็นภาษีที่เก็บจากยอดขายสินค้าที่ผลิตหรือการนำเข้า ธุรกิจจะต้องเสียภาษีการขายในอัตราร้อยละ 10 ยกเว้นรายการสินค้าหรือกิจการที่มีเงื่อนไขต่อไปนี้

ภาษีการขายสินค้า

รายการสินค้า	อัตราภาษี
สินค้าอุปโภคบริโภคและวัสดุก่อสร้าง	ร้อยละ 5 หรือไม่เก็บ
เครื่องดื่มแอลกอฮอล์	ร้อยละ 20
บุหรี่ย	ร้อยละ 25
สินค้าเกี่ยวกับการท่องเที่ยวและกีฬาหนังสือ หนังสือพิมพ์	ไม่ต้องเสียภาษี
ผู้ประกอบการที่มียอดขายต่ำกว่า 1 แสนริงกิตต่อปี	

หมายเหตุ: รายละเอียดของภาษีการขายอื่น ๆ ระบุอยู่ในกฎหมาย Sales Tax Act 1972

อนุสัญญาว่าด้วยภาษีซ้อน

‘รัฐบาลไทยและมาเลเซีย ได้ทำความตกลงเพื่อการเว้นการเก็บภาษีซ้อนและการป้องกันการเลี่ยงภาษีการรัษฎากรในส่วนที่เกี่ยวกับการเก็บภาษีซ้อนและภาษีเงินได้และภาษีกำไรส่วนเกิน ภาษีเงินได้เพิ่มเติมซึ่งก็คือภาษีกำไรจากธุรกิจการพัฒนาและภาษีกำไรจากการทำไม้และภาษีเงินได้ปิโตรเลียม

จากเงินได้ มีผลบังคับใช้เมื่อ วันที่ 2 กุมภาพันธ์ 2526 ภาษีที่อยู่ในขอบข่าย ได้แก่ ภาษีเงินได้และภาษีกำไรส่วนเกิน ภาษีเงินได้เพิ่มเติมซึ่งก็คือภาษีกำไรจากธุรกิจการพัฒนาและภาษีกำไรจากการทำไม้และภาษีเงินได้ปิโตรเลียม

4.6 หลักเกณฑ์การนำเงินกลับประเทศ

ประเทศมาเลเซียไม่ได้มีระเบียบ กฎเกณฑ์ ข้อบังคับในการนำเงินออกนอกประเทศ ดังนั้นผู้ประกอบการที่เดินทางไปลงทุนในมาเลเซีย จึงสามารถนำเงินกลับประเทศได้ทั้งหมด

4.7 อื่นๆ

กฎหมายที่ควรรู้

การทำธุรกิจในประเทศมาเลเซียควรที่นักธุรกิจจะต้องศึกษากฎหมายต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องให้รอบคอบและถี่ถ้วน ทั้งนี้ควรจะมีทนายความที่เชี่ยวชาญในการด้านกฎหมายคอยให้คำแนะนำ เพื่อจะได้วางแผนการทำธุรกิจให้เหมาะสมมีประสิทธิภาพ กฎหมายที่ควรรู้ประกอบด้วย กฎหมายภูมิบุตร กฎหมายลิขสิทธิ์ กฎหมายแรงงานและการนำคนต่างชาติเข้าไปทำงานในมาเลเซีย กฎหมายเกี่ยวกับสรรพากร อนุญาตว่าด้วยภาษีซ้อน

กฎหมายภูมิบุตร หรือ ภูมิบุตรา (Bumiputra)

“Bumiputera” เป็นภาษามลายู แปลว่า คนถิ่น หรือผู้ที่มีถิ่นกำเนิด มีชาติพันธุ์ดั้งเดิม ในทางราชการหมายถึง ชาวมาเลย์หรือชาวมลายูเดิมที่นับถือศาสนาอิสลามและชนพื้นเมืองเดิมเช่น Orang Asli ที่อาศัยอยู่ในรัฐซาบาห์และซาราวัก กฎหมายนี้รัฐจะให้ความสำคัญต่อการปกป้องสิทธิและผลประโยชน์ของชาวมาเลย์และชนเผ่าเดิม โดยบัญญัติในรัฐธรรมนูญให้ศาสนาอิสลามเป็นศาสนาประจำชาติ และผู้ที่นับถือศาสนาอิสลามจะมีสิทธิพิเศษ เพราะรัฐบาลถือว่าคนมาเลย์คือเจ้าของประเทศแห่งนี้และมีเชื้อสายเป็นบุตรแห่งแผ่นดินนี้

กรณีการประกอบกิจการของคนต่างชาติมีเงื่อนไขเกี่ยวกับ “ภูมิบุตร” ดังนี้

- 1) ต้องมีส่วนผู้ถือหุ้นภูมิบุตรเป็นจำนวนร้อยละ 30 ในโครงสร้างผู้ถือหุ้นของบริษัท
- 2) ต้องตั้งภูมิบุตรเป็นกรรมการ/หรือคณะกรรมการของบริษัท
- 3) ต้องจ้างพนักงานในทุกระดับรวมถึงระดับบริหารที่สะท้อนส่วนประกอบทางเชื้อชาติของประชากรมาเลเซีย

อย่างไรก็ตามรัฐบาลปัจจุบันได้ผ่อนคลายนโยบายนี้ลงมาโดยให้ชาวต่างชาติสามารถถือหุ้นในกิจการได้ 100 % ในบางกิจการ

กฎหมายลิขสิทธิ์

มาเลเซียเป็นสมาชิกของ The World Intellectual Property Organization (WIPO) เมื่อวันที่ 1 มกราคม 2532 และเป็นสมาชิกใน The Paris Convention 1883 เมื่อวันที่ 1 มกราคม 2532 The Berne Convention 1886 เมื่อวันที่ 1 ตุลาคม 2533 รวมทั้งได้ลงนามในความตกลง WTO TRIPS เมื่อวันที่ 1 มกราคม 2538 ในปี 2543 มาเลเซียได้แก้ไขกฎหมาย The Copyright Act, The Patents Act และ The Trade Marks Act รวมถึงกฎหมายเรื่อง Layout designs of integrated circuits และ Geographical Indication

เพื่อให้สอดคล้องกับข้อผูกพันใน TRIPS นอกจากนี้ยังมีกฎหมาย The Optical Discs Act 2000 เพื่อควบคุมผู้ผลิตผลงานลิขสิทธิ์และปราบปรามการปลอมแปลงสินค้า

ลิขสิทธิ์ หมายถึง สิทธิแต่เพียงผู้เดียวของผู้สร้างสรรค์ในการใช้ประโยชน์จากงานสร้างสรรค์ของตนเอง

งานที่มีลิขสิทธิ์ มีดังนี้ งานวรรณกรรม นาฏกรรม ดนตรีกรรม ศิลปกรรม โสตทัศนวัสดุ งานภาพยนตร์ สิ่งบันทึกเสียง งานแพร่เสียงแพร่ภาพ โปรแกรมคอมพิวเตอร์

สิ่งต่อไปนี้เป็นงานลิขสิทธิ์

- ข่าวประจำวันหรือข้อเท็จจริงที่ตามลักษณะของมันแล้วเป็นเพียงแค่ว่า
- คำพิพากษา คำสั่ง คำตัดสิน และรายงานของเจ้าหน้าที่รัฐบาล
- ความคิด ขั้นตอน กรรมวิธีทางคณิตศาสตร์

อายุความคุ้มครอง

ตารางที่ ประเภทลิขสิทธิ์และอายุความคุ้มครอง

ประเภทลิขสิทธิ์	อายุความคุ้มครอง
1. งานวรรณกรรม งานนาฏกรรม งานดนตรีกรรม งานศิลปกรรม โปรแกรมคอมพิวเตอร์	ตลอดอายุของผู้สร้างสรรค์ และ 50 ปี หลังจากผู้สร้างสรรค์ถึงแก่กรรม
2. งานโสตทัศนวัสดุ งานภาพยนตร์	50 ปี นับจากวันเริ่มต้นปีปฏิทินที่งานนั้นเผยแพร่เป็นครั้งแรก
3. งานสิ่งบันทึกเสียง งานแพร่เสียงแพร่ภาพ	50 ปี นับจากวันเริ่มต้นของปีปฏิทินถัดจากปีซึ่งงานดังกล่าวได้เผยแพร่เป็นครั้งแรก
4. งานอันมีลิขสิทธิ์ของรัฐ หน่วยงานของรัฐ หรือขององค์กรระหว่างประเทศ	50 ปี นับจากวันเริ่มต้นของปีปฏิทินถัดจากปีซึ่งงานดังกล่าวได้เผยแพร่เป็นครั้งแรก

มาตรการคุ้มครอง ณ จุดนำเข้า – ส่งออก*

1. มาตรการคุ้มครองทางศุลกากร ณ จุดนำเข้า – ส่งออก*

เจ้าของลิขสิทธิ์ต้องร้องขอต่อ Copyright Controller เกี่ยวกับสินค้าที่ต้องสงสัยว่าละเมิดงานอันมีเจ้าของลิขสิทธิ์จะต้องทำหนังสือแจ้งเกี่ยวกับงานอันมีลิขสิทธิ์แต่ละชิ้น เมื่อมีการประกาศว่าสินค้านั้นเป็นสำเนาที่เป็นละเมิด เจ้าของลิขสิทธิ์อาจทำหนังสือแจ้งอีกฉบับหนึ่งเพื่อคัดค้านการนำเข้าสินค้าที่ต้องห้ามเข้ามายังประเทศมาเลเซีย ซึ่งเจ้าของลิขสิทธิ์จะต้องมีการวางหลักประกันเป็นจำนวนเงินตามที่ Copyright Controller กำหนด ไม่มีกำหนดเวลาสำหรับการกักกันสินค้า

* แก้ไขเพิ่มเติมเมื่อ ตุลาคม พ.ศ. 2547

2. การเสนอเอกสารพิสูจน์ความเป็นเจ้าของลิขสิทธิ์

คำร้องขอดังกล่าวจะต้องยื่นมาพร้อมกับเอกสารพิสูจน์ความเป็นเจ้าของลิขสิทธิ์ในงานนั้น พร้อมด้วยข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับสำเนางานที่เป็นการละเมิด และต้องมีการชำระค่าธรรมเนียมเป็นจำนวน 100 ริงกิต (ประมาณ 26 ดอลลาร์สหรัฐ) เจ้าหน้าที่ศุลกากรจะทำการยึด และกักกันสำเนาของงานที่ละเมิด และเจ้าของลิขสิทธิ์จะต้องช่วยเหลือ Copyright Controller ในการจำแนกสินค้าที่เป็นละเมิด

เอกสารที่ใช้พิสูจน์ความเป็นเจ้าของลิขสิทธิ์ ได้แก่ ตัวอย่างของงานอันมีลิขสิทธิ์ ประกอบกับคำอ้างสิทธิ์ที่ขอบด้วยกฎหมาย หรือคำให้การเป็นลายลักษณ์อักษร

3. ค่าธรรมเนียมราชการสำหรับการยื่นคำขอ*

100 ริงกิต (26 ดอลลาร์สหรัฐ)

การกระทำของเจ้าหน้าที่ศุลกากรต่อสินค้าที่มีการละเมิด*

สินค้าที่ได้ยึดไว้จะถูกนำไปทำลาย

บทลงโทษ

ผู้กระทำการละเมิดจะได้รับโทษจำคุกและโทษปรับตามอัตราที่กฎหมายกำหนดไว้ในพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์

ตั้งแต่วันที่ 1 ตุลาคม พ.ศ. 2546 บุคคลใดที่ถูกตัดสินว่ากระทำการละเมิดลิขสิทธิ์ต้องรับโทษเพิ่มขึ้นจากเดิม คือ ต้องระวางโทษปรับตั้งแต่ 200 ริงกิต ถึง 20,000 ริงกิต ต่อหนึ่งสำเนาที่ละเมิดงานอันมีลิขสิทธิ์ การกระทำความผิดในครั้งต่อไปต้องระวางโทษปรับ ตั้งแต่ 4,000 ริงกิต ถึง 40,000 ริงกิต ต่อหนึ่งสำเนาที่ละเมิดงานอันมีลิขสิทธิ์ ส่วนอัตราโทษจำคุกนั้นไม่มีการเปลี่ยนแปลง

บุคคลใดที่ถูกตัดสินว่ากระทำความผิดฐานทำขึ้น หรือมีไว้ในครอบครองซึ่งสิ่งประดิษฐ์ (Contrivance) ที่ใช้ หรือเจตนาจะใช้เพื่อวัตถุประสงค์ในการทำสำเนางานที่เป็นการละเมิดต้องระวางโทษปรับตั้งแต่ 4,000 ริงกิต ถึง 40,000 ริงกิต ต่อหนึ่งสำเนาที่ละเมิดงานอันมีลิขสิทธิ์ สำหรับการกระทำความผิดในครั้งต่อไปต้องระวางโทษปรับตั้งแต่ 8,000 ริงกิต ถึง 80,000 ริงกิต ต่อสิ่งประดิษฐ์แต่ละอย่าง ส่วนอัตราโทษจำคุกนั้นไม่มีการเปลี่ยนแปลง

สำหรับการกระทำความผิดที่มีการใช้หรือก่อให้เกิดวิธีการใดที่นำเทคโนโลยีมาใช้ในการกระทำความผิดได้ ไม่ว่าจะเป็นการ โยกย้าย หรือเปลี่ยนแปลงข้อมูลเกี่ยวกับการจัดการสิทธิทางอิเล็กทรอนิกส์โดยไม่ได้รับอนุญาต

* แก้ไขเพิ่มเติมเมื่อ ตุลาคม พ.ศ. 2547

และจำหน่ายแจก นำเข้ามาเพื่อแจกจ่าย หรือเผยแพร่สู่สาธารณชนโดยไม่ได้รับอนุญาต บุคคลใดที่ถูกตัดสินว่ากระทำความผิดดังกล่าวต้องระวางโทษจำคุกไม่เกิน 5 ปี และสำหรับการกระทำความผิดครั้งต่อไปจะต้องระวางโทษจำคุกไม่เกิน 10 ปี ส่วนอัตราโทษปรับนั้นไม่มีการเปลี่ยนแปลง

บุคคลใดที่ถูกตัดสินว่ากระทำความผิดภายใต้พระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ พ.ศ. 2530 หรือประกาศอื่นใดที่ออกตามความในพระราชบัญญัติดังกล่าวที่ไม่ได้มีกำหนดอัตราโทษไว้เป็นพิเศษ ต้องระวางรับโทษปรับตั้งแต่ 10,000 ริงกิต ถึง 50,000 ริงกิต หรือจำคุกไม่เกิน 5 ปี หรือทั้งจำทั้งปรับ

กฎหมายแรงงาน

กฎหมายที่เกี่ยวข้องกับแรงงาน มีดังนี้

1. พ.ร.บ. แรงงาน (Akta pekerjaan)
2. พ.ร.บ. สหภาพแรงงาน (Akta Kesatuan Sekerja)
3. พ.ร.บ. แรงงานเด็กและวัยรุ่น (Akta Pekerjaan Kanak- kanak dan orang Muda)
4. พ.ร.บ. ประกันสังคมแรงงาน (Akta Keselamatan Sosial pekerja)
5. พ.ร.บ. ประกันคนงาน (Akta Pampasan pekerja / Workmen's Compensation Act)
6. พ.ร.บ. ความสัมพันธ์ทางอุตสาหกรรม (Akta Perhubungan perusahaan)
7. พ.ร.บ. โรงงานและเครื่องจักร (Akta Kilang dan Jentera)

กฎหมายการจ้างงาน ปี 1955 (พ.ศ. 2498) เป็นกฎหมายหลักเกี่ยวกับแรงงานของมาเลเซีย มีข้อบังคับบางเรื่องในการจ้างงานที่นักธุรกิจควรให้ความสำคัญ ดังนี้

อัตราค่าจ้าง หมายถึง ค่าจ้างที่นายจ้างต้องจ่ายแก่คนงานในวันต่อไป

นี้

1. ทำงานล่วงเวลา
2. ทำงานในวันหยุด (Cuti Umum)
3. ทำงานในวันหยุด (Hari Rehat)
4. ลาป่วย
5. ลาคลอด
6. ลาประจำปี

ก. เงื่อนไขขั้นต่ำสำหรับการจ้างงานและได้รับค่าจ้าง
เงื่อนไขขั้นต่ำสำหรับการจ้างงานและได้รับค่าจ้าง

เงื่อนไข	ระยะเวลา
จำนวนชั่วโมงทำงานปกติ	ไม่เกิน 8 ชั่วโมงต่อ 1 วัน หรือ 48 ชั่วโมงต่อ 1 สัปดาห์
วันหยุดราชการที่ได้รับค่าจ้าง	อย่างน้อย 10 วันเป็นวันหยุดราชการตามประกาศของ ราชการใน 1 ปี ปฏิทิน (รวมวันหยุดราชการที่บังคับให้เป็นวันหยุด คือ วันชาติ วันเฉลิมพระชนมพรรษาสมเด็จพระราชาธิบดีแห่ง มาเลเซีย วันเกิดประมุขแห่งรัฐ วันสหพันธรัฐ(Federal Territory day) และวันแรงงาน) และ ในวันที่มีประกาศให้เป็นวันหยุดราชการ ตามหมวด 8 ของกฎหมายวันหยุด ปี 1951
การลาคลอดแบบได้ค่าจ้าง	60 วัน

ข. จำนวนวันลาประจำปีขั้นต่ำแบบได้รับค่าจ้างสำหรับลูกจ้าง

อายุงาน	จำนวน
อายุงานน้อยกว่า 2 ปี	8 วัน
อายุงาน 2 ปีขึ้นไปแต่ไม่น้อยกว่า 5 ปี	12 วัน
อายุงานเกิน 5 ปี	16 วัน

ค. การลาป่วยและจำนวนวันลาป่วยแบบได้รับค่าจ้าง
พนักงานหรือ คนงานที่มีสิทธิลาป่วยต่อปีได้ 14 - 22 วัน โดยได้รับ
ค่าจ้างตามเงื่อนไขของระยะเวลาการปฏิบัติงาน ทั้งนี้ต้องได้รับการตรวจจาก

1. นายแพทย์ที่นายจ้างจดทะเบียนไว้หรือ
2. ในกรณีไม่อาจพบนายแพทย์ที่นายจ้างจดทะเบียนไว้ ด้วยเหตุจาก
เวลา ระยะทาง พนักงาน/คนงานสามารถพบนายแพทย์ใด ๆ ก็ได้
3. ทันตแพทย์ ค่าใช้จ่ายจากการรักษาหรือการตรวจทางนายจ้างจะ
เป็นผู้รับผิดชอบ

จำนวนวันลาป่วยขั้นต่ำแบบได้รับค่าจ้างสำหรับลูกจ้างต่อ 1ปีปฏิทิน

อายุงาน	จำนวน
อายุงานน้อยกว่า 2 ปี	14 วัน
อายุงาน 2 ปีขึ้นไปแต่น้อยกว่า 5 ปี	18 วัน
อายุงานเกิน 5 ปี	22 วัน
กรณีต้องเข้ารับการรักษากลายเป็นคนไข้ในของโรงพยาบาล	ลาได้ถึง 60 วัน

ง. ค่าจ้างทำงานล่วงเวลา

วัน	อัตราค่าจ้าง
วันทำงานปกติ	1.5 เท่า x อัตราค่าจ้างรายชั่วโมง
วันหยุดพักผ่อน (กฎหมายมาเลเซีย บังคับให้พนักงานแม่บ้านต้องมีวันหยุดพักผ่อน 1 วันต่อสัปดาห์)	2 เท่า x อัตราค่าจ้างรายชั่วโมง
วันหยุดราชการ	3 เท่า x อัตราค่าจ้างรายชั่วโมง

การสงเคราะห์ตามกฎหมาย

กฎหมายมาเลเซียบังคับให้ต้องมีการสงเคราะห์ลูกจ้างชาวมาเลเซียตามกฎหมายกองทุนสำรองเลี้ยงชีพลูกจ้าง ปี 1991 (Employment Provident Fund : EPF) ดังนี้

- นายจ้างสมทบเข้ากองทุนฯ ร้อยละ 12 ของค่าจ้างรายเดือน
- ลูกจ้างสมทบเข้ากองทุนฯ ร้อยละ 11 ของค่าจ้างรายเดือน

ทั้งนี้ไม่ได้บังคับการสงเคราะห์ลูกจ้างชาวต่างชาติแต่นายจ้างสามารถเลือกที่จะสงเคราะห์หรือไม่สงเคราะห์ก็ได้ โดยอาจปรับใช้อัตราการเก็บเงินเข้ากองทุน ดังนี้

กลุ่มอายุ	ส่วนที่นายจ้างจ่าย	ส่วนที่ลูกจ้างจ่าย
กลุ่มอายุไม่เกิน 55 ปี	RM5.00 (US\$1.39) ต่อลูกจ้าง 1 คนต่อเดือน	8% ของค่าจ้างรายเดือนของลูกจ้าง
กลุ่มอายุ 55-75 ปี	RM5.00 (US\$1.39) ต่อลูกจ้าง 1 คนต่อเดือน	5.5% ของค่าจ้างรายเดือนของลูกจ้าง

ที่มา: www.kwsp.gov.my

การเลิกจ้าง

นายจ้างสามารถยุติสัญญาจ้างได้ โดยแจ้งต่อลูกจ้างในกรณีดังนี้

1. เมื่อลูกจ้างขาดทักษะในการทำงาน ไม่ว่าจะเกิดจากฝีมือความสามารถ
2. เมื่อลูกจ้างขาดคุณสมบัติ แจ้งคุณสมบัติไม่ตรงกับความจริง
3. เมื่อลูกจ้างมีปัญหาสุขภาพ

การกระทำความผิด ลูกจ้างสามารถถูกยกเลิกสัญญาได้เมื่อ

1. นอนในขณะปฏิบัติหน้าที่
2. ประมาทขณะปฏิบัติหน้าที่
3. ขโมยทรัพย์สินของนายจ้างหรือคนงานอื่น
4. เมาขณะปฏิบัติหน้าที่
5. ไม่ปฏิบัติตามคำสั่งที่ถูกต้องของนายจ้าง

การแจ้งประกาศยกเลิกสัญญาจ้าง

1. ต้องแจ้งล่วงหน้า 4 สัปดาห์ ในกรณีคนงานทำงานน้อยกว่า 2 สัปดาห์นับแต่การแจ้งประกาศ
2. ต้องแจ้งล่วงหน้า 6 สัปดาห์ ในกรณีคนงานทำงาน 2 ปี หรือมากกว่าแต่ไม่เกิน 5 ปี นับแต่แจ้งประกาศ
3. ต้องแจ้งล่วงหน้า 8 สัปดาห์ ในกรณีคนงานทำงาน 5 ปี หรือมากกว่า

นอกจากนี้นายจ้างสามารถที่จะดำเนินการต่อไปนี้ได้

1. ยกเลิกสัญญาจ้างโดยไม่แจ้งประกาศ
2. ลดขั้นของคนงาน
3. ลงโทษสถานเบาตามที่เห็นสมควร

การประกันคนงาน

ใน พ.ร.บ. ประกันคนงาน (Akta Pampasan pekerja / Workmen's

Compensation Act) กำหนดไว้ว่า เพื่อเป็นการป้องกันการเกิดอุบัติเหตุขณะทำงาน ลูกจ้างจะต้องทำกรรมธรรม์ประกันตัวเอง อันจะได้รับค่าทดแทนเมื่อเกิดอุบัติเหตุจากการทำงาน

นอกจากนี้ จะต้องมีการจัดทำกองทุนเงินสะสม (Kumpulan Wang Sempanan /Provident Fund) คล้ายกองทุนประกันสังคมของไทย โดยนายจ้างต้องออกเงินสมทบกองทุนดังกล่าว

การนำเข้าคนงานต่างชาติไปทำงานในประเทศมาเลเซีย

ในกรณีที่ธุรกิจต้องการนำคนงานไทย หรือคนสัญชาติอื่น เข้าไปทำงานในประเทศมาเลเซีย จะต้องปฏิบัติตามขั้นตอนต่าง ๆ 6 ขั้นตอน เพื่อให้ถูกต้องตามกฎหมายดังนี้

1. นายจ้างจะต้องขอโควต้าจำนวนคนงานต่างชาติจากกระทรวงมหาดไทยของมาเลเซีย (Ministry of Home Affairs)
2. จัดหาคนงานตามโควต้าที่ได้รับ ซึ่งสามารถขอความช่วยเหลือผ่านสำนักงานแรงงานในมาเลเซียได้
3. จัดทำ Calling Visa เมื่อได้คนงานตามจำนวนที่ต้องการ นำหลักฐานของคนงานซึ่งประกอบด้วย หนังสือเดินทางและใบรับรองแพทย์ ไปขอ Calling Visa ที่สำนักงานตรวจคนเข้าเมืองมาเลเซีย
4. ทำสัญญาจ้างและรับรอง เมื่อได้ Calling Visa แล้ว นายจ้างจะต้องทำสัญญาจ้างกับคนงานซึ่งถือเป็นลูกจ้าง จากนั้นให้นำสัญญามาให้สำนักงานแรงงานในมาเลเซียรับรอง
5. การขอวีซ่าชั่วคราว ลูกจ้างจะต้องนำ Calling Visa และสัญญาที่รับรองแล้วไปขอวีซ่าชั่วคราว 3 เดือน (Single Entry) ที่สถานทูตหรือสถานกงสุลมาเลเซียในประเทศไทย
6. การขอทำใบอนุญาตทำงาน (Work Permit) นายจ้างจะต้องดำเนินการขอทำใบอนุญาตทำงานให้ลูกจ้าง ซึ่งจะต้องทำภายในเวลาที่ได้รับอนุญาตให้อยู่ในประเทศมาเลเซีย (3 เดือน)

การทำใบอนุญาตทำงาน (Work Permit)

นายจ้างที่จะจ้างคนงานต่างชาติ มีหน้าที่จะต้องทำใบอนุญาตทำงานให้กับลูกจ้าง โดยจะต้องนำเอกสารไปยังที่สำนักงานตรวจคนเข้าเมือง ประเทศมาเลเซีย ดังต่อไปนี้

1. หนังสือเดินทางของลูกจ้าง
2. ใบตรวจโรคจากสถานพยาบาล
3. รูปถ่ายขนาดเดียวกับในพาสปอร์ต (ประมาณ 1 นิ้วครึ่ง)
4. สัญญาจ้างงาน

อายุของใบอนุญาตทำงาน

ใบอนุญาตทำงาน (Work Permit) โดยทั่วไปมีอายุ 1 ปี (ยกเว้นอาชีพทำงานในร้านอาหารประเภทต้มยำ ซึ่งมีอายุ 3 เดือน และ 1 ปี)

ค่าใช้จ่ายในการจัดทำใบอนุญาตทำงาน

ค่าทำใบอนุญาตทำงานในประเทศมาเลเซีย จะแตกต่างกันตามอาชีพที่ขออนุญาต ประกอบด้วย ค่าภาษี ค่าตรวจสุขภาพ ค่าออกใบอนุญาต ค่าประกันสุขภาพ ค่ามัดจำรับรองความปลอดภัย

ข้อควรระวัง

1. ไม่ควรให้ลูกจ้างทำงานในระหว่างทำใบอนุญาต เพราะจะมีผลเท่ากับทำงานโดยไม่ได้รับอนุญาต
2. ในกรณีที่ได้รับอนุญาตให้ทำงานแล้ว นายจ้างและลูกจ้างจะต้องคอยตรวจสอบระยะเวลาอยู่เสมอ อย่าให้เกินกำหนดที่ได้รับอนุญาต และควรต่ออายุใบอนุญาตก่อนจะถึงกำหนด หรือหากเกินกำหนดจะต้องเดินทางกลับประเทศไทยก่อนแล้วจึงกลับเข้าไปใหม่

ตารางที่ ค่าใช้จ่ายในการขอใบอนุญาตทำงานประเภทต่าง ๆ ในมาเลเซีย

ภาคประกอบการ	ค่าภาษีนำแรงงาน ต่างชาติ (Levy)	ค่าตรวจสุขภาพโดย FOMEMA	ค่าออกใบอนุญาต ทำงาน (Work Permit)	ค่ามัดจำรับรอง ความปลอดภัย	รวมค่าใช้จ่าย ทั้งสิ้น
การเกษตร					
- ชาย	360.00 ริงกิต/คน	180.00 ริงกิต	10.00 ริงกิต	250.00 ริงกิต	800.00 ริงกิต
- หญิง		190.00 ริงกิต			810.00 ริงกิต
การเพาะปลูก					
- ชาย	540.00 ริงกิต/คน	180.00 ริงกิต	10.00 ริงกิต	250.00 ริงกิต	980.00 ริงกิต
- หญิง		190.00 ริงกิต			990.00 ริงกิต
อุตสาหกรรม					
- ชาย	1,200.00 ริงกิต/คน	180.00 ริงกิต	10.00 ริงกิต	250.00 ริงกิต	1640.00 ริงกิต
- หญิง		190.00 ริงกิต			1650.00 ริงกิต
ก่อสร้าง					
- ชาย	1,200.00 ริงกิต/คน	180.00 ริงกิต	10.00 ริงกิต	250.00 ริงกิต	1640.00 ริงกิต
- หญิง		190.00 ริงกิต			1650.00 ริงกิต
บริการ*					
- ชาย	1,800.00 ริงกิต/คน	180.00 ริงกิต	10.00 ริงกิต	250.00 ริงกิต	2240.00 ริงกิต
- หญิง		190.00 ริงกิต			2250.00 ริงกิต

บทลงโทษเกี่ยวกับการเข้ามาทำงานโดยไม่มีใบอนุญาตทำงาน หรือการเข้าเมืองโดยไม่ถูกกฎหมาย

1. การเข้าไปทำงานในประเทศมาเลเซีย ในทุกอาชีพและทุกประเภท จะต้องได้รับอนุญาตให้ทำงาน (Work Permit) โดยจะประทับการอนุญาตให้ทำงานในหนังสือเดินทาง (พาสปอร์ต) ซึ่งหากถูกตรวจพบว่า เข้ามาทำงานโดยไม่มีใบอนุญาตทำงาน จะถูกจับกุมและดำเนินคดีในข้อหาใช้วีซ่าหรือเข้าเมืองผิดประเภท มีโทษดังนี้

ก. จำคุกไม่เกิน 5 ปี

ข. ปรับตามระยะเวลาของโทษ คือ

6 เดือน - 1 ปี เสียค่าปรับ 2,100 ริงกิต

มากกว่า 2 ปี-6 ปี เสียค่าปรับ 3,000 ริงกิต (สูงสุด)

หรือทั้งจำทั้งปรับ และถูกส่งตัวกลับประเทศไทยภายหลังพ้นโทษ

2. การเข้าเมืองโดยไม่ถูกกฎหมาย มีโทษดังนี้

ก. ผู้เข้าเมืองไม่ถูกกฎหมาย ปรับ 10,000 ริงกิต /จำคุก 5 ปี หรือทั้งจำทั้งปรับ และถูกเซ็น 6 ครั้ง

ข. นายจ้างที่รับคนงานต่างด้าวผิดกฎหมาย 1-5 คน ปรับ 10,000-50,000 ริงกิต จำคุก 1 ปีต่อลูกจ้าง 1 คน หรือทั้งจำทั้งปรับ

ค. นายจ้างที่รับคนงานต่างด้าวผิดกฎหมาย มากกว่า 5 คน ถูกเซ็น และจำคุก 5 ปี

ง. เจ้าของอาคารที่อนุญาตให้ผู้เข้าเมืองผิดกฎหมายพักอาศัย ปรับ/จำคุก

จ. ผู้ปกป้องหรือให้ความคุ้มครองผู้เข้าเมืองผิดกฎหมาย ปรับ และจำคุกและถูกเซ็น 6 ครั้ง

- Over stay ปรับวันละ 30-50 ริงกิต และกักกัน รอส่งกลับ

นโยบายการเลิกจ้างแรงงานต่างชาติ

จากผลกระทบด้านวิกฤติเศรษฐกิจ ทำให้รัฐบาลมาเลเซียต้องออกมาตรการการปรับด้วยคือ การระงับการนำเข้าแรงงานต่างชาติ เพื่อสงวนตำแหน่งงานให้ชาวมาเลเซีย โดยใช้มาตรการต่าง ๆ ตามมา ดังนี้

1. งดในการออกใบอนุญาตทำงานใหม่ให้แก่แรงงานต่างชาติ ยกเว้นภาคการก่อสร้าง

2. ไม่ต่ออายุใบอนุญาตทำงานที่หมดอายุ

3. นำแนวทางการฝึกอบรมแรงงาน (Induction Course) มาใช้ โดยแรงงานทุกคนต้องผ่านการอบรม รัฐบาลมาเลเซียจึงจะออกใบอนุญาตเข้าเมือง (Calling Visa) มีผลบังคับใช้วันที่ 15 เมษายน 2552

4. มีแนวคิดจะขึ้นค่าภาษีแรงงานต่างชาติ(Levy)อีก 1 เท่าในทุกสาขา

‘จากผลกระทบด้านวิกฤติเศรษฐกิจ ทำให้รัฐบาลมาเลเซียต้องออกมาตรการการปรับด้วยคือ การระงับการนำเข้าแรงงานต่างชาติ เพื่อสงวนตำแหน่งงานให้ชาวมาเลเซีย’

ยกเว้น ภาคการเพาะปลูก ภาคก่อสร้าง และภาคบริการเฉพาะตำแหน่งแม่บ้าน (ในขณะนี้ ยังไม่ประกาศให้มีผลบังคับใช้)

5. กวดขันจับกุมแรงงานต่างชาติที่เข้าเมืองผิดกฎหมาย ปรับ และส่งกลับประเทศ

6. มีมาตรการจูงใจและบังคับนายจ้างให้รับแรงงานท้องถิ่น

เห็นได้ว่า กฎหมายที่นำเสนอมาข้างต้นเป็นเพียงส่วนหนึ่งที่เกี่ยวข้องโดยตรงต่อการดำเนินธุรกิจหลักเท่านั้น แต่ยังมีกฎหมายอื่นๆ อีกที่จะต้องเข้ามาเกี่ยวข้องกับการทำธุรกิจที่นักธุรกิจสนใจ จึงควรที่จะต้องศึกษา หาความรู้หรือสอบถามจากผู้มีประสบการณ์ ในการทำธุรกิจที่คล้ายกันเพื่อสร้างความเข้าใจเบื้องต้นก่อน

5. ข้อมูลอื่นๆที่จำเป็นในการลงทุน

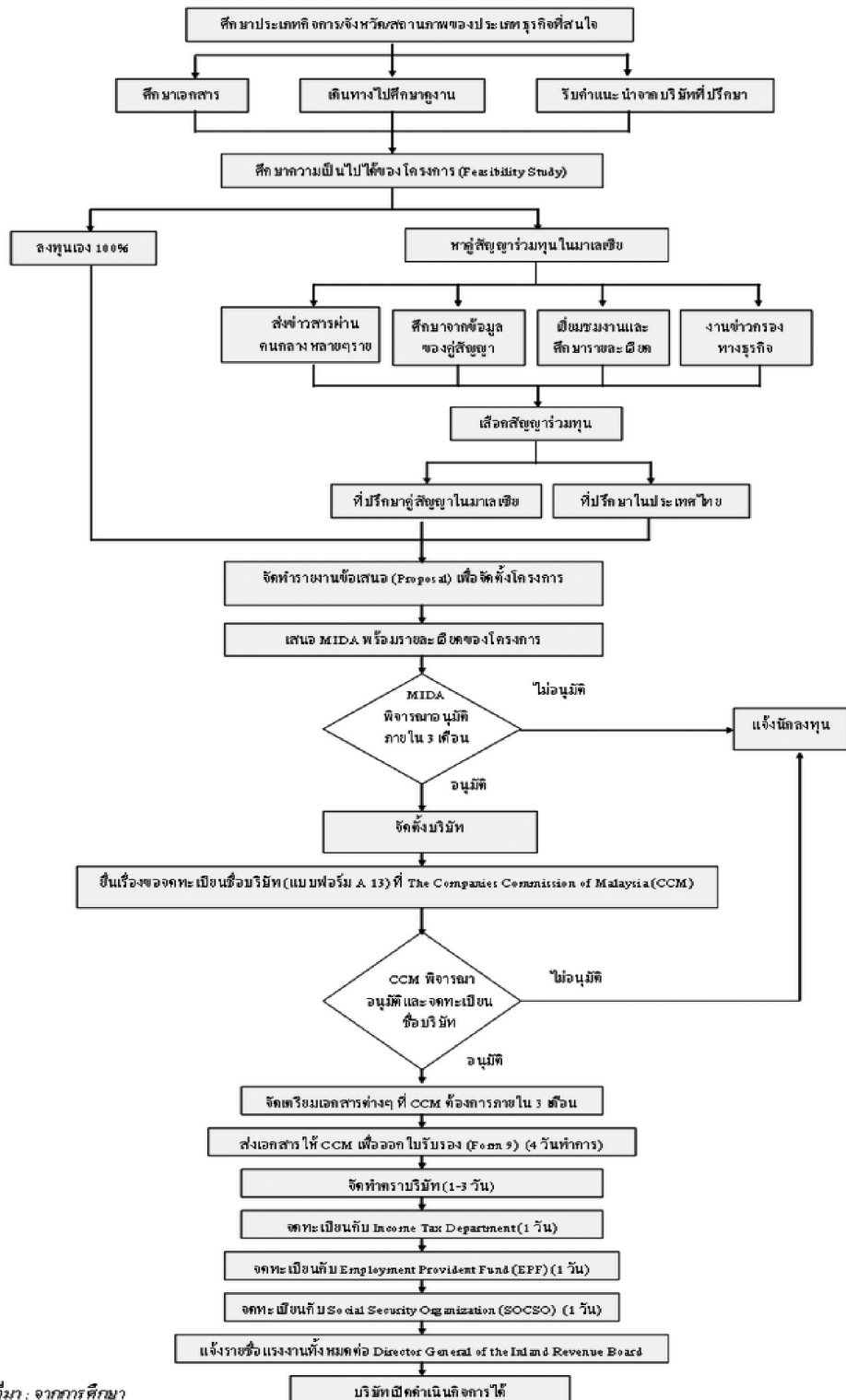
5.1 การจัดตั้งสำนักงานตัวแทน

ขั้นตอนการลงทุนในมาเลเซีย

ผู้ลงทุนจำเป็นต้องศึกษาประเภทกิจการหรือธุรกิจที่สนใจในมาเลเซีย จากเอกสารการ ศึกษาดูงาน รวมถึงการรับคำปรึกษาจากบริษัทที่ปรึกษา และนำข้อมูลจากการศึกษามาประมวลความเป็นไปได้ของโครงการ (Feasibility Study) หลังจากนั้น ผู้ลงทุนควรตัดสินใจว่าจะลงทุนเองทั้งหมด หรือจะร่วมลงทุนกับท้องถิ่น แล้วจัดทำรายงานข้อเสนอโครงการ (Proposal) พร้อมหลักฐานการลงทุนมายื่นต่อ MIDA เพื่อขอรับส่งเสริมการลงทุน MIDA จะใช้เวลาในการพิจารณาไม่เกิน 3 เดือน เมื่อได้รับอนุมัติต้องยื่น Form A 13 เพื่อจดทะเบียนชื่อบริษัทที่ The Companies Commission of Malaysia (CCM) ซึ่ง CCM จะใช้เวลาในการพิจารณาประมาณ 12 วัน หลังผ่านการอนุมัติจาก CCM ผู้ลงทุนจะต้องจัดทำตราบริษัท และส่งเอกสารให้ CCM ออกใบรับรองเพื่อนำมาจดทะเบียนกับ Income Tax Department, Employment Provident Fund และ Social Security Organization ต่อไป (ขั้นตอนการดำเนินการจัดตั้งบริษัทโปรดดูแผนภูมิ)

ขั้นตอนการของบุดีลงทุนและจัดตั้งบริษัทในมาเลเซีย

ที่มา : จากการศึกษา

5.2 ข้อเสนอแนะอื่นๆ โดยทั่วไป

นักธุรกิจไทยที่ต้องการเดินทางเข้าประเทศมาเลเซียด้วยตนเอง โดยไม่ผ่านบริษัททัวร์ สามารถทำได้โดยเตรียมความพร้อม และความเข้าใจ ในด้านต่างๆ เช่น เอกสารการเข้าประเทศ สิ่งของต้องห้ามต้องสำแดง ค่าใช้จ่าย ในการเข้า-ออก สนามบิน การสื่อสาร การโทรศัพท์

ด้านพาหนะในการเดินทาง

การเดินทางจากประเทศไทยไปยังประเทศมาเลเซีย สามารถเลือกเดินทางได้ 3 ทาง คือ รถไฟ เครื่องบิน และ รถยนต์

ทางรถไฟ

การเดินทางโดยรถไฟจะใช้เวลามากกว่ารถยนต์และเครื่องบิน สามารถขึ้นรถไฟ ได้ 2 แห่ง

• จากกรุงเทพ

มีขบวนรถด่วนพิเศษ (ระหว่างประเทศ) ขบวนที่ 35 กรุงเทพ-บัตเตอร์เวอร์ธ เป็นรถชั้นที่ 2 นั่ง และรถนอนปรับอากาศ ออกจากกรุงเทพ 14.45 น. ถึงสถานีบัตเตอร์เวอร์ธ ประมาณ 12.00 น. (เวลาท้องถิ่นมาเลเซีย)

จากนั้นต่อรถไฟหรือรถยนต์ ที่สถานี บัตเตอร์เวิร์ธ เพื่อไปสถานที่ต่างๆ ในประเทศมาเลเซียหรือไปยังประเทศสิงคโปร์

Keretapi Tanah Melayu (KTM) เป็นรถไฟประจำชาติมาเลเซีย สามารถตรวจสอบตารางเดินรถ ซื้อตั๋วรถไฟออนไลน์ได้จาก เว็บไซต์ www.ktmb.com.my หรือโทร (603) 2267 1200

• จากหาดใหญ่

มีรถไฟมาเลเซีย เรียกว่า “Ekpress Langkawi” สายหาดใหญ่ - บัตเตอร์เวอร์ธ ออกจากสถานีหาดใหญ่ทุกวันเวลา 14.20 น. ถึงสถานี บัตเตอร์เวอร์ธ ประมาณ 20.30 น. (เวลาท้องถิ่นมาเลเซีย) จากนั้นออกจากสถานี บัตเตอร์เวอร์ธ 21.00 น. ถึงสถานี Sentral Kula Lumpur ประมาณ 5.00 น. วันรุ่งขึ้น

ทางเครื่องบิน

สายการบินที่บินตรงจากประเทศไทยโดยออกจากสนามบินสุวรรณภูมิ ไปสนามบินแห่งชาติกัวลาลัมเปอร์ มีหลายสายการบิน เช่น สายการบินมาเลเซีย แอร์เอเชีย การบินไทย ออลนิปปอนแอร์เวย์ และลู่ฟท์ฮันซ่า

สายการบินที่บินตรงจากประเทศไทยโดยออกจากสนามบินสุวรรณภูมิ ไปสนามบินปีนัง ได้แก่ การบินไทย แอร์เอเชีย และลู่ฟท์ฮันซ่า

สายการบินที่บินระหว่างภูเก็ตหรือเกาะสมุย กับสนามบิน Subang ซึ่ง ตั้งอยู่ทางทิศตะวันตกของกัวลาลัมเปอร์ คือ Firefly, Malaysian Airlines, Air Asia, Berjaya Air

ผู้เดินทางสามารถเดินทางจากสนามบินนานาชาติกัวลาลัมเปอร์ไป

ยังศูนย์กลางเมืองกัวลาลัมเปอร์โดยรถไฟด่วน (Express Rail Link: ERL) ใช้เวลาเดินทาง 30 นาทีจากสนามบิน

ทางรถยนต์

ผู้เดินทางสามารถเดินทางโดยรถยนต์ หรือขับรถยนต์ผ่านด่านตรวจคนเข้าเมืองแนวชายแดนไทย-มาเลเซีย 6 ด่าน คือ

เดินทางเข้ามาเลเซีย	ด่านตรวจคนเข้าเมือง	เวลาทำการ
1. Bukit Kayu Hitam รัฐเคดาห์	อ. สะเตา จ. สงขลา	06.00-24.00 น.
2. Padang Besar รัฐเปอร์ลิส	อ. สะเตา สงขลา	06.00-22.00 น.
3. Wang Kelian รัฐเปอร์ลิส	อ. ควนโดน จ. สตูล	06.00-18.00 น.
4. Rantau Panjang รัฐกลันตัน	อ. สุไหงโกลก จ. นราธิวาส	06.00-22.00 น.
5. Pangkalan Kubur รัฐกลันตัน	อ. สุไหงโกลก จ. นราธิวาส	06.00-18.00 น.
6. Bukit Berapit, Kroh รัฐเปรัก	อ. เบตง จ. ยะลา	06.00-18.00 น.

ในการผ่านด่านประเทศไทยโดยนำรถยนต์ออกไปด้วย มีเอกสารดังนี้

1. แบบฟอร์มออกนอกประเทศที่ประทับตราโดยตำรวจตรวจคนเข้าเมือง
2. หนังสือเดินทางที่มีอายุเกิน 6 เดือน
3. สำเนาทะเบียนรถยนต์ภาษาไทย
4. บัตรประจำตัวประชาชนเพื่อใช้ขออนุญาตออกนอกประเทศไทย
5. ใบขับขี่สากลหรือใบรับรองใบขับขี่ที่เป็นภาษาอังกฤษ
6. ใบแปลสำเนาทะเบียนรถยนต์เป็นภาษาอังกฤษจากกรมการขนส่งทางบก
7. สติกเกอร์ทะเบียนสากลสำหรับรถยนต์ซึ่งขอรับทะเบียนได้จากกรมการขนส่งทางบก
8. ประกันภัยรถยนต์ตามพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ ซึ่งสามารถขอทำประกันภัยได้บริเวณชายแดนฝั่งไทย
9. แบบฟอร์มแจ้งการนำยานพาหนะเข้ามาเลเซีย (International Circulation Permit: ICP)
10. ทำประกันภัยของมาเลเซีย ซึ่งสามารถทำได้บริเวณด่านเข้าเมือง ค่าเบี้ยประกันภัยขึ้นอยู่กับขนาดซีซีของรถ แล้วนำหลักฐานการประกันภัยไปยื่นขอรับป้ายวงกลมจากเจ้าหน้าที่ตำรวจมาเลเซียเพื่อติดหน้ารถที่จะขับเข้ามาเลเซียอย่างถูกกฎหมาย

นอกจากนั้น สำหรับผู้ที่ต้องการเดินทางไปป็นัง สามารถใช้บริการรถตู้โดยสารจากอำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา เดินทางไปป็นังได้ทุกวัน ใช้เวลาเดินทางประมาณ 3 ชั่วโมง

ด้านเอกสารสำหรับการเข้าประเทศมาเลเซีย

การเดินทางเข้าประเทศมาเลเซีย สำหรับคนไทยไม่ต้องมีวีซ่า แต่ต้องมีหนังสือเดินทางหรือเอกสารที่ใช้แทนหนังสือเดินทางที่มีอายุเกินกว่า 6 เดือน นับจนถึงวันสุดท้ายที่มีความประสงค์จะอยู่ หรือใช้เอกสารผ่านแดน (Border Pass) สำหรับบุคคลสัญชาติไทยที่มีภูมิลำเนาอยู่ใน 5 จังหวัดชายแดนภาคใต้ (นราธิวาส ปัตตานี ยะลา สงขลา และสตูล)

เอกสารแบบฟอร์มในส่วนของมาเลเซีย

1. แบบฟอร์มการเดินทางเข้าเมือง (Disembarkation Form)
2. แบบฟอร์มแจ้งการถือครองเงิน (Travelers Declaration Form - TDF)

ผู้ถือหนังสือเดินทางไทยสามารถเดินทางไปประเทศมาเลเซียเพื่อการท่องเที่ยว หรือเพื่อการติดต่อธุรกิจได้โดยไม่ต้องขอรับการตรวจลงตรา และสามารถพำนักอยู่ได้เป็นเวลา 30 วัน หากต้องการพำนักเกิน 1 เดือน ต้องขอรับการตรวจลงตราก่อนเดินทางเข้ามาเลเซีย ยกเว้นบุคคลสัญชาติสิงคโปร์และบรูไน โดยสามารถขอรับการตรวจลงตราได้ที่

สถานเอกอัครราชทูตมาเลเซียประจำประเทศไทย

เลขที่ 33-35 ถนนสาทร เขตทุ่งมหาเมฆ

กรุงเทพมหานคร 10120

โทรศัพท์ 679-2190-9 โทรสาร 679-2208

เวลาทำการ วันจันทร์-ศุกร์

เวลา 08.30-12.00 น. และ 13.00-16.00 น.

สถานกงสุลใหญ่มาเลเซีย ณ จังหวัดสงขลา

เลขที่ 4 ถนนสุขุม จังหวัดสงขลา

โทรศัพท์ 074-311062 โทรสาร 074-324004

เวลาทำการ วันจันทร์ - ศุกร์

เวลา 08.30 - 12.00 น. และ 13.00 - 16.00 น.

สิ่งของต้องห้าม ต้องสำแดง

ห้ามนำเข้ายาเสพติด และห้ามนำเข้าอาวุธปืน กระสุน อุปกรณ์ชุดเจาะ และนิตยสารหรือวัสดุใด ๆ ที่เป็นภาพอนาจาร รัฐบาลมาเลเซียกำหนดโทษสูงสุดถึงประหารชีวิตไว้สำหรับบุคคลที่มียาเสพติดหรืออาวุธไว้ในครอบครอง

กฎระเบียบเกี่ยวกับเงินตรา

ผู้เดินทางเข้า-ออกประเทศมาเลเซียต้องสำแดงรายการเกี่ยวกับจำนวนเงินซึ่งมีอยู่ในขณะเดินทาง โดยผู้เดินทางเข้าหรือออกจากมาเลเซียได้รับอนุญาตให้นำเงินเข้าหรือนำออกจากมาเลเซียได้ไม่เกินคนละ 10,000 เหรียญสหรัฐฯ หากผู้เดินทางประสงค์จะนำเงินตราต่างประเทศ (เงินสด และเช็คเดินทาง) ออกจากประเทศมาเลเซียเป็นจำนวนเกินกว่าจำนวนเงินที่กำหนด ผู้เดินทางสามารถขออนุญาตได้ที่

Director of Exchange Control Development

Bank Negara Malaysia

Jalan Dato' Onn 50480 Kuala Lumpur

โทรศัพท์ (603) 291-6473, 292-8736, 298-8044

ต่อ 8052 / 8194 / 8276

โทรสาร (603) 293-7732

ข้อควรระวัง สำหรับการเดินทางในประเทศมาเลเซีย

1. ชาวมาเลเซียโดยเฉพาะสตรีส่วนใหญ่ นิยมแต่งกายด้วยชุดประจำศาสนาอิสลาม สตรีชาวมาเลเซียจะมีผ้าคลุมศีรษะและนุ่งหม่มมิดชิด นักธุรกิจที่เดินทางไปติดต่อธุรกิจควรต้องระมัดระวังเรื่องการแต่งกายในการพบปะทางธุรกิจ สำหรับสตรีต้องติดต่อราชการหรือธุรกิจ ควรแต่งกายสุภาพ กระโปรงยาวคลุมเข่า
2. ไม่ควรรับฝากสิ่งของจากผู้อื่น
3. ควรจดจำหรือพกพาหมายเลขโทรศัพท์และที่อยู่ของสถานเอกอัครราชทูตหรือสถานกงสุลไทยในต่างประเทศเพื่อขอความช่วยเหลือในกรณีฉุกเฉิน
4. เก็บหนังสือเดินทางไว้กับตัว และควรถ่ายสำเนาเก็บไว้ 1 ชุด
5. ควรตรวจสอบประเภทวีซ่าที่ได้รับให้ถูกต้องตรงกับวัตถุประสงค์ของการเดินทาง เช่น เดินทางไปทำงานต้องใช้วีซ่าทำงาน (Work permit)
6. ผู้ที่จะเดินทางไปพำนักรับเป็นระยะเวลานานควรแจ้งให้ญาติหรือบุคคลในครอบครัวทราบด้วย

แหล่งข้อมูลการเรียนรู้ภาษามลายู

ภาษาประจำชาติมาเลเซีย คือ ภาษามลายู (Bahasa Melayu) ชาวมาเลเซียส่วนใหญ่สามารถพูดได้ 2-3 ภาษา คือภาษามลายูหรือภาษามลายูภาษาท้องถิ่น (ซึ่งอาจเป็นภาษาทมิฬ ภาษาฮกเกี้ยน หรือภาษาท่ง) และภาษาอังกฤษ เว็บไซต์ที่ให้ข้อมูลเกี่ยวกับการเรียนภาษามลายูมีตัวอย่าง ดังนี้

ที่	ประเภทข้อมูล	เว็บไซต์
1.	ภาษามลายู	www.geocities.com/anizalin/anizpage.html
2.	ขายหนังสือมลายู	www.mudah.my/
3.	หนังสือและซีดีรวมภาษามลายู	www.multilingualbooks.com/malay.html www.bahasa-malaysia-simple-fun.com/learn-bahasa-malaysia.html
4.	ภาษามลายู online	www.omniglot.com/writing/malay.htm www.langkawi-beaches.com/learn-malay-language.html http://pgoh13.free.fr/malay_course1.php
5.	สถาบันสอนภาษามลายู	www.syl.com/travel/languageschoolsinmalaysiaroundup.html

ที่มา: www.ambkulalumpur.um.dk/en/menu
www.nationsonline.org/oneworld/malaysia.htm

6. คำถามที่พบบ่อยเกี่ยวกับการค้าและการลงทุน (FAQ)

Q1: สินค้านำเข้าที่สำคัญของประเทศมาเลเซีย ได้แก่สินค้าประเภทใด

A1: สินค้านำเข้าที่สำคัญของประเทศมาเลเซีย ได้แก่ สินค้าประเภทไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์ เคมีภัณฑ์ เครื่องจักรและอุปกรณ์ ผลิตภัณฑ์ที่ทำจากโลหะ น้ำมันเชื้อเพลิง เหล็กและเหล็กกล้า น้ำมันดิบ และรถยนต์ โดยสินค้าสำคัญที่ไทยส่งออกป้อนมาเลเซีย ได้แก่ ยางพารา รถยนต์ อุปกรณ์และส่วนประกอบ เครื่องคอมพิวเตอร์ น้ำมันสำเร็จรูป แผงวงจรไฟฟ้า ผลิตภัณฑ์ยาง เคมีภัณฑ์ เป็นต้น

Q2: สินค้าประเภทใด ที่ต้องขออนุญาตนำเข้า (Import Licenses)

A2: สินค้า Food Products, Heavy Machines and Spare-parts, Photocopy Machines, Compact Disc, Magnetic Tapes, Toner, Iron Steel, Chemical, Sodium sulphate, Safety Helmets and Cables ทั้งนี้ ตรวจสอบรายละเอียดเพิ่มเติมได้ที่ Ministry of International Trade & Industry (MITI)

(Website : <http://www.miti.gov.my>)

Q3: ปัญหา และอุปสรรคหลักของการส่งออกสินค้าฮาลาลจากประเทศไทย ไปมาเลเซีย และวิธีแก้ไข

A3: ถึงแม้ว่าสินค้าฮาลาลของไทยในตลาดมาเลเซียยังมีโอกาสสูง เนื่องจากสินค้าและบริการของไทยเป็นที่นิยมของชาวมาเลเซีย อย่างไรก็ตาม มาเลเซียยังไม่ยอมรับเครื่องหมายฮาลาลของหลายประเทศ รวมทั้งเครื่องหมายฮาลาลของไทย ดังนั้น ถึงแม้ว่าผู้ประกอบการไทยจะสามารถส่งสินค้าเข้ามาจำหน่ายในมาเลเซียได้ แต่ควรสร้างความมั่นใจแก่ผู้บริโภคชาวมาเลย์ที่เป็นมุสลิมโดย

การขอให้มีการรับรองเครื่องหมายฮาลาลจากหน่วยงานของมาเลเซีย คือ Department Of Islam Development Malaysia (JAKIM) อีกครั้งหนึ่ง

Q4: การเดินทาง ไปยังมาเลเซีย สามารถทำได้กี่ช่องทาง

A4: การเดินทาง และขนส่งสินค้าจากไทย ไปยังมาเลเซีย สามารถทำได้ผ่าน 3 ช่องทาง ได้แก่ ทางรถไฟ เครื่องบิน และ รถยนต์

ทางรถไฟ การเดินทางโดยรถไฟจะใช้เวลามากกว่ารถยนต์และเครื่องบิน สามารถขึ้นรถไฟ ได้ 2 แห่ง คือ 1) จากกรุงเทพฯ จะมีขบวนรถด่วนพิเศษ (ระหว่างประเทศ) ขบวนที่ 35 กรุงเทพฯ-บัตเตอร์เวอร์ธ 2) จากหาดใหญ่ มีรถไฟมาเลเซีย เรียกว่า “Ekpress Langkawi” สายหาดใหญ่ – บัตเตอร์เวอร์ธ

ทางเครื่องบิน สายการบินที่บินตรงจากประเทศไทยโดยออกจากสนามบินสุวรรณภูมิ ไปสนามบินแห่งชาติกัวลาลัมเปอร์ มีหลายสายการบิน เช่น สายการบินมาเลเซีย แอร์เอเชีย การบินไทย ออลนิปปอนแอร์เวย์ และลพหัทธินซ่า ทั้งนี้ ผู้เดินทางสามารถเดินทางจากสนามบินนานาชาติกัวลาลัมเปอร์ไปยังศูนย์กลางเมือง กัวลาลัมเปอร์โดยรถไฟด่วน (Express Rail Link: ERL) ใช้เวลาเดินทาง 30 นาทีจากสนามบิน

ทางรถยนต์ ผู้เดินทางสามารถเดินทางโดยรถยนต์หรือขับรถส่วนตัวผ่านด่านตรวจคนเข้าเมืองแนวชายแดนไทย-มาเลเซีย 6 ด่าน ซึ่งเชื่อมต่อกับ 4 จังหวัดของไทย ดังนี้ 1) อ. สะเดา จ. สงขลา 2) อ. ควนโดน จ. สตูล 3) อ. สุไหงโกลลก จ. นราธิวาส 4) อ. เบตง จ. ยะลา

Q5: มาเลเซียมีสิทธิประโยชน์พิเศษอะไร ให้กับนักลงทุนหรือไม่

A5: หน่วยงานหลักที่รับผิดชอบด้านการลงทุนคือ Malaysian Industrial Development Authority (MIDA) ซึ่งเป็นหน่วยงานภายใต้การกำกับของ Ministry of Trade and Industry (MITI) กิจกรรมที่รัฐบาลให้การส่งเสริมการลงทุนจะมีการให้สิทธิประโยชน์ทั้งโดยตรงและโดยอ้อม ภายใต้กฎหมายที่สำคัญได้แก่ Promotion of Investments Act 1986, Income Tax Act 1967, Customs Act 1967, Sales Tax Act 1972, Excise Act 1976 และ Free Zones Act 1990 ซึ่งกฎหมายเหล่านี้ครอบคลุมทั้งภาคอุตสาหกรรม การเกษตร การบริการ และการท่องเที่ยว ทั้งนี้ สิทธิประโยชน์หลักตามกฎหมายส่งเสริมการลงทุน อาจจำแนกได้เป็น 2 ลักษณะคือ “Pioneer Status” และ “Investment Tax Allowance (ITA)” ซึ่งนักลงทุนสามารถเลือกอย่างใด อย่างหนึ่งที่เห็นว่าเป็นประโยชน์ที่สุดได้ เช่น หากการลงทุนนั้นต้องเน้นการซื้อเครื่องจักรหรือโรงงาน อาจเลือกสิทธิประโยชน์แบบ Investment Tax นอกจากนี้สิทธิประโยชน์เหล่านี้ไม่มีการแบ่งแยกระหว่างนักลงทุนต่างชาติและนักลงทุนท้องถิ่น

7. หน่วยงานติดต่อสำคัญ

7.1 หน่วยราชการไทย

หน่วยราชการไทย ณ กรุงกัวลาลัมเปอร์
สถานเอกอัครราชทูต ณ กรุงกัวลาลัมเปอร์
206 Jalan Ampang 50450 Kuala Lumpur
Tel. (60-3) 2148-8222, 2148-8350
Fax. (60-3) 2148-6527, 2148-6615
E-mail : thaikul@mfa.go.th

สำนักงานส่งเสริมการค้าระหว่างประเทศ
(Office of Commercial Affairs)
206 Jalan Ampang, 50450 Kuala Lumpur
Tel. (603) 248-6573
Fax. (603) 248-9819

สำนักงานแรงงานในประเทศมาเลเซีย
(Office of Labour Affairs Royal Thai Embassy)
206 Jalan Ampang, 50450 Kuala Lumpur
Tel. (603) 2145-5868, (603) 2145-6004
Fax. (603) 2142-7000
E-mail : thai_labour_office@yahoo.com

หน่วยราชการไทย ณ รัฐอื่นๆ
สถานกงสุลใหญ่ ณ เมืองปีนัง
Royal Thai Consulate General, Penang
No. 1 Jalan Tunku Abdul Rahman, 10350 Penang
Tel. (04) 226-8029
เวลาทำการ วันจันทร์ - วันศุกร์
09.00-12.00 น. และ 14.00-16.30 น.

สถานกงสุลใหญ่ ณ เมืองโกตาบารู
Royal Thai Consulate General, Kota Bharu
No. 4426 Jalan Pengkalan Chepa, 15400
Kota Bharu, Kelantan
Tel. (09) 544-5266, 744-5934, 743-0640
วันอาทิตย์-วันพฤหัสบดี (หยุดวันศุกร์-เสาร์)

7.2 รายชื่ออื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง/ร้านอาหารไทยในมาเลเซีย

ธนาคาร

Bangkok Bank Berhad
105, Jalan Tun H S Lee
50000 Kuala Lumpur
Tel : 03-21737200, 21737333 (Direct Line)
Fax : 03-21737280, 20314260

สายการบิน

Thai Airways International Public Co., Ltd.
30th Floor, Wisma Goldhill
67, Jalan Raja Chulan 50200 Kuala Lumpur
Tel : 03-20346888
Fax : 03-20346893

ร้านอาหารไทย (Thai Select)

Amarin Heavenly Thai Restaurant
Lot S045 , Level 2 , Mid Valley Megamall 59200
Kuala Lumpur
Tel : 60-329383187
Fax : 60-329383137

Bangkok Espresso

L1-08-09 , Level 1 , The Weld , No.76 , Jalan Raja Chulan
50200 Kuala Lumpur
Tel : 60-321662708
Fax : 60-321662710

Bangkok Jam Thai Restaurant & Bar

GL-10 , BB Park , Plaza Low Yat , 7 , Jalan 1/77 Off Jalan
Bukit Bintang 55100 Kuala Lumpur
Tel : 60-321423449
Fax : 60-321423481

Bangkok Jazz

Lot B1 , Chulan Square , 92 Jalan Raja Chulan 50200

Kuala Lumpur

Tel : 60-321458708

Fax : 60-321458710

Basil

Lot G10 , Ground Floor, Bangsar Village, No.1, Jalan Te

lawi Satu , Bangsar Baru 59100 Kuala Lumpur

Tel : 60-322878708

Fax : 60-322878710

Siam Square

Lot S03-102 , Level 3, Time Square, No.1, Jalan Imbi

55100 Kuala Lumpur

Tel : 60-321421078

Fax : 60-321421076

Absolute Thai

Ikano Power Centre G20 , Ground Floor No.2 , Jalan PJU 7/2 ,

Mutiara Damansara Petaling Jaya 47800 Selango

Tel : 60-377298708

Fax : 60-377296710

Actually Thai

Lot 0B-1D , Oasis Boulevard, Sunway Pyramid, No.3,

Jalan PJS 11/15 Bandar Sunway,

Petaling Jaya 46150 Selango

Tel : 60-374919428

Fax : 60-374919438

Alisara thai cuisine

No.1 Jalan Perdana Taman Puchong Perdana 47100

Selango

Tel : 60-80624205

Good Evening Bangkok

Lot G343A , Ground Floor, 1 Utama Shopping Centre,
Lebuh Bandar Utama,
Petaling Jaya 47800 Selango
Tel : 60-377278708
Fax : 60-377278710

Just Thai

LG351 Lower Ground Floor 1 Utama Shopping Centre Petaling Jaya
47800 Selango
Tel : 60-377294708
Fax : 60-377294710

บรรณานุกรม

สำนักงานส่งเสริมการค้าระหว่างประเทศ ณ กรุงกัวลาลัมเปอร์
กรมเจรจาการค้าระหว่างประเทศ
ธนาคารโลก
ธนาคารแห่งประเทศไทย
สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน (BOI)
<http://www.statistics.gov.my>
<http://www.bnm.gov.my>
<http://www.bi.go.id>
<http://www.apecthai.org>
<http://www.ceicdata.com>
[hppt://www.gtis.com/gta](http://www.gtis.com/gta)

44/100 ถนนนนทบุรี1 ตำบลบางกระสอ อำเภอเมือง จังหวัดนนทบุรี 11000
โทร. (662)507 7999 โทรสาร. (662)507 7722, (662)547 5657-8
เว็บไซต์: <http://www.ditp.go.th>

